ISSN 2080-1904
Nr 1 (5)
Styczeń 2010

Forum Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

44 KIERUNKI 10 WYDZIAŁÓW
15 000 STUDENTÓW 1 CEL

ODNAJDZIESZ SIĘ W PRZYSZŁOŚCI

Promocja doktorska 2009

OBRADY SENATU

2 Senat w listopadzie…
…w grudniu
…w styczniu 2010

NOWOROCZNE SPOTKANIE

4 Wystąpienie noworoczne rektora

LUDZIE UCZELNI

6 Stanisław Bańka – nominacja profesorska
7 Małgorzata Czarnecka – nominacja profesorska
8 Waldemar Marzęcki – nominacja profesorska
9 Anna Biedunkiewicz – habilitacja
10 Ewa Czerniawska-Piątkowska – habilitacja
11 Zbigniew Rozwadowski – habilitacja
12 Studenci przyznali nagrody
Z tego co robię, frajdę miałem całe życie

Z ŻYCIA UCZELNI

13 Promocja doktorska 2009
16 Otrzęsiny Doktorantów ZUT
Profesor Alvin William Nienow dokcorem honoris causa
17 I Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych
18 40 lat nauczania architektury
19 Nauczanie architektury i urbanistyki – I Konferencja Naukowa z cyklu „Fenomeny Pogranicza"
20 Wykład prof. Cellarego
23 Studia podyplomowe – pielęgniarstwo zwierząt
Rada Przemysłowo-Programowa Wydziału Elektrycznego

POZA UCZELNIĄ

24 Mikrofon w pracowniach naukowców
25 Jest taka potrzeba…
26 40. Szczecińskie Dni Techniki pod znakiem młodzieży
28 Żyrandol od elektryków
Młodzi obywatele
30 Porozumienie o współpracy
Wieści z żółwiego stawu

NASI STUDENCI

32 Pinokio obchodzi 50 lat
34 Student WI liderem Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji
Działalność Koła Naukowego Prawa i Gospodarki Nieruchomościami
34 Nagroda za pracę dyplomową
Fotozbiory
35 Spotkanie kół naukowych i organizacji uczelnianych
Tereny zdegradowane i rekultywowane

SPORT

35 Ergometr wioślarski – mistrzostwa Szczecina
Zwycięstwo drużyny ZUT w FUTSALU
36 Kolejna runda wygrana przez pływaków ZUT
Brydż – klasyczna gra w karty
37 X Bałtyckie Regaty Unity Line wystartują z Wałów Chrobrego

KULTURA

39 Kulturalne remanenty – Collegium Maiorum w 2009 roku
40 Wspomnienia z wakacji
41 Magiczna wystawa COLD-HOT GLASS
ZUT z Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy!

WARTO WIEDZIEĆ

43 Scirus i BASE – internetowe wyszukiwarki naukowe
44 Wykorzystanie wiedzy i potencjału uczelni wyższych w działalności gospodarczej
Własna firma – Twoją przyszłością
Energia odnawialna w każdym domu

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok II numer 1(5) • styczeń 2010
Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl
Zespół redakcyjny:
Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Marlena Prochorowicz, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny), Jerzy Undro (zdjęcia)
Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie
Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.
Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.
Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Senat w listopadzie…

Posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 30 listopada 2009 roku.

Rektor, składając gratulacje, wręczył nominacje na stanowiska profesora nadzwyczajnego:
- dr hab. Grażynie Karmowskiej, dziekan WEk,
- dr hab. Iwonie Szatkowskiej, prodziekan WBiHZ,
- dr. hab. Bogdanowi Lasocie (WBiHZ).

W komunikatach rektor poinformował o wyróżnieniu prof. dr. hab. Edwarda Krzywego z Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa „Laurem Wydziału V PAN" oraz pogratulował wydziałowi uznania osiągnięć naukowych.

W dniach 11–15 listopada 2009 r. rektor uczestniczył wraz z delegacją województwa zachodniopomorskiego w Konferencji Regionów Siostrzanych Guangdong w Chinach. Konferencję zorganizowano z okazji 30-lecia współpracy prowincji Guangdong z regionami partnerskimi (między innymi: Massachusetts, Hawaje, Bawaria, Skania, Katalonia, Hamburg). Województwo zachodniopomorskie jest jedynym partnerem prowincji pochodzącym z Europy Centralnej. Delegację polską reprezentowały: władze samorządowe regionu, naukowcy, organizacje i podmioty gospodarcze. Rektorzy uczestniczący w delegacji podpisali trzy listy intencyjne, w tym jeden z nich podpisał rektor ZUT. Koszty pobytu delegacji w Chinach pokrywali gospodarze konferencji, natomiast koszty związane z podróżą pokrywał Zachodniopomorski Urząd Marszałkowski.

Na posiedzeniu 30 listopada 2009 r. Senat ZUT wyraził zgodę na zawarcie:
- umowy o współpracy z Briańską Państwową Akademią Rolniczą w Briańsku (Rosja),
- umowy o współpracy z Narodową Akademią Nauk Ukrainy, Instytutem Geologii i Geochemii Paliw Kopalnych we Lwowie,
- umowy o współpracy z Moskiewskim Państwowym Uniwersytetem Inżynierii Środowiska (Rosja),
- umowy o współpracy z Riazańskim Instytutem Państwowej Instytucji Kształcenia Zawodowego Szkolnictwa Wyższego „Moskiewskim Państwowym Uniwersytetem Powszechnym" (Rosja),
- umowy o współpracy z Rosyjskim Państwowym Uniwersytetem Rolniczym im. K.A. Timirazjewa w Moskwie (Rosja),
- umowy o współpracy z logi.cals Austria, kirchner SOFT GmbH.

Senat powołał uczelnianą Komisję wyborczą w składzie:
- prof. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki (WIMiM) – przewodniczący,
- prof. dr hab. Małgorzata Czarnecka (WKŚiR) – zastępca przewodniczącego,
- mgr inż. Sylwia Poreda (AC) – sekretarz,
- dr inż. Jan Bursa (WE),
- dr hab. Jacek Kubiak prof. nadzw. ZUT (WNoŻiR),
- student Mariusz Majdański (WIMiM),
- dr inż. Katarzyna Malinowska (WKŚiR),
- prof. dr hab. Leszek Malinowski (WTM),
- mgr inż. Andrzej Ociepa (WNoŻiR),
- dr Zbigniew Olech (WEk),
- dr hab. inż. Zbigniew Szefner (WIMiM),
- mgr inż. Wojciech Tuchowski (WIMiM).

oraz podjął:
- uchwałę w sprawie utworzenia studiów międzykierunkowych bioinformatyka,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Transfer wiedzy w regionie poprzez rozwój sieci współpracy" współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Działanie 8.2,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Własna firma – twoją przyszłością – szkolenia, doradztwo i wsparcie w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej" współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Działanie 6.2,
- uchwałę w sprawie algorytmu podziału dotacji podmiotowych w obszarze działalności dydaktycznej w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

…w grudniu

Kolejne posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 14 grudnia 2009 roku.

Rektor wręczył nominacje na stanowiska profesora nadzwyczajnego:
- dr hab. Ewie Borowiak-Paleń (WTiICh),
- dr hab. Beacie Michalkiewicz (WTiICh),
- dr hab. Zofii Tarasewicz (WBiHZ),
- dr. hab. Piotrowi Baranowskiemu (WBiHZ).

Komunikaty:
- Rektor poinformował o dyskusji środowiska akademickiego, zrzeszonego w Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich nad projektem „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 r.". Rektorzy spotkali się na Uniwersytecie Warszawskim 2 grudnia 2009 r.
- W dniach 3–5 grudnia 2009 r. rektor uczestniczył w posiedzeniu Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Gospodarzem konferencji była Politechnika Białostocka, która obchodziła 60-lecie.
- Rektor pogratulował prorektorowi ds. studenckich Jackowi Wróblowi wyróżnienia przyznanego przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Prorektor otrzymał nominację do nagrody środowiska studenckiego ProStudent w kategorii ProStudencki Autorytet w życiu publicznym oraz zajął drugie miejsce w Polsce w nominowanej kategorii.

W głosowaniu tajnym Senat ZUT większością głosów powołał Komisję ds. oceny struktury i zasobów ludzkich administracji uczelni w składzie:
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Spychaj (WTiICh) – przewodniczący,
- dr hab. Danuta Szczerbińska prof. nadzw. ZUT (WBiHZ),
- dr hab. inż. Władysław Szaflik prof. nadzw. ZUT (WBiA),
- dr inż. Włodzimierz Ruciński (WI),
- dr hab. Tomasz Dobek prof. nadzw. ZUT (WKŚiR),
- prof. dr hab. Mikołaj Protasowicki (WNoŻiR),
- mgr Danuta Stawna – administracja centralna,
- mgr Małgorzata Świerzko – przedstawiciel jednostek pozawydziałowych.

Na posiedzeniu 14 grudnia 2009 r. Senat ZUT podjął:
- uchwałę w sprawie zasad przyjmowania na studia laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2010/2011, 2011/2012, 2012/2013,
- uchwałę w sprawie poparcia dla ustanowienia dyscypliny naukowej inżynieria produkcji,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Przedsiębiorczy nauczyciel – przedsiębiorczy uczeń. Szkolenia i doradztwo w zakresie praktycznych zastosowań ICT" współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości gruntowej zabudowanej, oznaczonej numerem geodezyjnym działki 4/9, położonej w obrębie Rajkowo, gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie ustalenia zadań doraźnej Komisji ds. oceny struktury i zasobów ludzkich administracji uczelni,
- uchwałę o przyjęciu Prowizorium planu rzeczowo-finansowego na 2010 r., w tym budżetów jednostek.

. . .w styczniu 2010

Pierwsze w nowym roku posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 25 stycznia 2010 roku.

W komunikatach rektor Włodzimierz Kiernożycki zaprosił wszystkich na tradycyjne Misterium Kolędowe w wykonaniu chórów ZUT i mszę św. w noworocznej intencji pracowników i studentów uczelni w Bazylice Archikatedralnej p.w. św. Jakuba. Rektor podał terminy wypłat „dodatkowego wynagrodzenia rocznego" (DWR) za 2009 r. (dawna trzynastka):

- nauczyciele akademiccy – 3 marca 2010 r.
- pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi – 4 marca 2010 r.

Prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił informację o wynikach rekrutacji na rok akademicki 2009/2010 w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz uczelniach niepublicznych, a także szczegółową informację dotyczącą liczby studentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Senat powołał okręgowe komisje wyborcze w składzie:

- Komisja jednostek pozawydziałowych
  dr hab. Janusz Typek (IF) – przewodniczący,
  dr inż. Zbigniew Zychowicz (CNHiP) – wiceprzewodniczący,
  mgr Jacek Drożdżal (RCIiTT) – sekretarz,
  mgr Andrzej Biernaczyk (SWFiS),
  dr Iwona Charkiewicz (SK),
  mgr Katarzyna Głębocka (SPNJO),
  dr Anna Łozowska (BG).
- Komisja administracji
  mgr Adam Spychała (AZP) – przewodniczący,
  mgr Marian Ławrynowicz (UCI) – wiceprzewodniczący,
  Lucyna Skrzypczak (KSD) – sekretarz,
  mgr Iwona Brzozowska (DS nr 1),
  Elżbieta Stasiuk (ODR),
  inż. Maria Walczak (NDB),
  mgr Dorota Wasielewska (SDS).
- Komisja zebrań uczelnianych
  prof. dr hab. inż. Wawrzyniec Wawrzyniak (WNoŻiR) – przewodniczący,
  dr inż. Beata Schmidt (WTiICh) – wiceprzewodnicząca,
  mgr inż. Anna Kruszakin (ODO) – sekretarz,
  dr inż. Wojciech Mieczkowski (ODR),
  prof. dr hab. inż. Edward Niedźwiecki (WKŚiR),
  dr inż. Krzysztof Pietrusewicz (WE),
  dr inż. Piotr Szymczak (WE).

Senat zatwierdził wzór dyplomu tytułu doktora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz wyraził zgodę na zawarcie:

- umowy o współpracy z Białoruskim Republikańskim Instytutem Budownictwa „Instytut Beiniis",
- umowy o współpracy z firmą ARCHEA ME-LE Anlagenbau GmbH,
- umowy o współpracy z Wydziałem Nauk Ścisłych Uniwersytetu im. Jana Ewangelisty Purkyne w Ústiu nad Łabą w Czechach,

oraz podjął:

- uchwałę w sprawie utworzenia studiów międzykierunkowych nanotechnologie,
- uchwałę w sprawie utworzenia makrokierunku studiów farmerstwo,
- uchwałę w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie prof. Alvinowi Wiliamowi Nienowowi (Wielka Brytania),
- uchwałę w sprawie podziału liczby elektorów Uczelnianego Kolegium Elektorów na kadencję 2010,
- uchwałę w sprawie wyrażenia intencji realizacji projektu pn. „Budowa centrum dydaktyczno-badawczego nanotechnologii",
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Uczeń studentem, działania informacyjno-szkoleniowe podnoszące świadomość korzyści płynących z edukacji na studiach wyższych" współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Business English Twoją szansą na sukces" współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości gruntowej, oznaczonej numerem geodezyjnym działki 4/85, położonej w obrębie 5 miasta Stargard Szczeciński, gm. Stargard Szczeciński,
- uchwałę w sprawie wstępnego podziału dotacji budżetowej MNiSzW na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadry naukowej oraz utrzymaniem uczelni – w tym remonty w 2010 r. – wydatków (kosztów) finansowanych jako zadania celowe.

ires/rk

Zdjęcie Jacek A. Soroka

Wystąpienie noworoczne rektora

Wysoki Senacie, Szanowni Państwo!

W ostatnim dniu mijającego roku spotykamy się w murach naszej uczelni, aby złożyć sobie noworoczne życzenia oraz podzielić się refleksją nad tym, co już niebawem przejdzie do historii i tym, co w najbliższym czasie stanowić może dla nas nowe wyzwania.

Mija rok od powstania Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Utworzyliśmy uniwersytet suwerenną decyzją senatów i samorządów studenckich obu uczelni. Towarzyszyło temu wiele emocji i nadziei, ale również, co należy przyznać, wątpliwości. Powstała uczelnia o największym w naszym regionie potencjale naukowym i dydaktycznym. Tworzymy uczelnię akademicką o znaczącej sile naukowej. Uczelnię, która może sprostać ambicjom kandydatów na studia, wyzwaniom zapotrzebowania rynku pracy o wysoko kwalifikowane kadry oraz oczekiwaniom otoczenia gospodarczego.

Rok to zbyt krótko na uogólnienia i podsumowania. Można jednak odnieść się do tego, co było naszym udziałem w tym czasie. Był to dla nas niewątpliwie rok trudny – ogromnego wysiłku w lepszym rozumieniu różnych racji, przełamywania stereotypów i tworzenia jednolitego prawa funkcjonowania uczelni. Stuosobowy Senat Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego podjął ponad 100 uchwał, w większości regulujących jego prawo wewnętrzne. Można powiedzieć, że zasadniczą pracę zakończono. To wielki wysiłek senatu, prorektorów, dziekanów wydziałów oraz całej administracji centralnej.

Już teraz składam podziękowania za zrozumienie i współpracę przy wprowadzaniu w życie nieraz trudnych decyzji. Być może, dla tych, którzy liczyli na cudowne rozmnożenie, był to rok rozczarowania. Ale nic nie dzieje się tylko w związku z podjęciem takich czy innych deklaracji. Trzeba dalszego zaangażowania i pracy. Nasza decyzja o połączeniu obu uczelni stwarza jedynie szanse szybszego rozwoju, przy wykorzystaniu wszystkich atutów, którymi dysponujemy. A jest ich sporo. To przede wszystkim znakomita kadra profesorów, doktorów i innych nauczycieli akademickich dobrze przygotowanych do realizacji zadań dydaktycznych i naukowo-badawczych. W ostatnich latach, korzystając z możliwości różnych programów pomocowych Unii Europejskiej oraz środków budżetowych, zmodernizowaliśmy nasze laboratoria, wyposażając je w nowoczesną aparaturę służącą zarówno dydaktyce, jak i pracom naukowym. Wpisujemy się w pełni w program priorytetowych, przyrodniczo-technicznych kierunków studiów, uznanych przez rząd jako niezbędne dla rozwoju naszej gospodarki. Już podpisaliśmy umowy, lub jesteśmy w przeddzień ich podpisania, na ogólną kwotę ponad 80 mln zł, w ramach programu Infrastruktura i Środowisko oraz Innowacyjna Gospodarka, na rozbudowę bazy naukowo-dydaktycznej. Większość projektów wymaga finansowego wkładu własnego. Wiem, że oczekiwania są znacznie większe. Realizujemy zadania, które uzyskały znaczące wsparcie finansowe spoza budżetu uczelni. Apetyt na nowe inwestycje musi być zrównoważony naszymi możliwościami finansowymi.

Szanowni Państwo!

Jesteśmy dopiero na początku trudnej drogi. Musimy nauczyć się lepiej wykorzystywać nasz potencjał naukowo-dydaktyczny dla dobra studentów i pracowników. Śmielej niż dotychczas modernizować i wprowadzać nowe kierunki studiów, odważniej występować o finansowanie badań naukowych w ramach grantów Unii Europejskiej i programów krajowych. Postrzegając uczelnię jako jednolity organizm, mamy szansę na kreowanie nowych, bardzo silnych naukowo – nie tylko w skali krajowej – nowych jednostek organizacyjnych służących zarówno dydaktyce, jak i nauce. Mamy szansę szybkiego wdrażania wyników naszych badań do otoczenia gospodarczego. W działaniach tych wspiera nas Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii – jednostka o 10-letniej tradycji już „rozpoznawalna" i mająca dobrą markę w naszym regionie. To duże wyzwania, wznoszące się ponad partykularne interesy poszczególnych wydziałów, instytutów. Zapowiadane zmiany w systemie szkolnictwa wyższego stworzą nowe uwarunkowania i perspektywy jego rozwoju. W strategiach rozwoju szkolnictwa wyższego podkreśla się przede wszystkim: jakość kształcenia, innowacyjność prowadzonych badań naukowych oraz konieczność ich utylitarnego wykorzystywania w gospodarce. Tak się dzieje na całym świecie, niezależnie od tego, z jakich źródeł uczelnie są finansowane. To trzy podstawowe filary, o które musimy dbać, i które powinniśmy dalej rozwijać. Przysłowie mówi, że „duży może więcej". I jest w tym sporo racji. Tworząc Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny, wyprzedziliśmy czas. Mamy możliwości i atuty, by sprostać nowym wyzwaniom.

Po pierwszym okresie tworzenia i porządkowania zasad prawnych działania uczelni, a także – co trzeba podkreślić – obserwacji jej struktur, nadchodzi czas na dyskusję nad kierunkami i priorytetami dalszego rozwoju. Potrzebna jest Strategia Rozwoju Uczelni. Projekt Strategii opracowany przez komisję kierowaną przez pełnomocnika rektora prof. Andrzeja Brykalskiego trafił już na moje biurko. Nie dziwi mnie, że jako pierwszy, najważniejszy cel strategiczny wymieniono integrację uczelni na każdym jej szczeblu. W pełni się z tym zgadzam. Mijający rok pokazał, że jeszcze nie do końca rozumiemy ten proces – myślenie o nowej uczelni jako jednolitym organizmie, który ma szanse na lepszy rozwój właśnie dlatego, że jesteśmy razem. Taki był przecież cel tej fuzji i musimy o tym pamiętać. Zrobiliśmy już wiele, ale jeszcze nie wszystko. Wierzę, że w krótkim czasie uda nam się to osiągnąć – czego sobie i nam wszystkim gorąco życzę.

Panie i Panowie, Szanowni Państwo!

Jaki był ten pierwszy, mijający rok dla Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego? Czy był to rok pomyślny? Co udało się osiągnąć?

Cieszą nas decyzje Państwowej Komisji Akredytacyjnej która w roku akademickim 2008/2009 udzieliła akredytacji wszystkim wizytowanym 10 kierunkom studiów. Uczelnię w tym roku akademickim ponownie zakwalifikowano do udziału w programie „Kierunki zamawiane – Uczelnie dla gospodarki" w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. W roku akademickim 2009/2010 Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w wyniku postępowania konkursowego, zamówiło kształcenie dla 300 studentów na pięciu

kierunkach studiów. Choć nie tak szybko, jak tego należałoby oczekiwać, rozwija się międzynarodowa wymiana studentów. W 2009 r. 114 studentów uczelni wyjechało za granicę, zaliczając kolejne semestry i lata studiów.

Prowadziliśmy ponad 160 projektów naukowych finansowanych przez MNiSW na kwotę przekraczającą 46 mln złotych. Z wymienionej liczby projektów, począwszy od daty powołania ZUT, podjęto realizację ponad 70 nowych. Realizowaliśmy 7 projektów w ramach Programów Ramowych Unii Europejskiej. Ich ogólny budżet przekracza kwotę 25 mln euro.

Efektem prowadzonych badań jest rozwój kadry naukowo-dydaktycznej. Od 1 stycznia tego roku awansowało 50 pracowników uczelni: 9 osobom prezydent RP nadał tytuł profesora, 20 osób uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego, a 21 pracowników stopień naukowy doktora. Tytuł naukowy profesora w 2009 r. otrzymali:

- dr hab. inż. Barbara Grzmil,
- dr hab. Małgorzata Czarnecka,
- dr hab. inż. Konstanty Gawrylczuk,
- dr hab. inż. Ryszard Pałka,
- dr hab. Stanisław Stężała,
- dr hab. Elżbieta Skórska,
- dr hab. inż. Stanisław Bańka,
- dr hab. inż. Wawrzyniec Wawrzyniak,
- dr hab. inż. arch. Waldemar Marzęcki.

Gratuluję wszystkim. Wasz osobisty sukces jest również sukcesem uczelni. Tak znaczący rozwój kadry w stosunkowo krótkim czasie świadczy o naszej sile naukowej i możliwościach dalszego rozwoju.

W roku kalendarzowym 2009 Uniwersytet Technologiczny na inwestycje ze: środków własnych, dotacji MNiSzW, programów operacyjnych Infrastruktura i Środowisko oraz Innowacyjna Gospodarka przeznaczył ponad 12 mln zł. Wśród dużych inwestycji, tych nowych oraz już kontynuowanych, zakwalifikowanych do finansowania w mijającym roku oraz w latach następnych, znalazły się m.in.:

- adaptacja obiektu dla potrzeb Wydziału Informatyki – (inwestycję budowlaną zakończono),
- wyposażenie budynku dydaktycznego Wydziału Informatyki i Biblioteki Głównej,
- budowa i wyposażenie Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych, Laboratorium Technologii Teleinformatycznych i Fotoniki, Centrum Dydaktyczno-Badawcze Nanotechnologii.

Prowadziliśmy remonty obiektów dydaktycznych uczelni, obiektów osiedla akademickiego oraz wypoczynkowych obiektów socjalnych. Łączny koszt tych zadań to ponad 12 mln zł, z czego ponad 6 mln przewidziano na remonty domów studenckich.

Wszystko to, co pozwoliło na rozwój uczelni w mijającym 2009 r., jest wynikiem zaangażowania i właściwego wypełniania obowiązków przez wszystkie grupy pracownicze naszej Alma Mater.

Dziękuję za zaangażowanie i całoroczny trud pracy prorektorom, dziekanom i prodziekanom wydziałów, kierownikom jednostek organizacyjnych oraz wszystkim pracownikom naukowo-dydaktycznym, technicznym i obsługi, a także administracji centralnej z kanclerzem i kwestorem uczelni na czele.

Niech nowy 2010 rok przyniesie nam spełnienie naszych aspiracji i oczekiwań, niech będzie pełen sukcesów dla wszystkich pracowników, studentów i absolwentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego.

Niech przyniesie nam pomyślność, zrównoważony rozwój uczelni oraz spełnienie zamierzeń osobistych i zawodowych naszych pracowników.

Zdjęcia Renata Kajrys

Nominacja profesorska

Stanisław Bańka

Stanisław Antoni Bańka urodził się 24 września 1944 roku w Brudzowicach na Górnym Śląsku. Technikum Energetyczne w Sosnowcu ukończył w 1963 r. i uzyskał tytuł zawodowy technika elektromechanika. Studia rozpoczął na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektrotechnika, które ukończył z wysoką średnią w marcu 1969 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera o specjalności automatyka i metrologia. Pracę zawodową nauczyciela akademickiego rozpoczął bezpośrednio po studiach na tzw. asystenckich studiach przygotowawczych – 1 października 1969 r. zatrudniony jako asystent, a po roku jako starszy asystent – najpierw w Katedrze Elektroautomatyki, a następnie w utworzonym później Zakładzie Automatyki. Przeszedł kolejne szczeble kariery zawodowej na stanowiskach: adiunkta i profesora nadzwyczajnego. Od 2006 r. jest kierownikiem tego zakładu (obecnie kierownikiem Katedry Automatyki Przemysłowej i Robotyki utworzonej 1 lutego 2010 na bazie tego zakładu).

Początek pracy zawodowej profesora Bańki zbiegł się z nawiązaniem współpracy Katedry Elektroautomatyki z Zakładami Doświadczalnymi „LUMEL" w Zielonej Górze, które w tym czasie wdrażały do produkcji regulatory temperatury na licencji firmy JOENS. Po odbyciu miesięcznego stażu w ZD „LUMEL" włączył się aktywnie w realizację prac naukowo-badawczych w obszarze regulatorów i systemów regulacji temperatury, najpierw w zespole Katedry Elektroautomatyki kierowanym przez prof. Adama Żuchowskiego, a następnie w zespole prof. Stanisława Skoczowskiego. Przyczynił się do wprowadzenia wielu istotnych udoskonaleń do produkowanych wtedy regulatorów oraz wdrożeń nowych regulatorów temperatury – w tym pierwszego w Polsce mikroprocesorowego regulatora. Były to m.in.: quasi-ciągły model (nieliniowych) obiektów elektrotermicznych sterowanych ciągiem impulsów prostokątnych o zmiennych czasach trwania t_a i t_b, których średnie wypełnienie $t_a/(t_a + t_b)$ potraktowano jako sygnał wejściowy do obiektu oraz opisy quasi-ciągłych dwustawnych regulatorów temperatury PD i PID. Otrzymane modele obiektów i opisy regulatorów dały możliwość opisania procesów zachodzących podczas regulacji temperatury w obiektach elektrotermicznych, umożliwiając pełną (choć przybliżoną) analizę quasi-ciągłych procesów regulacji temperatury typu PD i PID. Ważnym osiągnięciem było także opracowanie w 1973 r. układu elektronicznego do analogowego różniczkowania wolnozmiennych sygnałów elektrycznych, który opatentowano w 1975 r. Układ wyróżniono w 1974 r. nagrodą III stopnia w Ogólnopolskim Konkursie Zarządu Głównego PTETiS w Warszawie.

Działalność naukowo-badawcza profesora w latach 70. była głównie związana z tematyką doktoratu realizowanego w ramach (niestacjonarnego) Studium Doktoranckiego, które rozpoczął w 1971 r. w Instytucie Cybernetyki Technicznej Politechniki Wrocławskiej. W grudniu 1976 r. obronił pracę doktorską pt. „Identyfikacja niestacjonarnych, liniowych obiektów dynamicznych w warunkach probabilistycznych", w której rozwiązał zadanie estymacji (zmiennych w czasie) parametrów liniowych modeli obiektów dynamicznych w obecności dyskretnych „białych" szumów gaussowskich o zerowych wartościach średnich i znanych macierzach kowariancji. Pod koniec lat 70. i w latach 80. brał aktywny udział w zespołowych pracach w dziedzinie systemów dynamicznej stabilizacji położenia (DSP) statków do badania i eksploatacji nieożywionych zasobów morza, realizowanych na rzecz Centrum Techniki Okrętowej w Gdańsku oraz Biura Projektowo-Konstrukcyjnego Stoczni Szczecińskiej. Prowadzone przez około 10 lat prace o charakterze aplikacyjnym zakończyły się projektem wstępnym systemu DSP wykonanym w 1987 r. dla PP-TTM „PROREM" w Gdańsku.

Doświadczenia zdobyte we współpracy z jednostkami naukowo-badawczymi przemysłu stoczniowego zainspirowały go do zajęcia się problematyką sterowania wielowymiarowymi układami dynamicznymi MIMO. Realizację tej tematyki rozpoczął w ramach problemu resortowego RP.I.02 (1988–1990) i kontynuował w dwóch kierowanych przez siebie grantach KBN w latach 1991–1994. Ich bezpośrednim wynikiem były algorytmy zaimplementowane w kolejnych wersjach pakietów oprogramowania ASWUD w wersjach 1.01, 2.01 i 2.02 przeznaczonych do analizy, syntezy i symulacji wielowymiarowych układów sterowania optymalnego i modalnego, z czasem ciągłym i dyskretnym, a także układów sterowania wielofunkcyjnego MCS (ang. *Multipurpose Control Systems*) w ujęciu wielomianowym. Ostatnia, najbardziej zaawansowana wersja pakietu ASWUD (ASMCS w wersji angielskiej) została ostatecznie dopracowana w 1994 r.

Dzięki opracowanemu oprogramowaniu i prowadzonym badaniom zgromadził dorobek naukowy, który stał się podstawą do nadania w czerwcu 1992 r. stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie automatyka i robotyka w Instytucie Badań Systemowych PAN w Warszawie.

Dorobek naukowy prof. Stanisława Bańki obejmuje 77 publikacji, w tym 32 opublikowano w czasopismach (5 z nich umieszczono na liście filadelfijskiej), 2 monografie i podręcznik. Jest autorem 41 prac i współautorem 36 prac oraz współautorem 2 patentów krajowych i pakietu oryginalnych programów komputerowych ASWUD/ASMCS. Ponadto jest współautorem 41 zespołowych opracowań dla przemysłu (w tym 4 wdrożenia) i edytorem 2 zbiorowych opracowań naukowych i współedytorem 3 prac zbiorowych wydanych przez Wydawnictwo Uczelniane PS. Podsumowaniem dorobku naukowego profesora jest obszerna monografia „Sterowanie wielowymiarowymi układami dynamicznymi. Ujęcie wielomianowe".

Wypromował 5 doktorów nauk technicznych i był recenzentem 9 rozpraw doktorskich. Był także recenzentem wydawniczym 2 rozpraw habilitacyjnych oraz 1 recenzji habilitacji i dorobku naukowego w przewodzie habilitacyjnym na AGH w Krakowie. Obecnie opiekuje się 5 studentami na studiach doktoranckich prowadzonych na Wydziale Elektrycznym ZUT.

Profesor Stanisław Bańka aktywnie uczestniczy w działalności organizacyjnej na rzecz wydziału, uczelni i środowiska akademickiego. W latach 1978–1980 był zastępcą dyrektora Instytutu Automatyki Przemysłowej PS; w latach 1991–1994 sekretarzem, a w latach 1996–2000 wiceprzewodniczącym Zarządu IV Wydziału Nauk Matematycznych i Technicznych Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego. Przez cztery kadencje był członkiem Senatu Politechniki Szczecińskiej, pełniąc funkcje przewodniczącego senackich Komisji ds. Informatyki (dwukrotnie) i Komisji ds. Dydaktyki. Obecnie jest członkiem Senatu ZUT i wiceprzewodniczącym Komisji ds. Dydaktyki. W latach 1993–1996 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki Wydziału Elektrycznego PS i przez dwie kadencje w latach 1996–2002 był dziekanem tego wydziału.

Profesor Stanisław Bańka od 1996 r. jest członkiem Komisji Cybernetyki Technicznej Oddziału PAN w Poznaniu, w której pełni funkcję wiceprzewodniczącego od 2005 r. Od 1999 r. jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN w Warszawie. Jest także członkiem rad programowych czasopism naukowych: kwartalnika *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science* (od 1996 r.) i miesięcznika *Pomiary Automatyka Kontrola* (od roku 2003). Był jednym z inicjatorów organizowania od 1994 r. cyklicznej, międzynarodowej konferencji naukowej *Methods and Models in Automation and Robotics* w Międzyzdrojach, w której przez wiele lat pełnił funkcję sekretarza komitetu naukowego.

Był recenzentem 6 książek i 27 artykułów naukowych w centralnych czasopismach polskich, a także recenzentem wielu referatów zgłaszanych na międzynarodowe konferencje naukowo-techniczne. W 2002 r. pełnił funkcję przewodniczącego zespołu oceniającego KAUT dla kierunku automatyka i robotyka, a od czerwca 2009 r. z nominacji POLSPAR został członkiem dwóch Komitetów Technicznych IFAC: TC 2.1 (*Control Design*) i TC 5.4 (*Large Scale Complex System*). Wykonał ponad 60 recenzji grantów badawczych i raportów końcowych grantów. Jest laureatem dwóch (zespołowych) nagród ministra SzWiT (1976, 1980) oraz wielu nagród rektora Politechniki Szczecińskiej. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1989) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2004).

Interesuje się muzyką i aktywnie uprawia turystykę pieszą.

Nominacja profesorska

Małgorzata Czarnecka

Małgorzata Czarnecka urodziła się w Szczecinie. Ukończyła VI Liceum Ogólnokształcące im. S. Czarnieckego. Studiowała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, gdzie uzyskała tytuł magistra geografii, w zakresie geografii fizycznej stosowanej. Po kilkumiesięcznej pracy na stanowisku nauczyciela w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 im. M. Curie-Skłodowskiej w Szczecinie została zatrudniona na stanowisku asystenta naukowo-technicznego w Zespole Agrometeorologii Instytutu Gleboznawstwa i Gospodarki Wodnej Akademii Rolniczej w Szczecinie. Po roku awansowała na asystenta naukowo-badawczego, a następnie na starszego asystenta naukowo-dydaktycznego. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych uzyskała w 1980 r. na podstawie pracy pt. „Kształtowanie się pokrywy śnieżnej na terenie Pomorza z uwzględnieniem meteorologicznych warunków przezimowania ozimin", wykonanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Czesława Koźmińskiego, a przedłożona rozprawa uzyskała wyróżnienie Rady Wydziału Rolniczego. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii, w dyscyplinie agrometeorologia, otrzymała w 1998 r. na podstawie rozprawy pt. „Zimowanie roślin ozimych w Polsce a niekorzystne czynniki klimatyczne" oraz dorobku naukowego, a Rada Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej w Szczecinie wyróżniła całokształt przewodu habilitacyjnego. Od 2001 r. jest zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie (do 2009 r. w Katedrze) Meteorologii i Klimatologii na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Dorobek naukowy Małgorzaty Czarneckiej obejmuje 165 pozycji, w tym 95 oryginalnych naukowych prac twórczych. W grupie prac oryginalnych znajduje się 45 plansz tematycznych (27 autorskich i 18 współautorskich), opublikowanych w czterech polsko-angielskich atlasach: trzech ogólnopolskich i jednym regionalnym, zawierających łącznie około 340 map i 350 diagramów. M. Czarnecka jest także autorem lub współautorem prac o charakterze ekspertyz, artykułów popularnonaukowych, prac, opracowań dydaktycznych oraz streszczeń referatów i posterów opublikowanych w materiałach z krajowych i zagranicznych konferencji naukowych.

Badania prowadzone przez prof. Czarnecką obejmują rozlegle pojętą charakterystykę zmienności warunków meteorologicznych i agroklimatycznych, istotnych dla produkcji rolniczej, a także w kontekście ich oddziaływania na środowisko. Koncentrują się głównie wokół czterech zasadniczych problemów dotyczących: klimatycznych warunków zimowania roślin uprawnych, warunków wilgotnościowych powietrza i gleby, czasowej i przestrzennej zmienności warunków klimatycznych w skali lokalnej i regionalnej oraz efektywności elementów meteorologicznych w rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń powietrza i samooczyszczaniu atmosfery. Dominujący jest pierwszy wymieniony kierunek dotyczący klimatycznego ryzyka zimowania roślin uprawnych, rzadko podejmowany przez agrometeorologów. Wieloletnie, kompleksowe i wielowątkowe badania z tego zakresu obejmują zagadnienia czasowej i przestrzennej zmienności warunków termicznych powietrza i gleby w powiązaniu z warunkami śnieżnymi, oceny zimowania głównych gatunków roślin uprawnych w doświadczeniach oraz w uprawie polowej oraz statystycznych związków plonowania roślin z ich zimowaniem, a także zimowania roślin z niekorzystnymi czynnikami klimatycznymi. Uzyskane wyniki były przedmiotem blisko połowy oryginalnych prac naukowych, w tym wielu monografii, także pracy doktorskiej i rozprawy habilitacyjnej. Rezultaty badań są wykorzystywane przy rejonizacji gatunków i odmian roślin rolniczych, w hodowli roślin, przy opracowywaniu zaleceń agrotechnicznych i optymalizacji agrotechniki, prognozowaniu plonów, w meteorologicznej osłonie rolnictwa, a także przy ubezpieczaniu upraw rolnych.

Powołanie w 1991 r. na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Szczecinie specjalności, a potem kierunku ochrona środowiska, zbiegło się z utworzeniem Państwowego Monitoringu Środowiska i zainspirowało prof. dr hab. M. Czarnecką do zainteresowania się problematyką wpływu pogody na jakość powietrza. Prowadzone badania, obejmujące oceny wielkości i zmienności głównych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego na obszarach aglomeracji miejskich, a także oddziaływanie elementów i zjawisk meteorologicznych na wielkość imisji, zmierzają do identyfikacji warunków pogodowych optymalizujących naturalną wentylację atmosfery, jak i stwarzających ryzyko przekroczenia standardów jakości powietrza.

Prof. dr hab. M. Czarnecka prowadzi zajęcia na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, pierwszego i drugiego stopnia na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, a także na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej. Ponadto prowadzi seminaria magisterskie i pracownię dyplomową. Wypromowała dwóch doktorów nauk rolniczych. Obie prace uzyskały wyróżnienie Rady Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, a ich autorzy są adiunktami w Zakładzie Meteorologii i Klimatologii. Prof. Czarnecka była także promotorem około 30 prac magisterskich na kierunku ochrona środowiska, członkiem 21 komisji ds. przewodów doktorskich przeprowadzonych na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa AR w Szczecinie.

Jako nauczyciel akademicki aktywnie uczestniczy w różnych formach działalności organizacyjnej na wydziale i uczelni. Była członkiem Komisji ds. Oceny Kadry Wydziałowej i Międzywydziałowej, Senackiej Komisji Statutowej, Wydziałowej Komisji ds. Pracowniczych oraz wielokrotnie członkiem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. Przewodniczyła Rektorskiej Komisji ds. Pracowniczych i Wydziałowej Komisji Wyborczej, a także była członkiem Senatu AR w dwóch kadencjach: 2002–2005 i 2005–2008. Za swoją działalność naukowo-badawczą oraz dydaktyczno-organizacyjną dwukrotnie była wyróżniona nagrodami zespołowymi MNiSzWiT (1978 i 1988 r.), nagrodą zespołową Prezesa Rady Ministrów (2002 r.) oraz sześciokrotnie nagrodami rektora AR (1972, 1979,1981,1992, 1996 i 2005 r.), a także odznaczeniami – Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 3 kwietnia 2009 r. otrzymała tytuł profesora nauk rolniczych.

Nominacja profesorska

Waldemar Marzęcki

Waldemar Marzęcki urodził się w 1952 roku w Szczecinie. W latach 1974–1979 studiował architekturę na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej, od drugiego roku – indywidualnie pod kierunkiem profesora Leszka Dąbrowskiego. Od 1979 do 1982 r. pracował w Biurze Projektów i Studiów Służby Zdrowia. W 1982 r. otrzymał uprawnienia projektowe.

Od 1982 r. jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Zakładzie Urbanistyki, Planowania Regionalnego i Zarządzania na Wydziale Budownictwa i Architektury. W 1990 r. uzyskał tytuł doktora na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. W 1993 r. otrzymał stypendium naukowe Tempus zakończone wyjazdem na Majorkę. W 1998 r. ukończył podyplomowe studia planowania przestrzennego na Politechnice Poznańskiej. W trakcie trwania studiów włączony w skład jego wykładowców. W 1998 r. został współwłaścicielem i prezesem Biura Architektonicznego „admaster" Sp. z o. o.

W 2001 r. Waldemar Marzęcki został członkiem Komisji Kształtowania Przestrzeni Polski Północnej PAN Oddział Gdańsk oraz Sekcji Historii Architektury, Urbanistyki i Konserwacji Zabytków Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN. W 2002 r. jako architekt posiadający uprawnienia projektowe przyjęty do Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Architektów. W 2003 r. po przedstawieniu dorobku projektowego w dziedzinie urbanistyki został członkiem Zachodniej Okręgowej Izby Urbanistów. W 2003 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Na przełomie lat 2003–2004 kierował Zakładem Projektowania Architektonicznego Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego. W latach 2003–2008 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego. W kadencji 2005–2008 był członkiem Senatu Politechniki Szczecińskiej.

W 2005 r. stworzył pismo naukowo-dydaktyczne „*przestrzeń* i FORMA". Jest jego redaktorem naczelnym i członkiem Rady Naukowej. W 2006 r. powołany przez wojewodę zachodniopomorskiego na stanowisko pełnomocnika do spraw planowania i zagospodarowania przestrzennego, a w 2007 r. włączony do składu Rady konsultacyjnej ds. budowy gazoportu w Świnoujściu. W 2009 r. założył Szczecińską Fundację Edukacji i Rozwoju Addytywnego – SFERA.

Profesor Marzęcki jest autorem przeszło 80 artykułów opublikowanych w materiałach konferencyjnych na konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz czasopismach naukowych. Opublikował cztery książki poświęcone problematyce urbanistycznej.

Jest autorem lub współautorem kilkudziesięciu projektów architektonicznych oraz urbanistycznych w tym: opracowań studialnych wykonanych na zlecenia władz Szczecina, projektów zmian w planach ogólnych i miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz projektów planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego.

Do najważniejszych nagród związanych z działalnością projektową i naukową zalicza:

- Medal za referat na kongresie ISoCaRP (The International Society of City and Regional Planners) w Portugalii, 1984 r.;
- Nagrodę rektora Politechniki Szczecińskiej za prace doktorską (na wniosek Politechniki Wrocławskiej), 1990 r.;
- Medal na Międzynarodowych Targach Budowlanych w Szczecinie, 1994;
- Wyróżnienie przyznane przez WM Centrum CAD w Gdańsku, 1994;
- Nagrodę na Targach Konserwatorskich w Szczecinie w konkursie na najlepszy wyrób, 1999 r.;
- Nagrodę rektora Politechniki Szczecińskiej za osiągnięcia w pracy naukowej, 2003 r.;
- Srebrny Krzyż Zasługi przyznany przez ministra gospodarki, 2004 r.;
- Nagrodę indywidualną I stopnia rektora Politechniki Szczecińskiej za osiągnięcia naukowe, 2005 i 2006 r.;
- Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz medal z okazji 60-lecia Politechniki Szczecińskiej, 2007 r.,
- Nagrodę za osiągnięcia w pracy na rzecz rozwoju Politechniki Szczecińskiej, 2008 r.;
- Nagroda I stopnia za rozwój kadry w 2007 r., otrzymana w 2008 r.

Profesor jest promotorem trzech doktoratów – dwa z nich otrzymały wyróżnienia przyznane przez Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, a jeden z nich nagrodę ministra infrastruktury.

Waldemar Marzęcki prowadzi badania naukowe dotyczące kompozycji urbanistycznej oraz ciągłości przestrzeni miejskiej. Jest autorem metody badawczej nazwanej Diagramem Ciągłości Przestrzennej oraz współautorem badań urbanistycznych z wykorzystaniem modelu wirtualnego Szczecina.

W latach 1970–1974 współpracował ze Szczecińskim Ośrodkiem Telewizji Polskiej. W 1983 r. został członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. W latach 2002–2005 pełnił funkcję prezesa Okręgu Szczecińskiego Związku Polskich Artystów Fotografików. Jest autorem 30 wystaw fotograficznych poświęconych głównie tematyce architektonicznej i urbanistycznej prezentowanych w Polsce, Szwecji, Danii, Holandii, Włoszech, Portugalii, Francji, Niemczech i Hiszpanii. Szczególne miejsce zajmują w nich pokazy multimedialne z wykorzystaniem projekcji slajdów na kilku rzutnikach, grafiki i animacji komputerowej, pantomimy i muzyki jazzowej. Jest współautorem scenografii teatralnej do inscenizacji „Czarodziejskiego fletu" wystawionego w Teatrze Polskim w Szczecinie.

Pasjonuje się fotografią, żeglarstwem, jazdą na nartach oraz grą na gitarze klasycznej. Był wraz z zespołem muzycznym „Sklep z Ptasimi Piórami" uczestnikiem Festiwalu Piosenki Studenckiej w Krakowie. Jest pasjonatem wykładów tworzonych technikami multimedialnymi. Kontynuując swoją pasję fotograficzną i dydaktyczną w 2009 r. założył własną Szkołę Fotografii.

Żona Małgorzata ukończyła studia ekonomiczne, jest biegłym rewidentem oraz właścicielem biura audytorsko-rachunkowego. Najstarszy syn Jędrzej ukończył studia turystyczne w Poznaniu, pracuje w Berlinie i jest specjalistą od marketingu turystycznego. Dwaj młodsi synowie Miłosz i Bogusz uczęszczają do ogólnokształcącej podstawowej szkoły muzycznej Leonarda Piwoni w klasie fortepianu. Obecnie wraz z synami przygotowuje się do wspólnego występu w koncercie organizowanym przez szkołę zatytułowanym „Uczniowie, Rodzice, Mistrzowie".

Habilitacja

Anna Biedunkiewicz

Rada Wydziału Inżynierii Materiałowej Politechniki Warszawskiej podjęła 18 grudnia 2009 roku uchwałę o nadaniu doktor inżynier Annie Biedunkiewicz stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych z dyscypliny inżynieria materiałowa na podstawie dorobku naukowego i pracy habilitacyjnej „Aspekty wytwarzania nanomateriałów ceramicznych typu TiC/C, TiC, TiC-SiC-C oraz Ti(C,N)-Si(C,N)-Si_3N_4 metodą zol-żel".

Anna Biedunkiewicz po ukończeniu studiów na Wydziale Technologii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej podjęła pracę w Zakładzie Chemii Fizycznej Instytutu Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej Politechniki Szczecińskiej, a od 1987 r. w Zakładzie Metaloznawstwa i Odlewnictwa Instytutu Inżynierii Materiałowej Politechniki Szczecińskiej, gdzie pracuje do dziś. Początkowo praca naukowa Anny Biedunkiewicz koncentrowała się w obszarze nauk podstawowych – w zespole profesora Stanisława Bursy realizowała badania układów równowagowych soli. W 1996 r. obroniła pracę doktorską pt. „Niskotemperaturowa metoda wytwarzania powłok węglowo-tytanowych na podłożu metalicznym", której promotorem był prof. nadzw. dr hab. inż. Waldemar A. Morawski. Jej naukowe zainteresowania skupione były na poszukiwaniu łagodnych metod syntezy ceramiki węglikowej i azotowej. Wyniki tych badań zaowocowały opracowaniem nowej, w skali światowej, syntezy nanokrystalicznego węglika tytanu metodą zol-żel, a także nanokrystalicznego azotku tytanu, węglików i azotków innych metali. Od 1993 r. tematyka ta była rozwijana w ramach realizacji dziewięciu grantów naukowych, finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w których pełniła funkcję kierownika lub głównego wykonawcy oraz grantu Unii Europejskiej. Do realizacji badań w ramach europejskiego grantu zaprosił Annę Biedunkiewicz w 2004 r. Instytut für Neue Materialen z Saarbrücken (Niemcy). Zaproponowano jej współpracę w badawczo-rozwojowym europejskim projekcie zintegrowanym oraz funkcję koordynatora podprojektu. Środki finansowe tego projektu przyczyniły się do utworzenia w Instytucie Inżynierii Materiałowej w 2005 r. laboratorium syntezy zol-żel oraz pracowni termoanalizy, a w konsekwencji opracowania kinetyki, zbadania mechanizmu procesów zachodzących w syntezie nanokrystalicznej ceramiki węglikowej i azotowej, określenia optymalnych parametrów ich otrzymywania. Współpraca zaowocowała również wiedzą w zakresie syntezy zol-żelowej materiałów ceramicznych, standardów w badaniach i testach materiałów do zastosowań w wiodących gałęziach przemysłu lotniczego i samochodowego, dzięki odbytym szkoleniom i stażom naukowym w laboratoriach europejskich instytutów naukowych. Współpraca ta obejmowała: Leibniz-Institut für Neue Materialien gem. GmbH. Saarbücken, Niemcy (nanoproszki, syntezy zol-żel), ARC Seibersdorf Research GmbH, Siebersdorf, Austria (tribologiczne i morfologiczne badania materiałów), Fraunhofer Gesellschaft, IPA Stuttgart, Niemcy (szkolenia w zakresie automatyzacji procesów zaawansowanego malowania), Technion-Israel Institute of Technology (IIM) (utlenianie nanocząstek TiC, współosadzanie nanocząstek w procesach galwanicznych), CASTI, Centro per L'assistenza Scientifica e Tecnologica alle Impresse, Rzym, Włochy (badania fizykochemiczne powłok), FIAT / Società Consortile per Azioni (CRF), Turyn, Włochy (pokrywanie stalowych elementów do samochodów Fiata, testy tribologiczne i korozyjne wg standardów przemysłowych), INASMET-Tecnalia, San Sebastian, Hiszpania (wymiana wiedzy), Netherlands Organisation for Applied Scientific Research (TNO) – Eindhoven, Belgia (powłoki antykorozyjne, ocena zagrożeń wynikających z nanotechnologii), Liebherr-Aerospace Lindenberg (testy w skali przemysłowej), Israel Aercraft Industry Ltd., Izrael (testy korozyjne – skala przemysłowa), Forschungsinstitut für Edelmetalle und Metallchemie, Schwäbisch-Gemünd, Niemcy (nanoproszki do wytwarzania nanokompozytowych powłok współosadzanych z niklem, badania morfologiczne nanokompozytowych powłok), Universidade de Aveiro, Aveiro Portugalia (badania korozyjne powłok), University of Udine, Udine, Włochy (współorganizacja międzynarodowych szkoleń w zakresie badań korozyjnych), University of Manchester (UNIMAN) (badania morfologiczne nanokompozytów). Współpracowała także z firmą Elastotec, Thale, Niemcy (mechaniczna obróbka stali), Centro Sviluppo Materiali S.p.A., Rzym, Włochy (badania tribologiczne i tribokorozyjne), Hellenic Aerospace Industry S.A., Grecja (wytwarzanie powłok na stalach – technologia HVOF), Institute of Physical Chemistry (ICF), Bukareszt, Rumunia (wytwarzanie powłok techniką zol-żel), University of Chemical Technology and Metallurgy, Sofia, Bułgaria (badania korozyjne powłok kompozytowych), Salford Univesity, Manchester, UK, (heteromodułowe ceramika), Concesjo Superior Investigationes Cientificas, Instituto de Cerámica y Vidrio, Madryt, Hiszpania (powłoki ceramiczne: badanie mechanizmu syntezy zol-żel), Wydział Inżynierii Materiałowej Politechniki Warszawskiej, Warszawa (nanoproszki TiC do wytwarzania nanokompozytów).

Uczestniczyła w licznych stażach lub szkoleniach naukowych.

Anna Biedunkiewicz prowadzi wykłady i zajęcia dla studentów Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. Wypromowała dziewięciu magistrów inżynierów i czterech inżynierów, aktualnie pod jej opieką jest dwóch dyplomantów studiów magisterskich. Sprawuje również opiekę nad studentem studiów indywidualnych.

Wśród 72 prac opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych – 31 publikacji jest recenzowanych w czasopismach naukowych, w tym 21 w czasopismach międzynarodowych oraz 10 w czasopismach krajowych. Jest autorką lub współautorką 32 publikacji i referatów w materiałach konferencyjnych konferencji międzynarodowych i 9 publikacji konferencji krajowych, 3 patentów (2 polskie i 1 europejski), 4 ekspertyz dla przemysłu. Otrzymała nagrody: III miejsce w ogólnopolskim konkursie „Młoda Myśl Dla Kraju" za najlepszą pracę dyplomową studentów wyższych uczelni kraju w dziedzinie chemia, dwie nagrody rektora II stopnia, zespołową za szczególne osiągnięcia w działalności dydaktyczno-wychowawczej, dwie nagrody rektora za wyróżniającą pracę, wyróżnienie pracy doktorskiej przez Radę Wydziału Mechanicznego, trzy nagrody indywidualne rektora II stopnia za twórcze osiągnięcia naukowe, dwie nagrody indywidualne rektora III stopnia za twórcze osiągnięcia naukowe oraz nagrodę indywidualną rektora I stopnia za twórcze osiągnięcia naukowe w 2009 r. Od 2006 r. jest recenzentem międzynarodowym, np. Journal of Thermal Analysis and Calorimetry, Journal of Alloys and Compounds, Journal of Physics and Chemistry of Solids, Materials Chemistry and Physics, wydawanych m.in. przez Elsevier.

Była uczestnikiem komitetu naukowego szkoleń i konferencji: 3rd Workshop on Functional Materials, FMA'2006, Athens, Greece, Workshop on Nanoparticles preparation for coatings technology, Szczecin, Poland. Jest członkiem komitetu naukowego Symposium on Hetero-Modulus Ceramics for Technical Application on 3rd International Congress on Ceramics, 14–18 November 2010, Osaka, Japan.

Anna Biedunkiewicz jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, w latach 2001–2003 pełniła funkcję sekretarza Szczecińskiego Oddziału PTCh. Od 2000 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego oraz Szczecińskiego Oddziału Towarzystwa Kompozytowego.

Anna Biedunkiewicz jest mężatką, matką dwóch synów. Gaweł (30 lat) jest architektem, Paweł (27 lat), absolwent Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, jest pracownikiem Instytutu Max-Plancka w Niemczech.

Habilitacja

Ewa Czerniawska-Piątkowska

Ewa Czerniawska-Piątkowska urodziła się 7 stycznia 1971 roku w Sławnie. W 1991 r. ukończyła Technikum Rolnicze o specjalności hodowla zwierząt. Stopień magistra inżyniera z ekologii i ochrony zwierząt uzyskała po ukończeniu studiów na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Szczecinie. W 2001 r. uzyskała stopień doktora nauk rolniczych z zootechniki za rozprawę pt. „Badania nad ilością i jakością mleka z uwzględnieniem genotypów krów oraz genetycznego polimorfizmu białek mleka". Promotorem pracy był prof. dr hab. Henryk Kamieniecki. W tym samym roku ukończyła Studium Pedagogiczne. 16 września 2009 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych, nadany przez Radę Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Tematem pracy była „Ocena przebiegu adaptacji i produkcyjności krów holsztyńsko-fryzyjskich importowanych z Holandii, Szwecji, Danii i Niemiec, z uwzględnieniem polimorfizmu wybranych genów białek mleka".

Dr hab. Ewa Czerniawska-Piątkowska w Akademii Rolniczej w Szczecinie pracowała na stanowiskach: w 1997 r. asystenta stażysty, 1998 r. – asystenta, 2001 r. – adiunkta w Katedrze Hodowli Bydła i Owiec; od 2002 r. adiunkta w Katedrze Nauk o Zwierzętach Przeżuwających; w latach 2003–2009 – kierownika Pracowni Doskonalenia Przeżuwaczy; od 2010 r. jest zatrudniona w Katedrze Nauk o Zwierzętach Przeżuwających, Zakładzie Cytogenetyki Molekularnej ZUT.

Ewa Czerniawska-Piątkowska doświadczenie naukowe zdobyła w kraju i za granicą, m.in.: uczestniczyła w międzynarodowych konferencjach w Přerov-Brno (Czechy), Wilnie (Litwa); odbyła staże naukowe w Instytucie Zootechniki w Kołbaczu, Instytucie Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu i naukowo-produkcyjne w Niemczech, w Institut für Tierproduktion der Landesforschungsanstal für Landwirtschaft und Fischerei Mecklenburg-Vorpommern, Dummerstorf, Landesforschungsanstalt für Landwirtschaft und Fischerei Instytut für Tierproduktion Mecklenburg-Vorpommern, Dummerstorf, Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern, Neubrandenburg, w Svaz chovatelů českého strakatého skotu (Czechy), wyjazd studyjny w ramach projektu pt. „Rozwój obszarów wiejskich na pograniczu" Bruksela (Belgia).

Doktor Czerniawska-Piątkowska prowadzi badania, wymienia doświadczenia naukowe, a także uczestniczy w projektach badawczych z wieloma instytucjami krajowymi i zagranicznymi.

Brała czynny udział w realizacji projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, w tym grantów KBN:

- „Genetyczne i środowiskowe możliwości poprawy użytkowości mięsnej i mlecznej z uwzględnieniem proekologicznych systemów utrzymania" nr BW/IB/8/2004; BW/IB/3/08;
- „Badania nad wartością użytkową i hodowlaną pod względem produkcyjności mlecznej z uwzględnieniem hormonu somatoliberyny i polimorfizmu białek mleka bydła mlecznego importowanego jako jałowice cielne" nr BW/HB/4/04 (kierownik projektu);
- „Wpływ zróżnicowanej intensywności odchowu cieląt na długość użytkowania krów rasy Holsztyn Niemiecki", współpraca Katedry Nauk o Zwierzętach Przeżuwających i Krajowej Stacji Badawczej Rolnictwa i Rybactwa w Dummerstorfie.

Od 1999 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego im. Michała Oczapowskiego Koło w Szczecinie, Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Genetycznego.

Oryginalne prace naukowe, których jest autorem lub współautorem, opublikowano w wielu czasopismach naukowych.

Wyniki prowadzonych badań przez dr hab. Ewę Czerniawską-Piątkowską prezentowane były również jako pełne prace, doniesienia, a także postery na międzynarodowych i krajowych konferencjach oraz opublikowane w recenzowanych materiałach.

Działalność naukowa koncentrowała się wokół trzech zasadniczych problemów badawczych:

- Analizy i oceny wartości użytkowej i hodowlanej stad bydła mlecznego w regionie i kraju.
- Analizy wzrostu i rozwoju cieląt i jałówek bydła ras mlecznych.
- Oceny przystosowania importowanych ras bydła mlecznego do warunków Pomorza Zachodniego.

Prowadzi zajęcia dydaktyczne na wydziałach: Biotechnologii i Hodowli Zwierząt oraz Kształtowania Środowiska i Rolnictwa. Prowadzi seminarium inżynierskie dla studentów stacjonarnych Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt oraz seminarium magisterskie dla studentów stacjonarnych i niestacjonarnych Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt.

Opracowała programy autorskie z elektywu „Biotechnologia w produkcji mleka" na kierunku biotechnologia (2002 r.) i „Dietetyka" na kierunku zootechnika, specjalność agroturystyka (2004 r.).

Dr hab. Ewa Czerniawska-Piątkowska była promotorem 13 prac magisterskich i 6 prac inżynierskich, które w opinii recenzentów uzyskały wysokie oceny.

W trakcie pracy zawodowej pełniła i w dalszym ciągu pełni wiele funkcji oraz realizuje zadania doraźne zlecone przez kierownictwo uczelni i wydziału, m.in. była członkiem Senatu Akademii Rolniczej, Senackiej Komisji ds. Kadry. Od 2008 r. jest członkiem Rady Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Powierzono jej również funkcję pełnomocnika dziekana ds. ankietyzacji i oceny dydaktycznej. W latach 2002–2007 była opiekunem roku na kierunku zootechnika. W 2004 i 2008 r. była członkiem Wydziałowej Komisji Wyborczej.

Za działalność dydaktyczną, organizacyjną i społeczną otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.: indywidualną nagrodę naukową I stopnia rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie (2005 r.), zespołową nagrodę naukową I st. rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie (2007 r.), list gratulacyjny dla promotora za wyróżnienie pracy magisterskiej w XXIV edycji konkursu na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk zootechnicznych, organizowanego przez Polskie Towarzystwo Zootechniczne, Warszawa (2007 r.), dyplom uznania dla promotora za zajęcie I miejsca w konkursie *Sano* na najlepszą pracę magisterską z zakresu żywienia zwierząt w 2007 r., nagrodę indywidualną I st. rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie za osiągnięcia w pracy naukowej w 2009 r.

Ewa Czerniawska-Piątkowska jest mężatką, mąż jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej. Dumą pani doktor jest szesnastoletnia córka. Poza pracą zawodową lubi spacery i podróże.

Habilitacja

Zbigniew Rozwadowski

Zbigniew Rozwadowski urodził się 29 kwietnia 1969 roku w Szczecinie. Już w szkole podstawowej uczęszczał do Pracowni chemicznej Pałacu Młodzieży, a w czasie nauki w V Liceum Ogólnokształcącym do Młodzieżowego Towarzystwa Naukowego przy Pałacu Młodzieży. W 1993 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Tytuł magistra inżyniera uzyskał na podstawie pracy „Reakcje 3-(2-hydroksyetylo)-morfoliny z kwasem propionowym i fenolami" wykonanej pod kierunkiem dr inż. Ireny Bogdańskiej w Zakładzie Lekkiej Syntezy Organicznej Politechniki Szczecińskiej.

W 1993 r. zatrudniony na etacie asystenta, a od 2000 r. adiunkta na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej w Instytucie Chemii i Podstaw Ochrony Środowiska, Zakładzie Chemii Ogólnej. Jego zainteresowania badawcze dotyczyły syntezy i badania układów z wewnątrzcząsteczkowym wiązaniem wodorowym. Początkowo zajmował się badaniem wewnątrzcząsteczkowego wiązania wodorowego w N-tlenkach 8-hydroksychinoliny, a następnie w zasadach Schiffa z wykorzystaniem metod spektroskopowych, głównie spektroskopii magnetycznego rezonansu jądrowego. Prowadził badania, które pozwoliły na wyznaczenie parametrów rotacji w di-zasadach Schiffa. Uczestniczył również w badaniach właściwości fotochromowych i termochromowych wybranych zasad Schiffa oraz ich struktury krystalograficznej, jak również w badaniach spektroskopowych zasad Mannicha i Schiff-Mannicha. Podczas prac nad rozprawą doktorską uczestniczył w kilkunastu konferencjach i sympozjach zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, gdzie prezentował otrzymane wyniki.

W 1998 r. Zbigniew Rozwadowski otrzymał roczny, samodzielny grant Komitetu Badań Naukowych pt. „Synteza i badanie właściwości wewnątrzcząsteczkowego wiązania wodorowego w zasadach Schiffa". W ramach grantu odbył 2-tygodniowy staż naukowy na Uniwersytecie Roskilde (Dania) w grupie prof. Poula Erika Hansena. W 1999 r. uzyskał roczne stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych pracowników naukowych.

Stopień doktora w zakresie nauk chemicznych uzyskał 21 stycznia 2000 r. na Wydziale Chemii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, na podstawie rozprawy pt. „Badania spektroskopowe wewnątrzcząsteczkowych wiązań wodorowych w iminach orto-hydroksy aldehydów aromatycznych". Recenzentami dysertacji byli: prof. dr hab. Zofia Dega-Szafran z Wydziału Chemii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz prof. dr hab. Aleksander Koll z Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Po zakończeniu prac nad rozprawą doktorską jego zainteresowania naukowe związane były z wykorzystaniem spektroskopii magnetycznego rezonansu jądrowego zarówno w roztworze, jak i w ciele stałym, do badania równowag tautomerycznych w układach z wewnątrzcząsteczkowym wiązaniem wodorowym, ze szczególnym uwzględnieniem efektów izotopowych. Prowadzone badania dotyczyły przenoszenia protonu w wiązaniach typu OH···N w zasadach Mannicha i Schiff-Mannicha, układach makrocyklicznych, wpływu rozpuszczalnika, rozszerzenia układu sprzężonego, wpływu temperatury na położenie równowag tautomerycznych i procesy przenoszenia protonu. Równocześnie rozpoczął badania nad syntezą oraz badaniami spektroskopowymi chiralnych zasad Schiffa, głównie pochodnych 1,2-trans-diaminocykloheksanu oraz aminokwasów. Uczestniczył również w badaniach katalitycznych właściwości kompleksów zasad Schiffa z molibdenem (IV) i rutenem (III). We współpracy z prof. Jagodzińskim badał konformację pochodnych tioamidów. W ramach współpracy z Pomorską Akademią Medyczną w Szczecinie rozpoczął badania wykorzystania spektroskopii NMR we wczesnej diagnostyce medycznej. Początkowo badania dotyczyły zastosowania spektroskopii magnetycznego rezonansu jądrowego w diagnostyce toksykologicznej (zatrucia metanolem, narkotykami), a następnie do wykrywania uszkodzeń nerek po przeszczepach i w wyniku stosowania różnego rodzaju terapii lekowej.

W ramach stypendium NATO, w 2002 r. odbył 6-miesięczny staż na Uniwersytecie w Hanowerze (Niemcy) w grupie prof. H. Duddecka, gdzie pracował nad wykorzystaniem metody dirodowej w rozpoznaniu chiralnym różnych grup związków organicznych. Również w 2006 r. odbył 3-miesięczny staż na tym samym uniwersytecie, pracując nad identyfikacją produktów pochodzenia naturalnego.

Zbigniew Rozwadowski aktualnie prowadzi badania mające na celu otrzymanie nowych cieczy jonowych i ich wykorzystanie w reakcji Dielsa-Aldera, wykorzystanie spektroskopii NMR w diagnostyce medycznej oraz uczestniczy w realizacji projektu badawczego „Badania reakcji Dielsa-Aldera w cieczach jonowych, w obecności katalizatorów typu kwasu Lewisa".

Kolokwium habilitacyjne doktora Zbigniewa Rozwadowskiego odbyło się w Poznaniu na Wydziale Chemii Uniwersytetu Adama Mickiewicza 11 grudnia 2009 r. na podstawie rozprawy w formie przewodnika po publikacjach „Zastosowanie deuterowych efektów izotopowych w widmach NMR w badaniach tautomerii zasad Schiffa z wewnątrzcząsteczkowymi wiązaniami wodorowymi".

Jego dorobek naukowy obejmuje 49 publikacji w czasopismach z listy filadelfijskiej.

Prowadzi wykłady i ćwiczenia z chemii ogólnej, budowlanej, towaroznawstwa odczynników chemicznych organicznych, metod spektroskopowych dla studentów wydziałów Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, Budownictwa i Architektury, Technologii i Inżynierii Chemicznej.

Za działalność naukowo-badawczą doktora Rozwadowskiego wyróżniono: nagrodą rektora za pracę doktorską (2000), stypendium NATO na pobyt i pracę w wybranym ośrodku zagranicznym (2001), nagrodą rektora zespołową II stopnia za osiągnięcia naukowe (2002), nagrodą rektora III stopnia za osiągnięcia naukowe (2005), nagrodą rektora III stopnia za osiągnięcia naukowe (2007).

Zainteresowania prywatne: historia sztuki, dobra książka, pływanie i jazda na rowerze.

Studenci przyznali nagrody

Podczas Gali Nagród Środowiska Studenckiego, która odbyła się 7 listopada 2009 roku w warszawskim klubie Palladium, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej po raz szósty wręczył nagrody ProStudent. Nagrodę w kategorii autorytet w życiu publicznym odebrała prof. dr hab. Ewa Chmielecka, przewodnicząca zespołu ekspertów bolońskich za wkład pracy w proces tworzenia oraz propagowania wiedzy w zakresie Krajowych Struktur Kwalifikacji. Prorektor ds. studenckich ZUT Jacek Wróbel znalazł się wśród trójki nominowanych do tej nagrody. Wyróżnienie przyznawane jest osobom publicznym, które swoją postawą i zaangażowaniem wpływają na środowisko studenckie, oraz osobom, które w szczególny sposób zasłużyły się dla środowiska studenckiego, a dobro młodych ludzi jest jednym z głównych priorytetów ich działania.

W kategorii CSR PRO zwyciężył Narodowy Bank Polski za przejrzystą politykę edukacyjną, w tym infrastrukturę stypendiów, nagród prezesa NBP oraz system dofinansowywania projektów.

W kategorii PROjekt Roku ex aequo nagrody otrzymali Fundacja „Universitatis Posnaniensis" oraz Fundacja „Universitatis Varsoviensis", organizatorzy Campusu Akademickiego Łazy 2009 za organizację największego w Polsce obozu adaptacyjnego dla studentów pierwszego roku, Fundacja AIP za projekt Akademickie Inkubatory Przedsiębiorczości i nieustanne doskonalenie oferty dla studentów w zakresie przedsiębiorczości akademickiej. W kategorii PRODukt Roku zwyciężył Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta za

publikację raportu o naruszaniu praw studenta 2009 oraz nieustanne działania podejmowane w celu ochrony praw studentów przed nadużyciami ze strony uczelni. W kategorii Media PRO nagrodę otrzymała Marcelina Szumer, dziennikarka „Metra" za systematyczne podejmowanie problemów studentów.

Mariusz Majdański
Parlament Samorządu Studentów ZUT w Szczecinie
Zdjęcie Renata Kajrys

Z tego co robię, frajdę miałem całe życie

Pan Zdzisław Pięciurek skończył 71 lat, ale sypie datami i nazwiskami jak z rękawa. Można odnieść wrażenie, że dla niego czas się zatrzymał. Ale kiedy to się stało? Być może właśnie wtedy, gdy zdecydował się budować zegary astronomiczne.

Miał piętnaście lat, kiedy postanowił, że będzie pracować. Ale z takimi papierami? Więc dokumenty się „poprawiło". Było to w 1953 roku. Miejsce – stara hala i pierwsza praca w roli dodatku do maszyny – gwintowanie nakrętek. Żeby nie zgłupieć, pan Zdzisław wyimaginował sobie, że bierze udział w zawodach, w których współzawodniczy sam ze sobą o ilość wyprodukowanych nakrętek. Zwyciężyli obydwaj i nie było nudno. Pierwsze zdjęcia autorstwa pana Zdzisława, bo jest również fotografem, pochodzą z 1958 r. Wykonał je aparatem Smiena 2, jeśli dzisiaj komukolwiek coś to mówi. A na zdjęciu spotkanie wigilijne. Na prawo do udziału w tych spotkaniach musiał kilka lat czekać, do pełnoletności, z banalnego powodu; na stole wśród świątecznych wiktuałów znajduje się przypalanka – może ktoś wie co to znaczy. Pan Zdzisław zdobywał ostrogi w ślusarni. Pierwsza poważna praca (1957 r.) to wykonanie bezstopniowej przekładni hydraulicznej. Wspomnienie kilkumiesięcznych czynności zwanych docieraniem, czyli ręcznym pasowaniem części z dokładnością do mikronów, przetrwało zapewne żywotność urządzenia.

– *Tarł, tarł aż zmarł* – żartuje dzisiaj, wspominając kilkutygodniowe, ręczne wyprowadzanie płaskości płyt traserskich, które dopiero po takim przygotowaniu pozwalały „łapać mikrony". Kolejne zdjęcia, kolejne twarze, kolejne nazwiska. Wśród nich przedwojenny mistrz w rzemiośle, wzorcarz i zawodowy wzorzec pana Zdzisława – Jan Dereziński. Dalej, galeria w korytarzu hali technologicznej zajmuje pokaźną część jednej ze ścian, spędy pierwszomajowe, imprezy sportowe, wyjazdy, spotkania z przeróżnych okazji. Teraz nikt nie ma na to czasu – wszyscy gdzieś się spieszą. Życie reguluje nam czas. Czas wskazują nam zegary – jedne gorzej, inne lepiej. Ale prawdziwa arystokracja wśród nich to zegary astronomiczne.

– Nie miałem potrzeby robienia tych zegarów, ale przyszedł do mnie człowiek, a było to w 2003 r., przyniósł chyba z dziesięć książek z zegarami i zapytał, czy ja jestem w stanie coś takiego zrobić? – W życiu! Nawet nie wiedziałem, że takie zegary istnieją. Nie zrobię, bo nie mam o tym pojęcia, ale jeżeli by mi pan przyniósł mechanizm takiego zegara, to ja bym go rozebrał, pomacał, i wtedy będę mógł powiedzieć, czy go panu zrobię, czy nie. Nie minęły dwa miesiące, a mechanizm się znalazł. Pierwsza trudność, z którą przyszło mi się zmierzyć, to specyficzny, cykloidalny zarys zegarowych kół zębatych. Zacząłem szukać wśród zegarmistrzów narzędzi do produkcji takich kół. Spóźniłem się o jedno pokolenie. Gdybym się poddał, nie byłoby zegarów. Zaprojektowałem i wykonałem narzędzia do obróbki kół zębatych i zębników.

Zegary astronomiczne nie były powszechnie używane. Miały zastosowanie w instytucjach, gdzie służyły jako mechaniczny wzorcowy miernik czasu do momentu wynalezienia i zastosowania zegarów atomowych. Niewiele firm na świecie wykonywało takie zegary

na zamówienia i mają one ogromną wartość kolekcjonerską dochodzącą do dziesiątek tysięcy euro. Chodziły niesłychanie dokładnie, choć miały szczególne wymagania. Nie było mowy o zainstalowaniu ich w miejscu, gdzie występowały jakiekolwiek drgania i brak stabilności podłoża. Zegar napędza energia potencjalna zgromadzona w ciężarku połączonym z linką nawiniętą na bęben sprzężony poprzez mechanizm przeciwzapadkowy z kołem napędowym. Zegar nakręca się korbką. W czasie nakręcania zegar nie przestaje chodzić, bo jest napędzany energią skumulowaną w sprężynach umieszczonych w mechanizmie przeciwzapadkowym.

– *Elementem pomiarowym w tym zegarze jest okres wahań wahadła, zależny w głównej mierze od długości wahadła. Długość wahadła wynosi około 1200 mm* – wyjaśnia pan Zdzisław.

Do precyzyjnej regulacji chodu zegara służy nakrętka o skoku 1 mm. Zmiana długości wahadła powoduje spowolnienie lub przyśpieszenie chodu zegara.

Wykonanie zegara wymaga szczególnych umiejętności. Przydało się pół wieku praktyki.

– *Zegary wykonałem za pomocą obrabiarek i oprzyrządowania, które tu widać. Nie mam żadnej obrabiarki sterowanej numerycznie.*

Jednak zegary pana Zdzisława odbiegają od tego, na którym się wzorował. Przekonstruował otrzymany wzór w stopniu uprawniającym do określania ich swoimi. I tak też mówi o nich dzisiaj – *to są moje zegary.* Zmienił przełożenie mechanizmu zegara z 990 na 5880, co pozwoliło wydłużyć czas chodu zegara z 7 na 32 dni oraz wprowadził wiele nowych szczegółowych rozwiązań konstrukcyjnych.

– *Miałem cholerny stres, biorąc się za tę robotę. Jednak udało mi się wykonać trzydzieści zegarów, które chodzą bez zarzutu, a przecież zaczynając nie miałem pojęcia o tej pracy. Wiedzę o zegarach czerpałem z poradnika zegarmistrza autorstwa Kazimierza Adela. O ile mi wiadomo, jest nas w Polsce dwóch potrafiących wykonać takie zegary. Pierwszy jest zegarmistrzem, a drugi, czyli ja, mechanikiem precyzyjnym.*

Pytam pana Zdzisława jak to się stało, że jego przygoda z zegarami zakończyła się sukcesem. U jego źródeł są przede wszystkim wiedza i umiejętności poparte ogromnym doświadczeniem, ale ważne jest również zaangażowanie. Tym się po prostu żyje.

– *Nawet zamiatając ulicę trzeba mieć wizję, jak ta ulica ma wyglądać po machaniu miotłą* – kończy pan Zdzisław.

Tekst i zdjęcie: Stanisław Heropolitański

Promocja doktorska 2009

W Audytorium Maximum przy ul. Słowackiego 17 30 października 2009 r. odbyła się pierwsza promocja doktorska w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. W uroczystości udział wzięli rektor Włodzimierz Kiernożycki, prorektorzy, dziekani oraz zaproszeni goście.

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo, Szanowni Doktorzy Habilitowani i Doktorzy!

Dzisiejsza promocja jest oficjalnym potwierdzeniem faktu osiągnięcia przez was stopnia naukowego w minionym roku akademickim. Wasz wieloletni wysiłek i wasza ciężka praca zostały uwieńczone pełnym sukcesem. Zostaliście uhonorowani stopniem doktora habilitowanego i doktora. Otrzymane stopnie naukowe określają waszą nową i zaszczytną rangę wśród społeczności naukowej, tworzą wasz wymiar intelektualno-zawodowy. Poza tym istnieje także inny wymiar – etyki zawodowej i godności naukowej, a także godności ludzkiej. Tradycja uczelni łączy te dwa wymiary w akcie promocji poprzez uroczyste ślubowanie. Ślubowanie i promocję potwierdzi akt pasowania – mówił prorektor Ryszard Kaleńczuk.

Ślubujemy,
że Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
zawsze będziemy pamiętać oraz,
że będziemy go wspomagać w miarę naszych możliwości.

Ślubujemy,
że godność doktorską, którą nam nadano,
zachowamy nienaruszoną.

Ślubujemy,
że swoją pracą rozwijać będziemy naukę nie dla zysku ani chwały, ale aby efekty pracy naukowej służyły człowiekowi.

Uroczystość swoim występem uświetnił Chór Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego im. Jana Szyrockiego.

Doktor Arkadiusz Nędzarek w imieniu promowanych powiedział:

– Dzisiejsze święto poprzedzone zostało latami ciężkiej pracy, okupione wieloma wyrzeczeniami, koniecznością dokonywania trudnych wyborów oraz rozwiązywania problemów, nie tylko natury naukowej. Jednak z uporem dążyliśmy do wyznaczonych sobie celów, których realizacja nie byłaby możliwa bez wsparcia, pomocy, przychylności i życzliwości wielu osób, a zwłaszcza, gdyby nie stworzono nam odpowiednich warunków do pracy. Klimat ten tworzyli nasi profesorowie, władze uczelni oraz grono koleżanek i kolegów bezpośrednio z nami współpracujących. I za to, w imieniu nowo mianowanych, pragnę wszystkim tym osobom złożyć serdeczne i gorące podziękowania.

Badania naukowe rozpoczynaliśmy w dwóch różnych uczelniach wyższych Szczecina. Także większość z nas stopnie naukowe zdobywała jeszcze w murach macierzystych uczelni, które od 1 stycznia 2009 roku połączyły się w jeden organizm. Tym samym nasze sukcesy i osiągnięcia stają się sukcesami Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Jestem przekonany, że będziemy dalej usilnie pracować nad sobą, rozwijając wiedzę, doskonaląc umiejętności i profesjonalizm zawodowy. Będziemy także młodszym pokoleniom przekazywać nasze doświadczenia, niepokoje twórcze oraz kształtować ich pasje badawcze. Dołożymy też wszelkich starań, aby nasz Uniwersytet stał się wzorem i przykładem dla innych uczelni wyższych w kraju.

Doktorzy habilitowani

Marek Bury
Ewa Borowiak-Paleń
Ewa Czerniawska-Piątkowska
Andrzej Jardzioch
Tadeusz Karamucki
Teodor Kitczak
Wojciech Kujawski
Arkadiusz Nędzarek
Bogumiła Pilarczyk
Ewa Sobecka
Katarzyna Stepanowska
Beata Tryba
Eleonora Wrzesińska
Zbigniew Wzorek

Doktorzy

Alicja Bachmatiuk
Artur Biwan
Jacek Borkowski
Jacek Ciubak
Piotr Czapiewski
Jacek Czarnecki

Anna Czarny
Tomasz Dudek
Dariusz Dziechciarz
Olga Filipczuk
Agnieszka Gawska
Mateusz Goc
Daniel Grela
Andrzej Grzana
Stanisław Hałabura
Elżbieta Kaczmarczyk
Agnieszka Kamińska
Magdalena Klessa
Dariusz Kotarski
Krzysztof Kowalczyk
Sławomir Kowalczyk
Michał Krasodomski
Agnieszka Kuczyńska
Barbara Kwiatkowska
Magdalena Kwiatkowska
Marek Landowski
Przemysław Łopata
Dorota Majorkowska-Mech
Agnieszka Mąkosza
Andrzej Mila
Mirosław Mościcki
Marek Osóch
Marek Pałkowski
Joanna Pawłowicz
Kamila Pokorska
Marcin Podsiadły
Piotr Popiel
Marlena Prochorowicz
Emilia Rokosz
Bogumiła Ropińska
Anna Samborska-Owczarek
Paulina Ścisłowska
Artur Silicki
Joanna Smoluk-Sikorska
Mirosław Sobala
Agnieszka Strzelczak
Paweł Sukiennik
Piotr Sulikowski
Patrycja Sumińska
Magdalena Szaber
Joanna Szłapczyńska
Konrad Szydłowski
Tomasz Szczygielski
Grzegorz Śliwiński
Zbigniew Szczerba
Mariusz Szymczak
Grzegorz Tarczyński
Alicja Tarnowiecka-Kuca
Agnieszka Terelak-Tymczyna

Agnieszka Ubowska
Marcin Wardach
Beata Wawrzyniak
Wioletta Werkowska
Marta Wesołowska
Sławomir Wiśniewski
Monika Wiercińska
Barbara Wilczyńska
Anna Woźniak
Agnieszka Wróblewska
Piotr Zając
Liliana Zaremba-Pechmann
Patrycjusz Zarębski
Sebastian Żywicki

Zdjęcia Jerzy Undro

Otrzęsiny Doktorantów ZUT

W środowy wieczór, 28 października 2009 roku, Samorząd Doktorantów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie przyjął w swoje szeregi pierwszoroczniaków. W celu lepszej integracji zorganizowano specjalną imprezę – Otrzęsiny Doktorantów ZUT.

Starsi koledzy chcieli pokazać, że studia doktoranckie to nie tylko badania w laboratoriach, wertowanie książek w bibliotekach czy przygotowania do zajęć dydaktycznych. Doktorant to zwykle młody człowiek, któremu ani zabawa, ani muzyka nie są obce. W czasie Otrzęsin główną atrakcją był koncert zespołu rockowego „Jesienni Przyjaciele". Dobry nastrój i udaną zabawę zatrzymano w kadrze – na zdjęciu.

Otrzęsiny, to już kolejne po Balu Doktoranta, Sportowej Swobnicy i Seminarium Doktorantów działania samorządu, które mają na celu integrację środowiska w uczelni. Mamy nadzieję, że na stałe wpiszą się w kalendarium wydarzeń i ich coroczna organizacja stanie się tradycją Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Beata Rosińska
Sejmik Samorządu Doktorantów ZUT

Profesor Alvin William Nienow doctorem honoris causa

Profesor Alvin William Nienow jest wybitnym uczonym, autorytetem w zakresie inżynierii chemicznej i biochemicznej, procesów transportu w mieszalnikach, bioreaktorach oraz fluidyzacji, twórcą uznanej w Polsce, Wielkiej Brytanii, Europie, Stanach Zjednoczonych Ameryce i Japonii szkoły naukowej.

W uznaniu ogromnego wkładu profesora w rozwój technologii przemysłowego mieszania, inżynierii bioreaktorów, najwyższej międzynarodowej renomy naukowej oraz zasług dla polskiej inżynierii chemicznej i Politechniki Szczecińskiej oraz Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w zakresie współpracy i wymiany naukowej oraz rozwoju kadry naukowej Senat Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na posiedzeniu 25 stycznia 2010 roku, podjął uchwałę o **nadaniu tytułu doctora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie profesorowi Alvinowi Williamowi Nienowowi.**

I Uczelniana Sesja Studenckich Kół Naukowych

Upublicznienie wyników badań prowadzonych przez studenckie koła naukowe, wymiana poglądów dotyczących realizowanych badań i nawiązanie kontaktów między młodymi naukowcami to cele jakie postawili sobie organizatorzy I Uczelnianej Sesji Studenckich Kół Naukowych. Pierwszej w nowych strukturach, gdyż wcześniej, przez prawie 40 lat, sesję organizowała Akademia Rolnicza.

Na tegoroczne spotkanie, które odbyło się 11 grudnia 2009 r., 34 studenckie koła naukowe reprezentujące wszystkie wydziały ZUT zgłosiły 50 artykułów. Sesję podzielono na trzy bloki tematyczne: ekonomiczny, przyrodniczo-chemiczny oraz techniczny.

Zgodnie z przyjętymi w regulaminie zasadami, w zależności od liczby zgłoszonych i prezentowanych referatów w poszczególnych sesjach komisje konkursowe mogły wybrać jedną, dwie lub trzy najwyżej punktowane prace.

Jurorzy poszczególnych bloków.

- Blok ekonomiczny: dr Wojciech Zbaraszewski (WEk), dr Jerzy Bielec (WEk), dr inż. Arkadiusz Zmuda (WTM).
- Blok przyrodniczo-chemiczny: prof. dr hab. inż. Stanisław Krzykawski (WNoŻiR), prof. dr hab. inż. Dorota Jankowiak (WBiHZ), prof. dr hab. inż. Maria Swarcewicz (WTiICh), dr inż. Agnieszka Dobrowolska (WKŚiR), dr inż. Henryk Łącki (WTiICh).
- Blok techniczny: prof. dr hab. inż. Grzegorz Szwengier (WIMiM), prof. dr hab. inż. Tadeusz Iglantowicz (WIMiM), dr hab. inż. Jan Jurga (WKŚiR).

Wyniki w poszczególnych blokach tematycznych.

Blok ekonomiczny

I miejsce: *Lojalność czy własny interes – zastosowanie teorii gier w naukach ekonomicznych*. Karolina Kacperska, Izabela Klimek, Paulina Kołodziejska, Adam Kontny, Daria Oczkowska – Studenckie Koło Naukowe Ekonomii INWESTOR. Opiekun: dr Janusz Myszczyszyn, Katedra Ekonomii, WEk.

II miejsce (ex aequo): *Problem logistyki miasta w kontekście mobilności studentów podczas trwania roku akademickiego*. Donata Marciniak, Paulina Kopisz – Studenckie Koło Naukowe Logistyki. Opiekun: dr Jakub Szpon, Zakład Analizy Systemowej, WEk.

Ocena postaw etycznych w prowadzeniu działalności gospodarczej. Paulina Bęben, Natalia Bogusz, Gabriela Kasza, Anna Żukowska, Izabela Klimek, Daria Oczkowska – Studenckie Koło Naukowe Rachunkowości FIFO. Opiekunowie: dr Iwona Majchrzak, dr Marzena Rydzewska-Włodarczyk, Katedra Rachunkowości, WEk.

Blok przyrodniczo-chemiczny

I miejsce: *Mutacja w genie ACE a choroby układu krążenia u ludzi*. Marta Kuś, Julia Soroko – Studenckie Koło Naukowe Genetyków Zwierząt. Opiekun: dr inż. Arkadiusz Terman, Katedra Genetyki Ogólnej Hodowli Zwierząt, WBiHZ.

II miejsce: *Epilepsja u psów, ukryty wróg.* Anna Bot, Aleksandra Wysocka – Studenckie Koło Naukowe Inżynierii Genetycznej. Opiekun: dr inż. Andrzej Dybus, Katedra Nauk o Zwierzętach Przeżuwających, Zakład Cytogenetyki Molekularnej, WBiHZ.

III miejsce: *Pomiar stężenia zapachowego metodą olfaktometrii dynamicznej*. Karolina Wysocka, Patrycja Romanowska, Małgorzata Friedrich – Studenckie Koło Naukowe Zapachowej Jakości Powietrza. Opiekun: prof. dr hab. inż. Joanna Kośmider, Instytut Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska, Pracownia Zapachowej Jakości Powietrza, WTiICh.

Wyróżnienia

Projekt wzbogacenia bioróżnorodności zieleni miejskiej Szczecina – wyniki po realizacji. Małgorzata Pluta, Dariusz Desz, Grzegorz Buca, Adam Karcz, Anna Osiedleniec – Studenckie Koło Naukowe Dendrologów i Projektantów Terenów Zieleni. Opiekun: dr inż. Marcin Kubus, Katedra Dendrologii i Kształtowania Terenów Zieleni, WKŚiR.

Badania degradacji hydrolitycznej i mikrobiologicznej poliestrów. Bogusława Gradzik, Dominika Darowna, Szymon Kugler – Studenckie Koło Naukowe ALFA-reaktywni. Opiekunowie: dr hab. inż. Mirosława El Fray prof. nadzw. ZUT, Zakład Biomateriałów i Technologii Mikrobiologicznych, WTiICh.

Diagnostyka molekularna enterotoksynogennych szczepów Staphylococcus spp. wyizolowanych od krów z mastitis. Marta Świderska, Katarzyna Kogut – Studenckie Koło Naukowe Mikrobiologów. Opiekun: dr inż. Paweł Nawrotek, Katedra Immunologii i Mikrobiologii, WBiHZ.

Wstępna analiza meiobentosu na wybranych stacjach Adriatyku. Emilia Wardziak, Agata Taberska, Anna Gajek, Andrzej Faliszek, Beata Similska, Izabela Krawcewicz – Studenckie Koło Naukowe Oceanograficzne. Opiekun: dr inż. Joanna Rokicka-Praxmajer, Katedra Ekologii Morza i Ochrony Środowiska, WNoŻiR.

Nanowłókna polimerowe. Edyta Makuch, Agata Niemczyk, Natalia Szydłowska, Agata Wrześniewska – Studenckie Koło Naukowe ALFA-reaktywni. Opiekun: dr hab. inż. Mirosława El Fray prof. nadzw. ZUT, Zakład Biomateriałów i Technologii Mikrobiologicznych, Instytut Polimerów, WTiICh.

Blok techniczny

I miejsce: *„Samael" – budowa robota klasy mini sumo w ramach koła naukowego.* Krzysztof Korościk, Bartosz Sidorowicz, Radosław Waldon – Studenckie Koło Naukowe ELKONA. Opiekun: dr inż. Jerzy Gajda, Zakład Cybernetyki i Elektroniki, WE.

II miejsce: *Rendering – przykłady zastosowania użytkowego w Solidworks 2009.* Piotr Harhaj, Tomasz Dziedzic, Michał Narodzonek, Jacek Klawiński – Studenckie Koło Naukowe Zastosowań Komputerów w Technikach Obliczeniowych i Projektowych CADM. Opiekun: dr Marcin Królikowski, Instytut Technologii Mechanicznej, Zakład Technologii Maszyn, WIMiM.

III miejsce: *Prezentacja zawodów IWR*. Piotr Mazurkiewicz, Aleksandra Kuczkowska, Grzegorz Myszka, Łukasz Mech – Studenckie Koło Naukowe AQUATILUS. Opiekun: prof. dr hab. inż. Tadeusz Szelangiewicz, Katedra Oceanotechniki i Projektowania Systemów Morskich, WTM.

Dawid Dawidowicz
pełnomocnik rektora ds. studenckiego ruchu naukowego
Zdjęcie Renata Kajrys

40 lat nauczania architektury

W półmilionowej aglomeracji, stolicy regionu, w której istniały już wyższe uczelnie z politechniką włącznie, musiał powstać kierunek kształcący architektów. Najbliższe takie ośrodki były odległe o kilkaset kilometrów. Ambicją lokalnego środowiska architektów i wspomagających je władz było powołanie kierunku studiów architektura i urbanistyka. W 1969 roku na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Szczecińskiej rozpoczęto nabór kandydatów. Powołany kierunek miał już wcześniejsze tradycje na uczelni.

Powstanie i likwidacja kierunku architektura 1947–1954

W powojennym Szczecinie, w Wyższej Szkole Inżynierskiej 15 lutego 1947 r. grupa ok. 20 studentów rozpoczęła studia na kierunku architektura. W 1948 r. kierunek ten przekształcono w samodzielny Wydział Architektury, a dziekanem został prof. Ignacy Tłoczek. Kadra profesorska dojeżdżała głównie z Warszawy i Gdańska, nieliczni mieszkali w Szczecinie, jak kolejny dziekan prof. Franciszek Kocimski. Wydział zamknięto w 1954 r. decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z 1952 r. Do rozwiązania wydziału wypromowano 259 inżynierów architektów, większość z nich podjęła pracę w regionie. Również kadra wydziału prowadziła badania, prace planistyczne i inwentaryzacyjne na rzecz regionu, który trzeba było odbudować i zintegrować z resztą kraju.

Okres przejściowy 1954–1969

Po rozwiązaniu Wydziału Architektury pracę dydaktyczno-naukową kontynuowano, pod kierunkiem prof. Piotra Zaręby, w utworzonej w 1961 r. Katedrze Planowania Miast i Osiedli na ówczesnym Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego. W katedrze prowadzono prace naukowe dotyczące teorii rozwoju miast i metodyki ich planowania. Profesor Zaręba prowadził badania związane z rozwojem aglomeracji i miast portowych. W 1964 r. powołano Podyplomowe Studium Urbanistyki i Planowania Regionalnego dla Krajów Rozwijających się. Studium działało do przejścia prof. P. Zaręby na emeryturę w 1980 r., a następnie przekształcono go w Zakład Planowania Przestrzennego Krajów Rozwijających się. W czasie 20 lat działalności studium ukończyło 552 absolwentów z 48 krajów.

Reaktywacja kierunku architektura 1969–2009/10

Szczecin w latach 60. był dynamicznie rozwijającym się miastem, stolicą regionu i ośrodkiem akademickim z pięcioma dużymi uczelniami. Biuro Projektów Budownictwa Ogólnego – Miastoprojekt, Spółdzielcze Biuro Projektów – Inwestprojekt, Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego, Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego, Biuro Projektów Służby Zdrowia, Biuro Projektów Budownictwa Kolejowego i liczne mniejsze biura i urzędy zatrudniały w tym czasie ponad dwustu architektów. Odbudowywany i rozbudowujący się region potrzebował specjalistów, również architektów. W 1969 r. Senat Politechniki Szczecińskiej podjął uchwałę o utworzeniu kierunku architektura i powołaniu Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodno-Melioracyjnego. Równocześnie zmieniono nazwę na Wydział Budownictwa i Architektury. W końcu lat 60. prof. dr. inż. Piotra Zarębę, byłego prezydenta miasta i urbanistę, powołano na stanowisko pełnomocnika rektora do utworzenia kierunku architektura i jednocześnie dyrektora instytutu. Jego zastępcami zostali prof. dr hab. arch. Leszek Dąbrowski (były dziekan Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej) i mgr inż. arch. Bronisław Sekuła. Zatrudniono liczne grono znanych w środowisku architektów projektantów: H. Orlińską, M. Ostrowską, F. Kocimskiego, K. Fabisia, W. Furmańczyka, M. Janowskiego, W. Jarzynkę, A. Korzeniowskiego, M. Kwiatkowską, S. Latoura, M. Prauzińskiego, A. Szymskiego i innych. W ramach instytutu utworzono zakłady prowadzące działalność naukowo-dydaktyczną w podstawowych dziedzinach architektury:

- Zakład Projektowania Architektonicznego,
- Zakład Projektowania Zespołów Architektury Mieszkaniowej,
- Zakład Projektowania Architektury Użyteczności Publicznej, Rehabilitacji i Lecznictwa,
- Zakład Urbanistyki i Planowania Regionalnego,
- Zakład Teorii, Historii i Konserwacji Zabytków,
- Zakład Planowania Przestrzennego Krajów Rozwijających się,
- Zakład Rysunku, Malarstwa i Rzeźby,
- Zakład Geometrii Wykreślnej i Perspektywy,
- Zakład Podstaw Technicznych i Ekonomicznych Architektury.

Po kilkunastoletniej przerwie, w październiku 1969 r., na kierunku architektura i urbanistyka rozpoczęto zajęcia dydaktyczne na pierwszym roku studiów jednolitych magisterskich.

Teraźniejszość

Od 2000 r. kierunek architektura i urbanistyka ma swoją siedzibę w nowym obiekcie dydaktycznym przy ul. Żołnierskiej 50. Znajduje się on w nowym kampusie, który powstał w adaptowanych obiektach po koszarach wojskowych. W głównym gmachu wydziału przy al. Piastów 50 studenci uczą się przedmiotów związanych z zagadnieniami budowlano-konstrukcyjnymi i materiałami budowlanymi. Na pierwszy rok wszystkich kierunków studiów dziennych

na Wydziale Budownictwa i Architektury przyjmuje się co roku około 560 studentów, w tym na architekturę i urbanistykę 120 studentów. Na kierunku architektura studiuje 580 studentów na studiach stacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia. Zaś w ciągu tych 40 lat kierunek ukończyło ponad 2500 absolwentów. Oprócz studiów stacjonarnych, prowadzone są studia niestacjonarne oraz Podyplomowe Studia Architektury Wnętrz, a także studia stacjonarne z Wzornictwa Przemysłowego.

W roku akademickim 2009/2010 na kierunku architektura zatrudnionych jest 47 nauczycieli akademickich w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego i Katedrze Architektury Współczesnej, Teorii i Metodologii Projektowania, w tym: 8 profesorów i doktorów habilitowanych, 28 doktorów, 11 magistrów.

W Katedrze Rysunku, Malarstwa i Rzeźby pracuje 15 nauczycieli akademickich uczących zarówno na kierunku architektura, jak i wzornictwo, w tej grupie jest: 8 profesorów i doktorów habilitowanych, 1 doktor, 6 magistrów.

W wyniku rozwoju kadry i zmian organizacyjnych z instytutu wydzieliły się dwie katedry:

- Katedra Rysunku, Malarstwa i Rzeźby,
- Katedra Architektury Współczesnej, Teorii i Metodologii Projektowania.

W ramach Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego pozostały 3 zakłady i 2 zespoły dydaktyczne:

- Zakład Projektowania Architektonicznego,
- Zakład Urbanistyki, Planowania Regionalnego i Zarządzania,
- Zakład Teorii, Historii Architektury i Konserwacji Zabytków,
- Zespół Geometrii Wykreślnej i Perspektywy,
- Zespół Podstaw Technicznych i Ekonomicznych Architektury.

Przyszłość

Przyszłość, to oczywiście dalszy rozwój kierunku, a więc rozwój kadry i możliwości dydaktycznych. Wkrótce zostanie zakończonych pięć przewodów habilitacyjnych i kilka prac doktorskich. Kierunek spełnia limit kadrowy, określony przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, posiadania ośmiu samodzielnych pracowników naukowych z dyscypliny architektura i urbanistyka – i już w tym roku będzie ubiegał się o prawa doktoryzowania. Planowany rozwój kadry umożliwi w niedalekiej przyszłości utworzenie samodzielnego wydziału architektury, który kształcić będzie w dziedzinie architektury i urbanistyki, architektury krajobrazu, a także wzornictwa. Zintegrowanie już istniejących kierunków kształcenia, w ramach jednego wydziału, będzie stanowiło o specyfice i odmienności szczecińskiej szkoły architektury. Zadania na najbliższy czas wiążą się z rozbudową i poprawą bazy materialnej – budową auli, montażem windy, zaadaptowaniem na cele dydaktyczne strychu, doposażeniu biblioteki i pracowni projektowych.

Marek Wołoszyn
Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego

Nauczanie architektury i urbanistyki
I Konferencja Naukowa z cyklu „Fenomeny Pogranicza"
Szczecin 20–21 listopada 2009 r.

Środowisko szczecińskich pracowników naukowo-dydaktycznych na kierunku architektura i urbanistyka, pragnąc uczcić 40-lecie reaktywacji tego kierunku kształcenia na Politechnice Szczecińskiej, zorganizowało spotkanie poświęcone problematyce nauczania architektury i urbanistyki w XXI wieku oraz kształcenia studentów kierunku architektura i urbanistyka w czasach powszechnej informatyzacji.

Celem konferencji było przeanalizowanie i przedyskutowanie pozytywnych i negatywnych zjawisk z tym związanych, skonfrontowanie wczorajszych i dzisiejszych metod nauczania. Wyciągnięte wnioski posłużyć mają kształtowaniu dydaktyki architektury i urbanistyki w przyszłości. Dyskutowano m.in. o: upowszechnianiu wiedzy o architekturze i urbanistyce wśród polskiego społeczeństwa; wirtualnej szkole architektury – transmisji wykładów i ćwiczeń w „sieci", kontroli procesu dydaktycznego przez Internet; przekraczaniu granicy między dyscyplinami wiedzy i ich roli w nauczaniu architektury i urbanistyki.

Konferencja była pierwszą z cyklu „Fenomeny Pogranicza", które będą prezentować stan badań i rozważań nad problematyką „pogranicza", jak i spojrzeć na „pogranicze" jako obszar wymiany doświadczeń i wspólnych przedsięwzięć dotyczących różnych dziedzin nauki, sztuki i praktyki.

Wykład prof. Cellarego na Wydziale Informatyki

Niezwykle interesujące i ważkie dla rozwoju naukowego wydziału i uczelni spotkanie odbyło się 21 grudnia 2009 roku w największym audytorium nowego budynku Wydziału Informatyki. Prof. dr hab. inż. Wojciech Cellary wygłosił wykład pt. „Co jest nauką, a co nie-nauką, czyli jak napisać dobry doktorat i habilitację". W wykładzie przedstawił autorskie rozumienie celów i struktury dysertacji naukowej, najczęściej popełnianych błędów, skutków pobłażliwości w ocenie poziomu naukowego, skutków udawania nauki w pracach naukowych oraz oszustw popełnianych w pracach kwalifikacyjnych. Wszystkie te tezy profesor prezentował z charakterystyczną dla jego wystąpień swadą i sarkazmem, mając zapewne świadomość, że zwraca się do wielu „grzeszników". Wykład bulwersował, ale budząc kontrowersje zmuszał do zastanowienia się i kontemplacji własnych poczynań. To było z pewnością duże wydarzenie środowiskowe o wymiarze etycznym i metodycznym.

Wykładu wysłuchało około 120 osób z dwóch największych uczelni Szczecina – Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego i Uniwersytetu Szczecińskiego.

Prof. dr hab. inż. Wojciech Cellary jest pracownikiem Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, kierownikiem Katedry Technologii Informacyjnych na Wydziale Informatyki i Gospodarki Elektronicznej i znanym w kraju i za granicą popularyzatorem idei społeczeństwa informacyjnego. Kieruje zespołem prowadzącym badania naukowe, finansowane z Programów Ramowych Unii Europejskiej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przemysł polski, francuski i amerykański. Jest autorem 160 publikacji naukowych, w tym 10 książek. Od 2003 r. jest ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej, a od 2004 r. ekspertem Komisji Europejskiej. Pełnił funkcję konsultanta Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Łączności, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komitetu Badań Naukowych, komisji Sejmu i Senatu RP. Jest przewodniczącym Rady Informatyzacji MSWiA oraz członkiem Komitetu Informatyki PAN.

Fragmenty wykładu prof. Cellarego. Całość do pobrania ze str. www.wi.zut.edu.pl

Założenia

- Z pokorą wyznaję, że nie jestem zawodowym filozofem nauki
- Dzielę się z Państwem własnymi przemyśleniami jako przedstawiciel nauk technicznych skonfrontowany z naukami ekonomicznymi
- Można się ze mną nie zgadzać, choć warto ze mną dyskutować
- Jestem przekonany, że jeśli przyjmiecie Państwo mój punkt widzenia, nikt na świecie nie zakwestionuje naukowości Państwa wyników

(c) W. Cellary 2009, slajd 2

Cel doktoratu

Wynik metodyczny

Wynik poznawczy

- Opracowanie:
  - nowej **metody** rozwiązania pewnego problemu naukowego
    lub
  - nowego **modelu** pewnej rzeczywistości
- Wykazanie swojej zdolności do samodzielnego prowadzenia własnych badań naukowych
- Wykazanie się wiedzą z dyscypliny doktorskiej
- Wykazanie się wiedzą ogólną

(c) W. Cellary 2009, slajd 4

Eskalacja wymagań

- **Doktorant**
  - Naukowiec zdolny do prowadzenia badań naukowych pod kierunkiem promotora
- **Doktor**
  - Naukowiec zdolny do samodzielnego prowadzenia własnych badań naukowych
- **Doktor habilitowany**
  - Naukowiec zdolny do kierowania pracami naukowymi doktorantów
- **Profesor**
  - Naukowiec zdolny do wyznaczania kierunków naukowych

(c) W. Cellary 2009, slajd 6

Sens nauki

Nauka służy do lepszego kształtowania przyszłości

- Model naukowy
  - pozwala przewidzieć przyszłość
- Metoda naukowa
  - pozwala konstruować przyszłość

Nauka pozwala na podejmowanie decyzji mających wpływ na przyszłość, które są obarczone mniejszym ryzykiem

(c) W. Cellary 2009, slajd 8

„Odkrycie" a odkrycie

- Odkrycie geograficzne nie jest odkryciem naukowym
- Odkrycie (poznanie) tajemnicy handlowej nie jest odkryciem naukowym
- Odkrycie czegoś, o czym nie wiedzą ignoranci, a wiedzą specjaliści, nie jest odkryciem naukowym

Odkrycie naukowe musi mieć cechę uniwersalności

(c) W. Cellary 2009, slajd 23

Cel doktoratu

- Opracowanie:
  - nowej **metody** rozwiązania pewnego problemu naukowego
    lub
  - nowego **modelu** pewnej rzeczywistości
- Wykazanie swojej zdolności do samodzielnego prowadzenia własnych badań naukowych
- Wykazanie się wiedzą z dyscypliny doktorskiej
- Wykazanie się wiedzą ogólną

(c) W. Cellary 2009, slajd 45

Struktura rozprawy doktorskiej i habilitacyjnej

część nieoryginalna

- Wstęp
- Stan wiedzy w dyscyplinie doktoratu/habilitacji
- Sformułowanie problemu
- Krytyka dotychczasowych metod rozwiązania problemu

część oryginalna

- Koncepcja nowej metody rozwiązania problemu
- Prezentacja nowej metody
- Charakterystyka nowej metody
- Wnioski
- Bibliografia

(c) W. Cellary 2009, slajd 46

Długość rozprawy

Dwa przysłowia

Głupi mówi co wie, mądry wie co mówi

Zwięzłość miarą talentu

(c) W. Cellary 2009, slajd 48

Długość rozprawy

Liczba stron nie przechodzi w jakość doktoratu

Długi tekst rozprawy ma najczęściej na celu ukrycie braku oryginalnego wyniku naukowego

(c) W. Cellary 2009, slajd 49

Czym NIE jest doktorat ani habilitacja?

- Nie jest „opracowaniem tematu", z którego nie wynika co jest oryginalnym wkładem autora
- Nie jest ekspertyzą, na przykład opracowaniem wyników ankiety (bo to nie jest naukowe)
- Nie jest zestawieniem faktów, na przykład gospodarczych (bo to nie jest naukowe)
- Nie jest zastosowaniem znanej metody do nowego zestawu danych lub skonstruowania nowego systemu (bo to nie jest naukowe)
- Nie jest złamaniem tajemnicy handlowej (bo to nie jest naukowe)

(c) W. Cellary 2009, slajd 51

Doktorat i habilitacja

Doktorat/habilitacja nie jest „pamiętnikiem z badań", czyli historią dochodzenia do wyniku naukowego

Doktorat/habilitacja jest opisem własnego wyniku naukowego i wykazaniem jego oryginalności

(c) W. Cellary 2009, slajd 52

Wniosek

- Nie jest ważne ile doktorant/habilitant namęczył się przy pisaniu rozprawy
- **Jest ważne tylko to, co odkrył**

Dlatego

Jest kwestią etyki samodzielnych pracowników naukowych stawianie wyżej prawdy naukowej co do osiągniętych wyników, niż układów towarzyskich w środowisku profesorskim lub fałszywej litości nad doktorantem/habilitantem, który „ciężko pracował", ale niczego oryginalnego nie odkrył

(c) W. Cellary 2009, slajd 53

Definicja przez negację

Kto to jest „naukowiec" ?

Jeśli naukowiec nie potrafi przez 10 minut wyjaśnić czternastoletniemu dziecku czym się zajmuje i co odkrył – nie jest naukowcem

(c) W. Cellary 2009, slajd 54

Lista sprawdzająca doktoranta i habilitanta

- Czy sformułowałeś problem? *(Jeśli nie wiesz co badasz, nic nie osiągniesz !)*
- Czy problem jest naukowy? *(Jeśli problem nie jest naukowy, nie nadaje się na doktorat ani na habilitację !)*
- Czy problem jest ważny? *(Jeśli problem nie jest ważny, to szkoda marnować Twojego czasu !)*
- Jakimi metodami rozwiązywali ten problem inni badacze?
- Co jest złego w tych metodach? *(Jeśli uważasz, że wszystko jest dobrze, to ten problem nie nadaje się na TWÓJ doktorat lub habilitację, bo nie ma w nim dla CIEBIE nic do zrobienia !)*
- Jeśli problem jest nowy, to dlaczego nie można rozwiązać go znanymi metodami?
- Jaka jest Twoja propozycja metody rozwiązania problemu?
- Co jest istotą Twojej propozycji? Innymi słowy – na czym polega Twoje odkrycie naukowe?
- Czym Twoja metoda różni się od metod innych badaczy znanych z literatury. Innymi słowy – na czym polega oryginalność Twojej metody?
- Jak udowodnisz, że Twoja metoda jest poprawna i lepsza?

Przed startem

Zanim zaczniesz pracować nad doktoratem musisz poznać odpowiedź na pytanie:

Czym się różni nauka od nie-nauki ?

Jeśli nie wiesz –

nawet nie zaczynaj !

Osobiste wyznanie

Nauka jest bardziej ekscytująca niż seks i hazard razem wzięte

To dlatego jestem naukowcem ☺

Czego i Państwu życzę

Wojciech Cellary

(c) W. Cellary 2009, slajd 57

Studia podyplomowe pielęgniarstwo zwierząt

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny uruchamia nowy kierunek studiów podyplomowych – pielęgniarstwo zwierząt na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Studia realizowane będą przez dwa semestry począwszy od lutego 2010 roku.

Pielęgniarstwo zwierząt jest nowym i prężnie rozwijającym się kierunkiem studiów w wielu krajach świata. Decyduje o tym przede wszystkim dynamicznie rosnąca liczba zwierząt towarzyszących człowiekowi. Coraz częściej powstają instytucje zgłaszające zapotrzebowanie na zatrudnienie osób wykwalifikowanych do opieki nad zwierzętami towarzyszącymi. Zaliczyć tu można instytucje zajmujące się utrzymaniem i pielęgnacją zwierząt – schroniska i hotele dla zwierząt, hospicja zwierzęce, zwierzyńce naukowe – oraz opieką medyczną, jak kliniki zwierzęce. Wkrótce w Polsce, podobnie jak w innych krajach, powstawać będą inspekcje dla zwierząt z uprawnieniami policji. Znajdą tam zatrudnienie osoby mające wykształcenie pozwalające na ocenę warunków utrzymania zwierząt i opieki. Proponowany kierunek studiów zapewni właściwe przygotowanie do wykonywania zawodu.

Pielęgniarstwo zwierząt stanowić będzie poszerzenie edukacyjne dla studentów wielu kierunków studiów. Zdobyte wykształcenie pozwoli absolwentom na łatwiejszy start życiowy i szersze możliwości zatrudnienia.

Na studia mogą uczęszczać absolwenci wszystkich rodzajów uczelni legitymujący się dyplomem magistra, inżyniera, licencjata lub studenci ostatnich dwóch semestrów studiów I i II stopnia nauczania.

W ramach studiów planowane są zajęcia z zakresu:

- anatomii i fizjologii zwierząt,
- chowu i żywienia zwierząt towarzyszących,
- psychologii zwierząt i problemów behawioralnych,
- socjalizacji zwierząt (to dział zajmujący się okresami szczególnej wrażliwości w rozwoju zwierząt, w którym następuje poznawanie różnego rodzaju bodźców. Socjalizacja z gatunkiem, międzygatunkowa, z człowiekiem, z przedmiotami, ze środkami lokomocji. Tematem zajęć będą również braki socjalizacyjne i ich skutki. Podjęty zostanie temat stymulacji umysłowej zwierząt domowych, w tym zagadnienie inteligentnych zabawek,
- symptomatologii weterynaryjnej,
- pielęgnacji zwierząt zdrowych i chorych,
- położnictwa,
- gerontologii (problemy zdrowotne charakterystyczne dla zaawansowanego wieku zwierząt towarzyszących. Omówione zostaną wymagania pokarmowe i postępowanie dietetyczne, starzenie się i jego wpływ na zachowanie, opieka weterynaryjna nad starymi zwierzętami oraz problem eutanazji – kiedy leczenie jest bezcelowe, jak należy przygotowywać właściciela do podjęcia tej trudnej decyzji).

Zajęcia prowadzone będą przez wysoko wykwalifikowaną kadrę naukową oraz osoby zaproszone do współpracy.

Informacje na temat studiów dostępne są na stronie www.biotechnologia.zut.edu.pl lub u kierownika studiów dr hab. Małgorzaty Sulik (malgorzata.sulik@zut.edu.pl lub tel. 502 272 775).

Rada Przemysłowo-Programowa Wydziału Elektrycznego

Rada Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie powołała 19 listopada 2009 roku Radę Przemysłowo-Programową Wydziału Elektrycznego i zatwierdziła jej statut. Celem Rady jest powiązanie bieżącej działalności oraz zamierzeń wydziału na najbliższe lata ze strategią działania dominujących podmiotów gospodarczych regionu. Szczególną wagę przywiązuje się do sektorów przemysłowych związanych z obszarami automatyki, elektroniki, elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji. Inauguracyjne posiedzenie Rady, w którym uczestniczyli zaproszeni do współpracy przedstawiciele przedsiębiorstw, władz samorządowych oraz przedstawiciele władz wydziału, odbyło się 17 listopada 2009 r.

Mikrofon w pracowniach naukowców

Z redaktorem Markiem Borowcem z Polskiego Radia Szczecin, autorem programów PULSAR, rozmawia Stanisław Heropolitański

Przypomnijmy – skąd wziąłeś pomysł na PULSARA?

– A lubisz słuchać bajek?

Hmmm…

– Dawno, dawno temu, miliony lat przed nami powstały gwiazdy neutronowe wysyłające regularne impulsy promieniowania elektromagnetycznego. Mają olbrzymią masę porównywalną z masą Słońca. Jednym z pierwszych, którzy zainteresowali się nimi, był Polak, profesor Aleksander Wolszczan. I właśnie po spotkaniu z nim, kiedy zaczął snuć piękną opowieść o tym, że jesteśmy dziećmi gwiazd, narodził się pomysł.

Notki o pracy szczecińskich naukowców pojawiały się w prasie, radiu czy telewizji, ale przede wszystkim wówczas, kiedy działo się coś bardzo spektakularnego. Niemal zupełnie – stwierdziłem – brakuje pokazania mrówczej często pracy. Niekoniecznie wagi Nagrody Nobla. Tak właśnie powstał pomysł cyklu spotkań, który w podtytule ma „W pracowniach szczecińskich naukowców". Po przygotowaniu pierwszego z odcinków do emisji powstała nazwa PULSAR.

Przez lata współpracy z uczelniami i zrealizowaniu ponad 120 audycji, stałeś się ekspertem naukowym wśród dziennikarzy. Jednak, moim zdaniem, informacje o badaniach naukowych prowadzonych na szczecińskich uczelniach zbyt rzadko pojawiają się w mediach lokalnych. Wynikałoby z tego, że to trudne zadanie.

– Czy trudne? Z pewnością łatwe nie jest, ale daje wiele satysfakcji. Trudne jest znalezienie wspólnie z rozmówcami takiego języka, aby o badaniach naukowych mówić prosto i zrozumiale dla każdego ze słuchaczy.

A satysfakcja? Jeśli jednego miesiąca podróżuje się miliony lat świetlnych w kosmos, a później zagląda się do komórek, podpatruje układ genów czy struktury wielkości nano, albo obserwuje obraz dźwięku, to zdecydowanie daje to zadowolenie.

Choć ekspert, to jednak człowiek spoza środowiska – tym cenniejsze są Twoje spostrzeżenia dotyczące prowadzonych badań. Ciekawi jesteśmy opinii.

– To, co teraz powiem, nie będzie w żadnej mierze lizusostwem. Wielu pracowników naukowych szczecińskich uczelni to światowej klasy specjaliści. Mówię to z pełnym przekonaniem, choć nie wymieniam nazwisk. Nie chciałbym nikogo pominąć. Profesorowie, którzy często wykładają na amerykańskich, angielskich czy niemieckich uniwersytetach, nie mogą być wszak przeciętniakami.

Która dziedzina badań prowadzonych na naszej uczelni jest ci szczególnie bliska?

– To najtrudniejsze z pytań, jakie zadałeś. Bliska sercu jest mi niewątpliwie chemia. Mam w swoim życiorysie kilkuletni przystanek przy związkach organicznych czy nieorganicznych. O nanotechnologii usłyszałem jednak szerzej dopiero od profesora Ryszarda Kaleńczuka i jego zespołu.

Fascynująca jest jednak, choć w szkole nie specjalnie ją lubiłem, fizyka. Astronomia i astrobiologia także pociąga. Chyba każdy z nas chciałby znać odpowiedzi na pytania: skąd pochodzimy, czy i gdzie w kosmosie jest inne życie?

Albo przyroda! Przeżyłem fascynujące chwile np. podglądając życie kosów czy pszczół. Kiedy nagrywałem swój magazyn poświęcony wyprawom antarktycznym nie sposób było opanować dreszczyk emocji. Ba! Nie tak dawno przygotowywałem materiał o ziarnach pszenicy orkiszowej. I wiesz? Po nagraniu właśnie w murach waszej uczelni upiekłem chleb z mąki orkiszowej.

Korzystając z gościnnej anteny Radia Szczecin jesteśmy obecni…, no właśnie gdzie nas, i o nas, słychać?

– Powiedziałeś wcześniej, że powstało ponad 120 magazynów. W sumie od początku realizacji PULSAR-ów, czyli od jesieni 2006 r. było ich dokładnie 124. To 3720 minut, czyli 62 godziny obcowania z nauką.

A gdzie nas i o nas? Oczywiście w Polskim Radiu Szczecin. Słychać nas na częstotliwości 92 FM niemal w całym województwie, ale także w Niemczech, np. w drodze do Berlina czy w północnej części województwa lubuskiego. A tak naprawdę to na całym świecie. Wystarczy mieć Internet i spotkania z naukowcami nie tylko Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego można posłuchać nawet w Australii.

W 2009 r. spotykaliśmy się w soboty o 7.30. Radiowa ramówka ma jednak to do siebie, że czasami się zmienia. Jak będzie w 2010 nie potrafię odpowiedzieć. Wystarczy zajrzeć na naszą stronę internetową www.radio.szczecin.pl/pulsar i już będzie wiadomo, czy coś się zmieniło. Można też zajrzeć do wszystkich archiwalnych audycji i posłuchać części programów, jak wspomniałem od października 2006 r.

P.S.

Archiwalne audycje PULSAR z 2009 r. można znaleźć na stronie internetowej uczelni w zakładce „rzecznik prasowy".

Jest taka potrzeba…

Podzieliliśmy się nagrodami z Pomorską Akademią Medyczną – powiedział prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel, podsumowując efekty kolejnej akcji krwiodawstwa ze znaczącym udziałem studentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego.

Na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie 5 grudnia 2009 roku odbyła się uroczysta akademia z okazji jubileuszu 90-lecia Polskiego Czerwonego Krzyża oraz Dni Honorowego Krwiodawstwa, podczas której uhonorowano najbardziej aktywnych krwiodawców.

W akcji „Młoda krew ratuje życie" w kategorii uczelnie wyższe na szczeblu okręgowym zajęliśmy pierwsze miejsce. Oceniano liczbę akcji promocyjnych połączonych z otwartymi akcjami poboru krwi wśród studentów oraz społeczności lokalnej.

W kategorii uczelnie zajęliśmy trzecie miejsce na szczeblu okręgowym, licząc ilość oddanej krwi w przeliczeniu na jednego studenta oraz procent studentów honorowych dawców krwi w stosunku do ogólnej liczby studentów.

– Z krwiodawstwem jest jak z wisienką w deserze. Z tym, że tą wisienką jest satysfakcja z dobrze spełnionego obowiązku obywatelskiego. Pomoc dla drugiego człowieka to najcenniejsze i najważniejsze prawo, z jakiego możemy korzystać. Akcje i spotkania promujące krwiodawstwo wśród studentów powinny zaszczepić w nich chęć pomocy, dania części siebie. Do idei krwiodawstwa studenci nie podchodzą obojętnie i licznie stawiają się na każdy apel. Myślę, że takie akcje są bardzo potrzebne i dziękuję władzom uczelni za przychylne spojrzenie – mówił Igor Siebert, koordynator akcji krwiodawstwa.

Dyplomy i medal za szczególne zaangażowanie w realizację programu aktywizującego lokalne środowiska społeczne do działań związanych z honorowym krwiodawstwem otrzymała uczelnia, ale wszelkie honory i wielkie podziękowania należą się naszym studentom, którzy poprzez gest dobrej woli przyczynili się, być może, do uratowania czyjegoś życia. Czy może być większa nagroda i satysfakcja?

Stanisław Heropolitański

Pod znakiem młodzieży

Młode kadry inżynieryjno-techniczne dla rozwoju miasta i regionu – to hasło 40. Szczecińskich Dni Techniki. Celem przygotowanych przez organizatorów debat, prezentacji i spotkań była popularyzacja wśród szczecinian zagadnień związanych z działalnością stowarzyszeń naukowo-technicznych, kształceniem i wychowywaniem młodych kadr inżynierskich oraz możliwościami ich karier zawodowych i społecznych. Znakomitym wprowadzeniem w tę problematykę był wykład pt. „Młodzi obywatele" dr. Michała Łuczewskiego – socjologa i psychologa, członka Rady Programowej Polskiego Forum Obywatelskiego.

Dzień nowej uczeni – 17 listopada

Obchody Szczecińskich Dni Techniki rozpoczęły się od uroczystej inauguracji w auli im. prof. Józefa Kępińskiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, podczas której wręczono liczne odznaczenia, medale, nagrody i wyróżnienia oraz stypendia im. Michała Doliwo-Dobrowolskiego.

Wśród uhonorowanych prym wiedli elektrycy. I to zarówno ci już zasłużeni, jak i tacy, którzy na laury mogą dopiero zasłużyć – uczniowie, studenci i młodzi pracownicy nauki.

Diamentową Odznaką Honorową NOT uhonorowano: Antoniego Warzechę, Antoniego Grodzkiego i Stanisława Rychla, Złotą Odznaką Honorową NOT: Marię Kaszyńską, Srebrną – Jacka Cieślaka, Henryka Demkowicza, Mirosława Hamberga, Danutę Mickiewicz i Andrzeja Rzeszotarskiego.

Na wniosek Zarządu Oddziału Szczecińskiego Stowarzyszenia Elektryków Polskich Zarząd Główny SEP przyznał w uznaniu zasług dla elektryki i Stowarzyszenia Medal Okolicznościowy 90-lecia SEP: byłym rektorom Politechniki Szczecińskiej – prof. Stefanowi Berczyńskiemu i prof. Mieczysławowi Wysieckiemu oraz prof. Ryszardowi Sikorze – twórcy znanej szczecińskiej szkoły naukowej w dziedzinie pól elaktromagnetycznych. Medalem tym odznaczono również: Wydział Elektryczny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, Zespoły Szkół Elektryczno-Elektronicznych i Szkół Łączności w Szczecinie, należący do PGE Zespół Elektrowni Dolna Odra oraz PPH ZAPOL Dmochowski, Sobczyk sp. j. Uhonorowano także seniorów Oddziału Szczecińskiego SEP: Jana Graczyka, Zdzisława Jankiewicza, Witolda Jasienieckiego, Wojciecha Kramarza, Rudolfa Miętusa, Bogusława Montwiłła, Annę i Romualda Nowakowskich oraz Stefana Szczerbę. Medal im. Michała Doliwo-Dobrowolskiego otrzymali Bogusław Jarmuż i Włodzimierz Ruciński, a Złotą Odznakę Honorową SEP – Wiesław Wawrowicz. Tradycyjnie podczas „Dni" wręczane są Rekomendacje SEP na produkty i usługi świadczone przez firmy i przedsiębiorstwa branży elektrotechnicznej. W tym roku otrzymały je: Zespół Elektrowni Dolna Odra, Centrum Elektrotechnika Instalacje Serwis, ENEOS, Przedsiębiorstwo Elektryczne TRAFO Roman Cicharski.

Do tradycji należy też ogłaszanie w trakcie SDT decyzji o stypendiach przyznawanych rokrocznie z Funduszu im. Michała Doliwo-Dobrowolskiego, fundowanych przez Oddział Szczeciński SEP i firmy branży elektrycznej wyróżniającym się uczniom, studentom i młodym pracownikom nauki. Przyznano je: Łukaszowi Urbańskiemu i Sebastianowi Wiszniewskiemu – doktorantom Wydziału Elektrycznego ZUT oraz studiującym na tym wydziale: Bartłomiejowi Gierałtowskiemu, Jakubowi Lisowskiemu, Konradowi Sikorze,

Krystianowi Czyżewskiemu, Jarosławowi Rojkowi, Piotrowi Derkowskiemu oraz Grzegorzowi Andrusiewiczowi z Wydziału Informatyki, a także uczniom Zespołów Szkół: Łączności – Danielowi Mikołajczakowi, Bartoszowi Szczyrbie, Patrykowi Chojnackiemu i Elektryczno-Elektronicznych – Łukaszowi Kuchcińskiemu i Pawłowi Bartnikowi.

Po południu odbyła się interesująca, adresowana przede wszystkim do uczniów i studentów debata pt. „Drogi kariery twórczych inżynierów". W jej trakcie zaprezentowano m.in. laureatów „Zachodniopomorskich Nobli" oraz kandydatów do tytułu „Złotego Inżyniera" w tegorocznej edycji plebiscytu czytelników „Przeglądu Technicznego". W trakcie dyskusji poszukiwano odpowiedzi na pytania:

- Jak dzisiejsi uczniowie i studenci postrzegają możliwości swojej kariery inżynierskiej?
- Czy programy kształcenia, kadra dydaktyczna i warunki realizacji procesu dydaktycznego sprzyjają kształceniu kreatywnego i innowacyjnego inżyniera?
- W jaki sposób stowarzyszenia naukowo-techniczne mogą pomóc młodzieży w odniesieniu sukcesu zawodowego?
- Kto i w jaki sposób powinien zachęcić młodzież do wyboru technicznych kierunków studiów?
- W jakim zakresie przedsiębiorstwa mogą aktywnie włączyć się w proces przygotowania wysoko kwalifikowanych kadr inżynierskich?
- Jak organizacje studenckie mogą pomagać młodzieży w stawaniu się kreatywnymi, odnoszącymi sukcesy zawodowe inżynierami?

Dzień zakończył się mocnym akordem, tak w przenośni jak i dosłownie, bo uroczystym koncertem z okazji jubileuszu 90-lecia SEP. Przed koncertem rektora ZUT Włodzimierza Kiernożyckiego i Chór Akademicki im. prof. Jana Szyrockiego uhonorowano Medalem Okolicznościowym 90-lecia SEP. Na początek Chór Akademicki pod batutą Iwony Charkiewicz i przy akompaniamencie pianisty Georgiya Polyaka wykonał pieśń prof. Marka Jasińskiego do słów wiersza Adama Mickiewicza z 1831 r. „Cztery toasty". Jej twórca, należący do grona wybitniejszych kompozytorów polskich średniego pokolenia, skomponował ten okolicznościowy utwór specjalnie dla uczczenia 90-lecia SEP. Prowadzący koncert, podkreślając wyjątkowość wydarzenia, jakim było prawykonanie tej pieśni, nazwał ją Hymnem Elektryków, za co słuchacze nagrodzili kompozytora i wykonawców gorącymi oklaskami. W dalszej części koncertu do kilkudziesięcioosobowego chóru dołączyli muzycy Baltic Neopolis Orchestra, baryton Adam Kuliś i dyrygujący całością Szymon Wyrzykowski, porywając słuchaczy symfonią „In principio" Marka Jasińskiego.

Dzień kreatywnej młodzieży – 18 listopada

Forum komisji młodzieżowych (Głównej Komisji Młodzieży FSNT NOT, Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP, Studenckiej Rady Koordynacyjnej SEP, Komisji Młodzieżowej Regionu Zachodniopomorskiego NOT i szczecińskiego Student Branch IEEE – Institut of Electrical and Electronics Engineers) odbyło się na Wydziale Elektrycznym ZUT. Wymieniono się doświadczeniami, rozważano możliwości i proponowano różne formy współpracy. Uczestnicy forum postanowili wystosować memorandum w sprawie udziału młodzieży w działalności stowarzyszeń naukowo-technicznych, powierzając opracowanie jego projektu zespołowi przewodniczących komisji.

Pod patronatem konsuli honorowych Niemiec – Bartłomieja Sochańskiego i Rosji – Andrzeja Bendig-Wielowiejskiego odbyło się seminarium na temat roli młodych inżynierów w zrównoważonym rozwoju miasta, regionu i kraju. Reprezentujący Stowarzyszenie Elektryków Niemieckich (VDE) przedstawili formy działalności swojej organizacji, a gość z Petersburga – metody kształcenia inżynierów w Petersburskim Państwowym Uniwersytecie Politechnicznym. W drugiej części dyskutowano na temat roli inżynierów w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju w kontekście luki pokoleniowej.

Spotkanie z autorem monografii „Bezpieczeństwo energetyczne, nowy pomiar świata", Saschą Müller-Kraennerem stało się okazją do poważnej rozmowy, a momentami gorącej dyskusji nie tylko o globalnych problemach energetycznych świata, ale również ich wymiarze regionalnym – europejskim i polskim. Autor, będący niekwestionowanym autorytetem (założyciel, a obecnie bliski współpracownik Instytutu Ekologii w Berlinie, wiceprezes Instytutu Ekologii w Waszyngtonie, reprezentant Europy w *The Nature Conservancy,* organizacji skupiającej ponad milion członków w ponad 30 krajach na całym świecie) w wyczerpujący sposób odpowiadał na liczne i dociekliwe pytania, co pozwoliło uczestnikom spotkania spojrzeć na złożoną problematykę bezpieczeństwa energetycznego w sposób kompleksowy, profesjonalny i wyważony.

Dzień firm i nowych technologii – 19 listopada

Gospodarzem dnia poświęconego szczecińskim firmom i nowym technologiom był Wydział Ekonomiczny ZUT. Rozpoczęto od prezentacji kilkunastu przedsiębiorstw, organizacji i instytucji. Wśród firm były również założone i prowadzone przez studentów kierunków „inżynierskich". Należały do nich m.in.: zajmujący się organizacją i obsługą techniczną konferencji PROKONF Wojciecha Futymy i KrzysztofaWiśniewskiego czy świadczący usługi w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy KAM Remigiusza Kamińskiego. Studenci prowadzący je udowadniają, że potrafią być kreatywni i przedsiębiorczy, posiadają umiejętności menedżerskie, niezbędne do prowadzenia własnej działalności gospodarczej. Choć przyszłym inżynierom cechy te mogą być przydatne, to nie wszyscy studenci widzą siebie w roli samodzielnych, prywatnych przedsiębiorców. I nie powinna być to jedyna droga ich kariery zawodowej. Ten punkt widzenia prezentowali także niektórzy uczestnicy panelu dyskusyjnego na temat miejsca młodej kadry inżynierskiej w realizacji strategii rozwoju miasta i regionu. Jego tematyka wywołała – zgodnie z przewidywaniami organizatorów – wiele emocji. Choć zaproszeni w celu przedstawienia elementów ww. strategii przedstawiciele władz miasta i województwa bardzo się starali, dyskutanci ostro krytykowali zaprezentowaną politykę i to pomimo wyważonych głosów ekspertów, wskazujących na tzw. uwarunkowania obiektywne. Zresztą nie o samą strategię chodziło, lecz przede wszystkim o brak działań hamujących ucieczkę zdolnej młodzieży ze Szczecina.

Od kilku lat w trakcie Szczecińskich Dni Techniki rzecznik Bezpieczeństwa Elektrycznego OS SEP Zdzisław Jankiewicz – wraz z zespołem specjalistów – udziela mieszkańcom Szczecina bezpłatnych porad z zakresu bezpiecznej obsługi i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci energetycznych oraz ochrony pracy. Tak było i w tym roku. Ponadto 19 listopada w sali posiedzeń Rady Miasta przy pl. Armii Krajowej 1 odbyła się konferencja naukowo-techniczna „Problemy komunikacyjne miasta Szczecina. Modelowanie, symulacje, prognozowanie" – zorganizowana przez Oddział Szczeciński Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji RP wespół z Zarządem Dróg i Transportu Miejskiego oraz Wydziałem Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego.

40. Szczecińskie Dni Techniki zorganizował Oddział Szczeciński Stowarzyszenia Elektryków Polskich pod auspicjami Regionu Zachodniopomorskiego Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Patronat honorowy objęli:

- Wojewoda zachodniopomorski – Marcin Zydorowicz;
- Marszałek województwa zachodniopomorskiego – Władysław Husejko;
- Prezydent miasta – Piotr Krzystek;
- Prezes Zarządu FSNT NOT – Ewa Mańkiewicz-Cudny;
- Prezes SEP – Jerzy Barglik;
- Prezes i dyrektor generalny Zespołu Elektrowni Dolna Odra SA – Jerzy Kondratowicz;
- Rektor Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – Włodzimierz Kiernożycki;
- Rektor Akademii Morskiej w Szczecinie – Stanisław Gucma.

Żyrandol od elektryków

Wydział Elektryczny ZUT należy do najstarszych w powojennym Szczecinie, rozpoczął swoją działalność w połowie lutego 1947 roku jako jeden z trzech pierwszych wydziałów Szkoły Inżynierskiej. Od początku mieści się w zabytkowym budynku przy ul. Sikorskiego, wybudowanym w 1900 r. na potrzeby Królewskiej Szkoły Budowy Maszyn (Königlische Höhere Maschinenbauschule). Budynek w 2008 r. starannie odrestaurowano, jednak nie wystarczyło środków na niektóre elementy wystroju wnętrza.

Z inicjatywą, by szczecińscy elektrycy ufundowali stylowy żyrandol, który rozświetliłby hol główny, wystąpił prezes OS SEP, absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej, Piotr Szymczak. Idea ta nabrała symbolicznego znaczenia w roku jubileuszu 90-lecia Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Żyrandol ufundowały szczecińskie firmy przemysłu elektrotechnicznego oraz Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Oddział w Szczecinie.

W uroczystości, która odbyła się 17 listopada 2009 r., wzięli udział: fundatorzy, Ewa Mańkiewicz-Cudny – prezes Zarządu Głównego FSNT NOT, zaproszeni goście, pracownicy wydziału oraz Bohdan Ronin-Walknowski – artysta, autor tabliczki pamiątkowej. Symbolicznego „pstryknięcia" i uroczystego odsłonięcia tablicy dokonali dziekan wydziału Stefan Domek i Piotr Szymczak – prezes Oddziału SEP. Goście lampką wina wznieśli toast za pięknie oświetloną przyszłość Wydziału Elektrycznego.

Projektantem żyrandola jest Floyd Paxton. Żyrandole takie zdobią m.in. Operę House w Sydney, Museum Kunst Palast w Dusseldorf, Synagoge – Gemeindezentrum w Utah/USA.

Ryszard Kacperski
Renata Kajrys

Wystąpienie Michała Łuczewskiego

Młodzi obywatele

(fragmenty)

Chcę Państwu przedstawić ideę Polskiego Forum Obywatelskiego (PFO), zainicjowanego przez dr. Jana Szomburga, które organizuje Kongres Obywatelski, największe spotkanie obywateli, tzn. ludzi, którzy chcą być obywatelami, od Lecha Wałęsy po Zdzisława Krasnodębskiego, od prezydentów i profesorów po tegorocznych maturzystów, krótko mówiąc, od elektryków po socjologów. To współczesny odpowiednik sejmiku szlacheckiego albo konfederacji, gdzie wszyscy, niezależnie od tego, kim są i skąd pochodzą, spotykają się jako równi sobie. Po drugie, chcę pokazać, m.in. na podstawie badań, które przedstawiłem na ostatnim Kongresie Obywatelskim, „portret młodego pokolenia". Bo uznajemy młodych za równoprawnych partnerów w dialogu dotyczącym Polski. Chcę zatem mówić o młodości i obywatelskości – o młodych obywatelach.

Dwa doświadczenia

Powiedziałem, że przedstawię ideę Polskiego Forum Obywatelskiego i Kongresu Obywatelskiego. Ale idea jest pusta, jeśli nie jest poparta doświadczeniem. Idea, nawet najbardziej szczytna, pozostanie tylko słowem, jeśli nie stoją za nią ludzie, którzy traktują ją poważnie. Za tym, co mówimy, musi stać doświadczenie. Bo inaczej nie wiemy, o czym mówimy i jaki ciężar mają nasze słowa.

Jakie więc doświadczenie stoi za PFO?

Po pierwsze, jest to doświadczenie tego, że Polska jest niedoskonała, że my, Polacy, jesteśmy niedoskonali. Że materia stawia nam opór, że często ogarnia nas marazm, że tracimy ducha, że państwo nie zawsze jest nam przyjazne i że my sami nie zawsze jesteśmy przyjaźni.

Ale po drugie nasze doświadczenie jest takie, że Polska to wszystko, co posiadamy. Że nie możemy stać się kimś innym niż Polakami. Nikt inny nie rozwiąże polskich problemów. Żaden zaimportowany projekt nic nam nie pomoże, jeśli nie będzie zgodny z naszym charakterem, jeśli więc w gruncie rzeczy nie będzie to nasz projekt. Nawet jeśli tracimy ducha, to jest to nasz duch, polski duch, że nieprzyjazne nam państwo jest naszym państwem, że inni Polacy są naszymi współobywatelami.

Z tych dwóch doświadczeń – doświadczenia niedoskonałości i doświadczenia wspólnoty – wypływa główna idea Kongresu Obywatelskiego: Jeśli mamy naprawić Rzeczpospolitą, to musimy robić to wspólnie. Razem. Oznacza to, że zawsze musimy rozpoczynać od miejsca, w którym jesteśmy – od naszych miast, Szczecina, Poznania, Warszawy, od naszych uczelni, stowarzyszeń, wreszcie – od samych siebie.

Polska tożsamość

Oznacza to, że musimy najpierw wiedzieć, kim jesteśmy, jaka jest nasza tożsamość. Za Maurycym Mochnackim możemy powiedzieć, że chcemy „uznać się w swoim jestestwie". Jeśli poznamy swoją istotę, jednocześnie ją stworzymy. Naród, który nie wie, czym jest, nie istnieje.

Każde pokolenie jest określane przez pokolenie starsze. A pokolenie starsze określa się przez pokolenie ich ojców – i tak dalej poprzez sztafetę pokoleń do samych początków. Nie ma tu znaczenia, czy zgadzamy się z pokoleniami poprzednimi, czy nie; czy istnieje walka pokoleń, czy nie. Nawet jeśli bowiem nie zgadzamy się z naszymi poprzednikami, nawet jeśli z nimi walczymy, to i tak oni na nas wpływają – przez sam konflikt i niezgodę z nimi. Jesteśmy określani przez naszą przeszłość, nawet jeśli ją odrzucamy.

Polskie Forum Obywatelskie zaprosiło do współpracy najwybitniejszych polskich specjalistów, żeby odnajdowali ślady przeszłości w teraźniejszości i odpowiedzieli na pytanie, w jaki sposób wpłynęło na nas doświadczenie I Rzeczpospolitej, doświadczenie republikanizmu i folwarku, doświadczenie niewoli i doświadczenie religijności oraz Kościoła katolickiego, doświadczenie II Rzeczpospolitej i wojny, komunizmu i antykomunizmu, solidarności i transformacji ustrojowej. Niezależnie jaki jest nasz stosunek wobec naszego dziedzictwa, to ono stało się częścią nas samych.

Tak jak określa nas przeszłość, tak też określa nas teraźniejszość. Określają nas nasze korzenie, ale też ci, którzy są obok nas. Dopiero w kontakcie z innymi możemy odkryć, kim jesteśmy. Nie wiemy, jakimi jesteśmy humanistami, dopóki nie spotkamy się z inżynierem. Inżynier nie wie, jakim jest inżynierem, dopóki nie zirytuje go humanista albo póki z humanistą się nie zgodzi. Elektryk nie wie, jakim jest elektrykiem, dopóki nie porówna się z innymi inżynierami i nie stwierdzi, że wydział elektryczny jest zdecydowanie najbardziej elitarny, a na pewno już – najtrudniejszy. Nie wiemy, jakimi jesteśmy Polakami, póki nie spotkamy się z innymi narodami. Bez Niemców, Rosjan, Żydów, Litwinów, Ukraińców, Czechów bylibyśmy przecież innymi Polakami. Dopiero w kontaktach z tym, co inne, ukazuje się nasza tożsamość.

I jeszcze jeden ważny aspekt. Nie to, co o sobie mówimy, lecz nasze automatyczne reakcje, nasze odruchy, uczucia pokazują, kim naprawdę jesteśmy. Słowa mogą nas oszukiwać, ale emocje zawsze pokazują prawdę – to, co jest dla nas ważne, dobre i złe. Choćbyśmy byli zadeklarowanymi relatywistami i twierdzili, że nie ma uniwersalnych standardów dobra i zła, tego, co ważne, i tego, co nieważne, to w naszym własnym życiu doskonale wiemy, co jest dobre i złe, ważne i nieważne.

Kongres Obywatelski

Poznajemy się zawsze w kontakcie z innymi, a ważniejsze niż słowa są nasze bezpośrednie reakcje. Kongres Obywatelski został zorganizowany właśnie z tych względów. Do każdego Kongresu przygotowujemy się, organizując mniejsze spotkania ludzi nauki, sztuki i biznesu w ramach Projektu Cywilizacyjnego dla Polski (PCP). W tych spotkaniach uczestniczą ludzie, którzy nigdy nie mieliby szansy się ze sobą spotkać. I dlatego nie dowiedzieliby się, kim naprawdę są. Ale kiedy już się spotkają – otwiera się wielkie pole dla współdziałania. Z takich spotkań bierze się wzajemne zaufanie, a z wzajemnego zaufania – powstają wspólne publikacje, nowe pisma naukowe, nowe projekty reform. Od czterech lat bierze w nim udział rokrocznie ok. 1000 osób z całej Polski.

Organizując tak wielkie przedsięwzięcie, widzimy niejako Polskę w pigułce, ale jednocześnie staramy się ją zmieniać. Przypomnijmy Mochnackiego: Poznanie jest jednocześnie drogą do stworzenia samych siebie jako wspólnoty.

I tak, widzimy, że jesteśmy indywidualistami, że trudno nam powracać do doświadczenia „Solidarności", że pomimo naszego indywidualizmu lubimy hierarchie, specjalizacje, swoje wąskie grono. Kapitał społeczny Polaków – zaufanie do innych, zaufanie do instytucji państwowych, więzy sąsiedzkie, społeczeństwo obywatelskie, liczba stowarzyszeń pozarządowych, współpraca między sektorem publicznym i prywatnym – pozostaje na niskim poziomie. Naszym głównym kapitałem pozostaje wciąż kapitał stworzony za czasów PRL-u. Aby się o tym przekonać, wystarczy spojrzeć na naszą klasę polityczną, która swoje doświadczenia zdobywała przed 1989 rokiem. W dwie dekady w Polsce zmieniło się wszystko, a nie udało nam się stworzyć elit. Dlaczego? Bo nie nastąpiło podobne wydarzenie do „Solidarności", które by pozwoliło, choć na chwilę, zburzyć mury między nami.

Młode pokolenie

W naszej debacie nie może zabraknąć głosu młodego pokolenia. Bo młode pokolenie jest dla Polski niezwykle ważne.

Po pierwsze, jesteśmy najmłodszym społeczeństwem w całej Unii Europejskiej, ale nasze elity – jak już zauważyłem – nie zmieniły się od 20 lat. Co więcej, wydaje się, że elity zamiast wykorzystać olbrzymi potencjał młodych, traktują ich instrumentalnie – jako elektorat, który zapewni reelekcję, a nie jako siłę, która może zmienić Polskę.

Po drugie, jeszcze nigdy w historii świata młodzi – bo trzeba na to tak patrzeć – nie dokonali tak olbrzymiego skoku edukacyjnego. Jednocześnie właśnie młodość jest czasem, kiedy dokonujemy największych odkryć. Dojrzałość często opracowuje myśli stworzone wcześniej. Tu wystarczy wspomnieć wielkiego Voltę czy Ampera. Ale jednocześnie ci sami młodzi, wśród których potencjalnie znajdują się twórcy i wynalazcy, stanowią trzon fali polskiej emigracji po 2004 roku. Polska emigracja ma bowiem coraz bardziej twarz młodego człowieka. O ile w 1997 roku odsetek emigrujących pomiędzy 18 a 34 rokiem życia wynosił niemal 50 proc., o tyle pod koniec 2006 – już o 20 punktów procentowych więcej. Wygląda to tak, że Polska edukuje młodych dla innych państw. Co więcej, ze względu na niską jakość naszych uczelni młodzi coraz częściej zaczynają się uczyć na Zachodzie.

Po trzecie, młodzież dokonała również olbrzymiego awansu cywilizacyjnego, ale spośród 29 przebadanych państw europejskich w 2006 roku jej jakość życia okazała się tak niska (tzw. *Child Wellbeing Index*), że Polska znalazła się niemal na samym końcu rankingu.

Po czwarte, polskie młode pokolenie, zwłaszcza w porównaniu z innymi krajami, jest bardzo religijne, pod tym względem bliższe Egiptowi niż USA czy Niemcom, jest także patriotyczne, ale mimo to nie angażuje się ono w życie publiczne. Nie potrafi nawet stworzyć własnej kultury.

Wycofanie się młodzieży z areny publicznej jest zaskakujące. Jak widzieliśmy, jej potencjał – ilościowy i jakościowy – jest olbrzymi, ale nie przekłada się on na polityczny i społeczny wpływ. Jest to tym bardziej zaskakujące, że od momentu, gdy młodzi weszli na scenę dziejową, tj. od czasów romantyzmu, od czasów Maurycego Mochnackiego, zawsze angażowali się w zmianę swojego kraju.

Wraz z upadkiem komunizmu młodzież z antysystemowej stała się siłą prosystemową. Zamiast zwalczać system, mogła zacząć go budować, a przede wszystkim – korzystać z niego. Bez reszty wchłonęła ją gospodarka. Paradoks polegał jednak na tym, że wtedy właśnie młodzież zamiast strategii zbiorowych zaczęła stosować strategie indywidualne. Nie Razem, ale Ja. Ludzie młodzi osiągali sukces w pojedynkę, ale nie jako całość. Wspinając się na szczyt samotnie, zapominali o innych ze swego pokolenia, którym tak dobrze nie szło.

Pierwszy kryzys, pod koniec XX wieku, zachwiał optymizmem młodych. Okazało się, że sukces nie może trwać wiecznie, co więcej – sukces może nigdy nie nadejść. Co ciekawe jednak, kryzysowi – inaczej niż choćby w Dwudziestoleciu – nie towarzyszyła samoorganizacja młodych. Stali się bierni. Jak pokazały badania empiryczne, im młodzież jest bardziej ekonomicznie upośledzona, tym mniej jest chętna angażować się w działania zbiorowe. Na początku XXI wieku młodzi zaczęli więc zamykać się w swoich rodzinach. Choć po wejściu do EU znów otworzyły się możliwości awansu, to po raz kolejny był to awans w pojedynkę, co więcej – często nie był to już awans w Polsce, lecz na emigracji.

Pod względem samoorganizacji młodzieży ostatnia dekada została zatem zmarnowana. Zmarnowana również dlatego, że nie znalazły się organizacje, które mogłyby potencjał młodych pobudzić

i skanalizować. Takiej roli nie mogły odegrać partie polityczne, które cieszyły się coraz mniejszym poparciem młodych, same bowiem młodzieżówki stały się organizacjami klientelistycznymi. Zabrakło organizacji skierowanych do młodych, które pokazywałyby, że (a) źródłem kryzysu jest państwo i jego instytucje, jak np. uniwersytet, że (b) na państwo i jego instytucje można wpływać, i że (c) powinni to czynić właśnie młodzi. Krótko mówiąc, zabrakło organizacji, które wśród młodych promowałyby zasadę „trzech W" na wielką skalę: współdecydowania, współdziałania i współodpowiedzialności za Polskę.

Obecnie potrzebujemy właśnie takich organizacji. Potencjał młodzieży trzeba wykorzystać, ale do tego potrzeba wsparcia, wsparcia państwa, stowarzyszeń, wreszcie – nauczycieli i mistrzów. Żeby młodzi byli obywatelami, potrzebują wsparcia starszych, którzy obywatelami są. Młodzi, którzy zapomnieli, że mogą być rewolucjonistami, potrzebują rewolucjonistów z siwym włosem na głowie, którzy nigdy o rewolucji nie zapomnieli.

Michał Łuczewski
socjolog i psycholog, członek Rady Programowej Polskiego Forum Obywatelskiego

Porozumienie o współpracy

Kontynuując i rozwijając tradycję dobrej współpracy uczelni z organizacjami inżynierskimi, pomiędzy Naczelną Organizacją Techniczną Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT Regionu Zachodniopomorskiego w Szczecinie a Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie, podpisano porozumienie o współpracy. Jej celem będzie rozwiązywanie aktualnych i przyszłych problemów społeczno-gospodarczych i organizacyjno-technicznych Szczecina i regionu zachodniopomorskiego, szczególnie w obszarach edukacji, nauki i techniki, rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności oraz ochrony środowiska naturalnego.

Strony będą realizować ten cel poprzez opracowywanie i prezentowanie opinii, stanowisk i raportów, organizowanie konferencji, odczytów, prelekcji i konkursów, fundowanie stypendiów, nagród itp.

ZUT ze swojej strony zobowiązał się do: stwarzania warunków dla rozwoju różnorodnych form kształcenia ustawicznego; promowania osiągnięć twórczych inżynierów – naukowców i praktyków; rozwijania form współpracy z przedsiębiorstwami sektora najnowszych technologii w regionie; tworzenia wśród pracowników i studentów klimatu sprzyjającego działalności stowarzyszeń naukowo-technicznych na poszczególnych wydziałach uczelni.

Natomiast NOT będzie: promował wśród młodzieży szkolnej wykształcenie techniczne poprzez podejmowanie studiów na ZUT; popularyzował w środowisku inżynierów i techników idee kształcenia ustawicznego; inicjował i wspierał różnorodne działania mające na celu pomoc uczelni w unowocześnianiu jej technicznej bazy naukowo-dydaktycznej; udzielał uczelni pomocy w utrzymywaniu jej więzi z absolwentami – kreatywnymi inżynierami – w celu pozyskiwania ich opinii w zakresie programów studiów i jakości kształcenia oraz popularyzował osiągnięcia naukowo-dydaktyczne ZUT, zwłaszcza w zakresie nauk technicznych, ochrony środowiska naturalnego i studenckiego ruchu naukowego.

Prezes OS SEP Piotr Szymczak (od lewej) i rektor Włodzimierz Kiernożycki w trakcie podpisywania porozumienia 17 listopada 2009 r.

Wieści z żółwiego stawu

Cała historia „żółwiego stawu" rozpoczęła się przed dwoma laty, gdy w lokalnej prasie pojawił się apel prezes Zachodniopomorskiego Oddziału Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami Anny Kiepas-Kokot. Apel skierowany do mieszkańców Szczecina i okolic dotyczył utworzenia stawu, w którym mogłyby być przetrzymywane żółwie czerwonolice wyrzucane przez ich właścicieli do środowiska naturalnego.

Na terenie ośrodka w Ostoi znajdował się wówczas zaniedbany, bardzo zarośnięty i silnie zeutrofizowany staw. Rozwiązanie wydawało się oczywiste i korzyść obustronna – uratujemy staw, a przyrodę polską ochronimy przed intruzem.

Przed intruzem?

Żółwie czerwonolice (*trachemys scripta elegant*) sprowadzano masowo do krajów Europy w latach 80. i 90. XX w. Sprzedaż, a co za tym idzie rozprzestrzenianie się tych gadów odbywały się w sposób niekontrolowany. Żółwie czerwonolice, mimo iż w większości pochodzą

z Florydy, nadspodziewanie łatwo adaptują się do warunków naszej strefy klimatycznej. Jako gatunek inwazyjny, większy, żarłoczniejszy i agresywny są zagrożeniem dla rodzimego żółwia błotnego, który jest pod ochroną. W naszych warunkach klimatycznych żółwie czerwonolice odnajdują na wolności pożywienie (głównie mięsożerne), a także lokum, konkurując o nie z żółwiem błotnym. Obecnie handel żółwiami egzotycznymi jest zabroniony, ale w rękach prywatnych wciąż znajduje się spora liczba gadów. Osiągając średnicę 25–30 cm, silnie zanieczyszczając wodę w terrarium, przysparzają coraz więcej kłopotów. Stąd niektórzy decydują się na ich porzucenie. Stawy, sadzawki, jeziora, rzeki, a nawet baseny ppoż. – to miejsca, gdzie niefrasobliwi i lekkomyślni posiadacze żółwi wodnych pozbywają się problemu.

Ruszyły koparki i pogłębiarki. Staw oczyszczono, pogłębiono, usunięto zalegający latami muł i całe mnóstwo innych przedmiotów. Było to pierwsze tak profesjonalne czyszczenie stawu od czasu jego powstania (a było to przed I wojną światową). W trakcie tych prac robotnicy natknęli się także na… pocisk artyleryjski. Po trzech miesiącach staw prezentował się „jak nowy".

Teraz należało znaleźć środki finansowe, bo do wykonania pozostało ogrodzenie i zabezpieczenie stawu przed niekontrolowanym wydostawaniem się żółwi. Ścieżki wokół stawu należało tak poprowadzić, by grupy szkolne i goście ośrodka mogli „podglądać" przyszłych rezydentów stawu. Zaplanowano też ścieżkę dydaktyczną z tablicami opisującymi problem importu i uwalniania do środowiska zwierząt egzotycznych.

Wykonanie ogrodzenia poprzedziły konsultacje specjalistyczne w zoo w Eberswalde oraz Ttierpark w Ueckermünde. Okazało się, że problem niekontrolowanego porzucania żółwi czerwonolicych do środowiska dotyczy także naszych zachodnich sąsiadów. Informacje w lokalnej prasie i innych mediach o naszej inicjatywie wywołały lawinę odwiedzin, telefonów, zapytań właścicieli żółwi, którzy zainteresowani byli oddaniem gadów do stawu. Ujawniła się skala problemu, a my upewniliśmy się, że nasze działania są konieczne.

Dzięki staraniom dr Anny Kiepas-Kokot w II połowie 2009 r. podpisano trójstronne porozumienie pomiędzy Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie, Miastem Szczecin i Towarzystwem Opieki nad Zwierzętami. Na mocy porozumienia otrzymaliśmy wsparcie finansowe i rzeczowe z Urzędu Miasta Szczecin i we wrześniu ruszył kolejny etap prac – grodzenie stawu.

Wolontariusze i sympatycy TOZ poświęcili swój wolny czas i w październikowe, słotne weekendy okorowali i przygotowali do użytku bale i belki ogrodzeniowe. Do pracy ponownie ruszyły maszyny. W ciągu dwóch miesięcy staw ogrodzono i zabezpieczono przed wydostaniem się żółwi. Zdążyliśmy tuż przed nadejściem zimy. Z końcem roku staw zamarzł, przysypał go śnieg, życie w stawie

zamarło. W pierwszych dniach br. otrzymaliśmy opinię Powiatowego Inspektora Weterynarii iż staw, dzięki wykonanym pracom, nadaje się do przetrzymywania żółwi.

Przed nami wciąż jednak dużo pracy. Do wykonania został system napowietrzania wody w stawie, ścieżka wokół zbiornika, tablice edukacyjne. Dzięki wsparciu finansowemu Urzędu Miasta Szczecina, dzięki olbrzymiemu zaangażowaniu m.in. wolontariuszy TOZ, a także pomocy wielu anonimowych osób, mamy szansę na uruchomienie stawu w tym roku. Liczymy, że kolejną zimę żółwie spędzą już w stawie.

Patrycja Rogalska
Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy

PINOKIO obchodzi 50 LAT

Niepowtarzalne, niezapominanie, pełne pozytywnych emocji. Choć z wieloletnią tradycją – wiecznie młode. Takie właśnie jest Centrum Kultury Studenckiej Pinokio, które w 2010 roku obchodzi 50-lecie swojego istnienia.

Pinokio to jeden z najstarszych studenckich klubów w Polsce, ważny szczeciński ośrodek kultury. Na stałe wkomponował się w krajobraz miasta, stanowiąc istotny element jego historii. Za czasów poprzedniego ustroju stanowił enklawę wolności i świeżej myśli. Przez lata był i nadal jest miejscem tworzenia ciekawych inicjatyw, spotkań, rozmów i zabaw. Na deskach Pinokio swoją twórczość prezentowało wiele znamienitych postaci. Był „stajnią" młodych szczecińskich kapel rockowych. Wyszli z niego muzycy zespołów Hey czy Fire Birds. Klub w przeszłości trzykrotnie dostrzeżono w kraju, bo otrzymał nagrody dla najlepszego klubu studenckiego w Polsce (m.in. nagroda miesięcznika „Politechnik").

Stowarzyszenie Przyjaciół Klubu Studenckiego Pinokio – bezpośredni spadkobierca dorobku oraz tradycji klubu i jednocześnie jej kontynuator – wraz z władzami Pinokio przygotowuje wiele przedsięwzięć i inicjatyw w ramach projektu „50-lecie CKS Pinokio". Wśród nich znajdą się m.in.:

- Drukowana monografia „Pinokio. 50 lat kultury studenckiej na Pomorzu Zachodnim". Barwny album z licznymi zdjęciami z niezapomnianych imprez, wspomnieniami obecnych oraz niegdysiejszych bywalców rozsianych po całym świecie czy refleksjami na temat kultury studenckiej.
- Dzięki współpracy nawiązanej z Wydziałem Filologii Uniwersytetu Szczecińskiego, w ciągu kilku miesięcy napisane zostaną dwie prace magisterskie: „Działalność kulturotwórcza KS Pinokio w latach 1960–2010" oraz „Działalność popularyzatorsko-edukacyjna KS Pinokio w latach 1960–2010" (ich promotorem jest dr hab. Mirosława Kozłowska prof. nadzw. US).
- e-kronika Pinokio – portal internetowy www.kronikapinokio.pl, na którym znajdą się tysiące zdigitalizowanych materiałów multimedialnych, zdjęć, filmów. Portal stanie się swoistą platformą sympatyków klubu, miejscem wymiany myśli, wspomnień.
- Późną jesienią na deskach Pinokia odbędzie się wielka jubileuszowa gala. Wyjątkowa okazja do sentymentalnych rozmów, spotkania dawnych znajomych czy wyśmienitej zabawy w stylu retro.

Bez wątpienia najciekawszą planowaną inicjatywą będzie inauguracja działalności Inkubatora Kultury Studenckiej „IKS". – Inkubator to projekt unikatowy w skali kraju – mówi Andrzej Ulhurski, wiceprezes Stowarzyszenia. – Jego głównym założeniem będzie aktywizowanie i integracja młodych, czynnych społecznie i kulturalnie ludzi, pomoc grupom artystycznym i osobom zainteresowanym pracą w III sektorze, a zwłaszcza w branży kulturalnej.

Realizując projekt „IKS", będziemy chcieli wyzwolić twórcze inicjatywy zarówno u pojedynczych ludzi, jak i w zespołach – dodaje Ulhurski. – Projekt będzie również swoistym parasolem ochronnym dla nowo powstających pomysłów i projektów kulturalnych oraz ich twórców.

– Jestem przekonany, że potencjał organizacyjny Stowarzyszenia Przyjaciół Klubu Studenckiego Pinokio w połączeniu z pasją i kreatywnością najaktywniejszych przedstawicieli środowiska akademickiego zaowocuje w przyszłości wieloma nieszablonowymi i innowacyjnymi przedsięwzięciami, stając się tym samym wartością dodaną w procesie wzmacniania potencjału kulturowego a pośrednio budowania kapitału społecznego w naszym mieście – zauważa Mariusz Bloch, obecny dyrektor klubu Pinokio i wiceprezes Stowarzyszenia.

Na realizację projektu „IKS" Stowarzyszenie stara się pozyskać środki będące w dyspozycji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Stowarzyszenie Przyjaciół Klubu Studenckiego Pinokio było partnerem merytorycznym szczecińskich Juwenaliów. Maj 2008.

Zabawa sylwestrowa w klubie Pinokio – 1982 rok

Bal Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Imprezę prowadził Andrzej Ulhurski – kwiecień 2007

Przez ostatnie dwa lata Pinokio aktywnie angażowało się w Światowy Tydzień Przedsiębiorczości. „Pokaz mody biznesowej" – listopad 2008

Przy okazji obchodów 50-lecia CKS Pinokio zawiązano Komitet Honorowy. Znane, cenione i lubiane postaci reprezentujące szerokie spektrum środowisk i organizacji (artystów, środowisko naukowe, gospodarcze, sportowców, media), wspierają swoim autorytetem całoroczne przedsięwzięcie. W inicjatywę zaangażowali się już m.in. rysownik Henryk Sawka, aktor Michał Janicki, rektor ZUT prof. Włodzimierz Kiernożycki, animator kultury Wojciech Hawryszuk i dziennikarz kulturalny TVP Daniel Źródlewski.

Adam Nowak, lider zespołu Raz, Dwa, Trzy. Koncert odbył się tydzień po finale 26. Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie, gdzie kapela zdobyła I miejsce – maj 1990

Bal Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. Inauguracyjne wystąpienie przedstawiciela samorządu studentów Łukasza Nawrockiego, obecnie menedżera ds. marketingu CKS Pinokio – styczeń 2008

– Głównym celem obchodów 50-lecia CKS Pinokio jest ukazanie w najróżniejszych odsłonach całego spektrum kultury, jakie stało się półwiecznym dorobkiem tego miejsca – mówi Mariusz Bloch. – Projekt stworzy także wyjątkową okazję do zaakcentowania niebagatelnego znaczenia kultury dla rozwoju społecznego, gospodarczego czy politycznego społeczeństw. Obchody 50-lecia CKS Pinokio będą także konkretną wartością dodaną w staraniach Szczecina o prestiżowy tytuł Europejskiej Stolicy Kultury 2016.

Mamy nadzieję, że złoty jubileusz CKS Pinokio, poza retrospekcją ostatnich pięciu dekad działalności, oraz całoroczną dawką kultury studenckiej w jej klasycznej postaci, zachęci i zaktywizuje wielu młodych ludzi do realizowania swoich pasji. W dobie wszechogarniającej popkultury i komercji warto tworzyć środowisko i miejsca sprzyjające uwalnianiu artystycznych talentów, miejsca dla oddolnych, twórczych i kreatywnych inicjatyw.

Bliższe informacje na temat projektu znajdują się na stronach internetowych www.stowarzyszeniepinokio.org oraz www.kronikapinokio.pl. Zachęcamy również do aktywnej współpracy przy odtworzeniu zakurzonych kart historii Pinokia. Jeżeli dysponują Państwo ciekawymi fotografiami, archiwalnymi materiałami, bądź chcą się podzielić swoimi wyjątkowymi wspomnieniami związanymi z tym miejscem, zapraszamy do kontaktu. Specjalnie na tę okoliczność uruchomiono dyżurny adres mailowy: kronika@stowarzyszeniepinokio.org

Stowarzyszenie Przyjaciół Klubu Studenckiego Pinokio

Student WI liderem Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacja i Ministerstwo Edukacji Narodowej poinformowały, że Maciej Jankowski, student V roku Wydziału Informatyki ZUT, autor pierwszego polskiego podcastu IT w Polskim Radiu Szczecin, został laureatem konkursu „Liderzy Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji 2009 w Polsce" w kategorii „Nauka i technika".

Wręczenie statuetek i certyfikatów nastąpi podczas gali zamykającej obchody Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji 2009 w Polsce, która odbędzie się w czwartek 25 lutego 2010 roku w Sali Kameralnej Filharmonii Narodowej w Warszawie.

Warto dodać, że w grudniu 2009 r. Maciej Jankowski został też laureatem V edycji konkursu „Popularyzator Nauki" organizowanego przez Polską Agencję Prasową oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

– Nagrodę przyznano w uznaniu za popularyzację informatyki w mediach z wykorzystaniem nowoczesnych technologii i podcastingu. To ogromne wyróżnienie, które cieszy tym bardziej, że w grudniu magazyn komputerowy obchodził 10-lecie na antenie Polskiego Radia Szczecin – mówi Maciej Jankowski.

Audycja uzyskała patronat Polskiego Towarzystwa Informatycznego, a w 2007 r. otrzymała nagrodę specjalną Stowarzyszenia Dziennikarzy RP za wykorzystanie podcastingu w promocji informatyki oraz budowaniu społeczeństwa informacyjnego. W ubiegłym roku otrzymała wyróżnienie za popularyzację nauki. Ministerstwo Edukacji Narodowej przyznało jej też patronat Europejskiego Roku Kreatywności i Innowacji 2009.

Działalność Koła Naukowego Prawa i Gospodarki Nieruchomościami

Reaktywowane w listopadzie 2009 roku Koło Naukowe Prawa i Gospodarki Nieruchomościami podejmuje wiele istotnych działań. Dynamikę tych działań zawdzięcza niewątpliwie studentom, którzy je współtworzą. Prezesem koła jest Magdalena Nowińska – studentka II roku ekonomii na Wydziale Ekonomicznym ZUT oraz I roku prawa na Wydziale Prawa i Administracji US. Redaktorem naczelnym wydawanej przez Koło gazetki jest Kamila Kiełsznia (studentka IV roku ekonomii, specjalność gospodarka nieruchomościami), sprawami technicznymi zajmuje się Bartosz Lewandowski (IV rok ekonomii, gospodarka nieruchomościami), a w skład wchodzą również: Agata Bryczkowska, Kamila Michalak, Małgorzata Butrymowicz oraz Barbara Nowak. Aktualnie prowadzone są ankiety mające na celu przeanalizowanie preferencji mieszkaniowych studentów ZUT.

Poza prowadzonymi badaniami, istotną kwestią związaną z działalnością Koła jest wydawanie uczelniano-studenckiej gazetki „Nieruchomy ZUT". Pierwszy numer wyszedł przed świętami Bożego Narodzenia. W czasopiśmie są i będą poruszane zagadnienia związane z tematem gospodarki nieruchomościami (opisywanie wyników prowadzonych badań, ciekawych spraw z praktyki, wywiady z ciekawymi osobami), jak też inne (recenzje filmów, książek itd.).

Maciej J. Nowak
Wydział Ekonomiczny

Nagroda za pracę dyplomową

Rozstrzygnięto IV edycję konkursu e-point SA na najlepsze prace dyplomowe z zakresu rozwiązań internetowych realizowanych w technologii J2EE. Wśród nagrodzonych znalazł się student Wydziału Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego Paweł Zalatukhin, który napisał pracę magisterską pt. „Automatyczna weryfikacja biometrycznego zdjęcia twarzy pod kątem zgodności z normami ISO i ICAO". Nagrodzona praca powstała pod kierunkiem dr. inż. Pawła Forczmańskiego z Katedry Systemów Multimedialnych. Więcej na www.e-point.pl

Fotozbiory

Konkurs „FOTOZBIORY WBiA 2009" rozstrzygnięto. Komisja konkursowa w składzie: Zdzisław Piotrowski – fotograf; Tadeusz Czerniawski – fotograf; Jolanta Borucka-Lipska, WBiA, której towarzyszyli przedstawiciele Samorządu Studenckiego: Katarzyna Iżakowska, Marcin Rynkiewicz przyznała nagrody następującym osobom:

- miejsce I (1000 zł) – Tomasz Klechowicz,
- miejsce II (600 zł) – Agnieszka Śledziewska-Kukieła,
- miejsce III (400 zł) – Krzysztof Jędruszek.

Dwa wyróżnienia w formie weekendowych warsztatów fotograficznych w Studio 535 otrzymali: Edyta Seliga i Łukasz Trzebiatowski.

I miejsce – Tomasz Klechowicz

II miejsce – Agnieszka Śledziewska-Kukieła

III miejsce – Krzysztof Jędruszek

Spotkanie kół naukowych i organizacji uczelnianych

Istotne problemy dotyczące działalności kół naukowych poruszono na spotkaniu prorektora ds. studenckich Jacka Wróbla oraz pełnomocnika rektora ds. studenckiego ruchu naukowego Dawida Dawidowicza z zarządami i opiekunami kół naukowych i organizacji studenckich. Pierwszą sprawą było dostosowanie statutów organizacji wywodzących się z dawnej Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej do funkcjonowania w ramach Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Organizacje, które nie dostosowały dotychczas statutów do przepisów ZUT, poproszono o jak najszybsze nadrobienie zaległości w tej dziedzinie. Drugim ważnym zagadnieniem było wykorzystanie budżetów kół naukowych i organizacji studenckich. Część organizacji nie wykorzystuje przyznanych im przez Uniwersytet środków, podczas gdy innym organizacjom te pieniądze bardzo by się przydały. Ustalono, że taka sytuacja nie może trwać dłużej. Ci, którzy nie wykazują aktywności i zainteresowania przyznanym im budżetem, na pewno nie będą traktowani na równi z aktywnie działającymi kołami w kolejnym roku finansowym. Taka deklaracja jest ukłonem w stronę organizacji aktywnych, które angażują się w życie uczelni. Prorektor Jacek Wróbel i dr Dawid Dawidowicz udzielili wyczerpujących odpowiedzi na pytania uczestników spotkania.

Szymon Kugler
Studenckie Koło Naukowe „Proekolog”
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

Tereny zdegradowane i rekultywowane

Międzynarodową konferencję naukowo-techniczną pt. „Tereny zdegradowane i rekultywowane – możliwości ich zagospodarowania” zorganizowano 27 listopada 2009 roku w Ośrodku Szkoleniowo-Badawczym w Zakresie Energii Odnawialnej. Konferencja poświęcona była zagadnieniom terenów zdegradowanych i rekultywowanych pod względem ich przydatności do rekultywacji biologicznej. Pomysłodawcą i głównym współorganizatorem konferencji był prof. dr hab. Sławomir Stankowski, kierownik Katedry Agronomii ZUT.

W konferencji udział wzięło 68 gości z kraju i zagranicy, wygłaszając 11referatów w dwóch sesjach tematycznych. W przerwie między sesjami referatowymi odbyła się sesja posterowa.

Dariusz Szyszka
Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy
w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi

Ergometr wioślarski – mistrzostwa Szczecina

W hali SDS 14 grudnia ub.r. odbyły się Mistrzostwa Szczecina na ergometrze wioślarskim. Jednocześnie było to podsumowanie sezonu wioślarskiego z udziałem złotych medalistów olimpiady w Pekinie – Marka Kolbowicza i Konrada Wasilewskiego. Imprezę uświetniły występy sekcji aerobiku sportowego ZUT w Szczecinie, prowadzonej przez Danutę Maciejewską.

Zdecydowanie najlepszym zawodnikiem był Norbert Niezgoda z I roku architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. Puchar rektora ZUT w Szczecinie wręczył zwycięzcy prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel.

Naszą uczelnię reprezentowali także: Paweł Pawlisiak (IV zoot.) – 5. miejsce, a także zawodniczki Michalina Sobiesiak (I biotech.) i Anna Kępska (IV zoot.), które zajęły kolejno 4. i 5. miejsce.

Trenerem sekcji ergometru wioślarskiego jest mgr Grażyna Marchlewska.

Zwycięstwo drużyny ZUT w FUTSALU

Mistrzostwa Województwa Zachodniopomorskiego w FUTSALU, które były jednocześnie eliminacjami do półfinałów Akademickich Mistrzostw Polski strefy A, odbyły się 9 stycznia 2010 roku w sali SWFiS przy ul. Tenisowej. W turnieju uczestniczyły reprezentacje pięciu uczelni. Nasza drużyna zajęła 1. miejsce, wygrywając ze wszystkimi pozostałymi zespołami. Kolejne miejsca zajęli: 2. – Uniwersytet Szczeciński, 3. – Pomorska Akademia Medyczna, 4. – Politechnika Koszalińska i 5. – Akademia Morska. Trenerem zwycięskiego zespołu jest mgr Zbigniew Mietkowski, a sama drużyna wystąpiła w składzie: Jędrzej Jastrzębowski (WE) – kapitan zespołu, Tomasz Bogalecki (WTiICh), Jarosław Herosimczyk (WIMiM), Mateusz Młynarczyk (WBiA), Wojciech Żaczek (WBiA), Jakub Przewoźny (WNoŻiR), Rafał Janus (WBiA), Paweł Pakul (WKŚiR), Krzysztof Borkowski (WIMiM), Damian Szlus (WTiICh), Filip Downarowisz (WBiA) i Mariusz Substyk (WIMiM).

Nasz zespół w pięknym stylu zakwalifikował się do półfinałów AMP w strefie A, których jesteśmy organizatorami. Półfinały odbędą się

w dniach 2–4 lutego br., w salach przy ul. Tenisowej i ul. Ku Słońcu. Serdecznie zapraszamy do kibicowania wszystkim 16 zespołom, które wezmą udział w zawodach.

Danuta Maciejewska
KU AZS w Szczecinie

Kolejna runda wygrana przez pływaków ZUT

Akademickie Mistrzostwa Szczecina w pływaniu rozpoczęte! Za nami runda jesienna, która odbyła się 17 listopada i runda zimowa 15 grudnia 2009 roku. Na pływalni Akademii Morskiej zmagali się pływacy i pływaczki z pięciu szczecińskich wyższych uczelni.

Do wyróżniających się zawodniczek i zawodników ZUT należeli: Natalia Stańczyk, Magdalena Sokołowska, Katarzyna Szczerkowska i Agata Grenda, Konrad Chmurski, Tomasz Jardzioch, Piotr Zaręba, Szymon Kluczyk, Krzysztof Kaczmarek i Kamil Strzemiecki.

Już dziś przygotowujemy się do Akademickich Mistrzostw Polski w pływaniu – głównej imprezy roku. Chcielibyśmy zakwalifikować się do finału, a po cichu marzymy o medalowych miejscach.

Pływanie jest jednym z najpiękniejszych i najbardziej widowiskowych sportów. O walorach zdrowotnych nie muszę przekonywać, dlatego wszystkich studentów ZUT serdecznie zapraszamy do sekcji pływania AZS. Dla amatorów pływania istnieje również możliwość nauki, bądź doskonalenia pływania na zajęciach dydaktycznych.

Przed nami trzecia wiosenna runda Akademickich Mistrzostw Szczecina, zapraszamy do uczestnictwa i kibicowania.

Po rundzie jesiennej i zimowej klasyfikacja drużynowa przedstawia się następująco:

kobiety:	mężczyźni:
I miejsce ZUT – 235 pkt.	I miejsce ZUT – 307 pkt.
II miejsce PAM – 212 pkt.	II miejsce AM – 214 pkt.
III miejsce US – 173 pkt.	III miejsce PAM – 151 pkt.
IV miejsce AM – 151 pkt.	IV miejsce US – 139 pkt.
V miejsce WSET – 11 pkt.	

Agata Grenda
trener pływania

Brydż – klasyczna gra w karty

Akademickie Mistrzostwa Polski w brydżu sportowym odbyły się we Wrocławiu, w dniach 11–13 grudnia 2009 roku. Składały się z dwóch konkurencji: turnieju par na zapis maksymalny i turnieju drużyn na punkty meczowe. W sumie rozegrano 114 rozdań, co przełożyło się na blisko 20 godzin gry, z krótkimi przerwami na posiłki.

W brydżu sportowym dane rozdanie rozgrywane jest wielokrotnie na wielu stołach przez różnych zawodników, co pozwala na obliczenie wyników porównawczych i dzięki temu zminimalizowany jest czynnik szczęścia.

W konkurencji turnieju par zawodnicy sekcji ZUT, niestety, nie odnieśli sukcesów i tylko jedna para Przemysław Klęsk – Dominik Jarmocik uplasowała się tuż nad połową stawki z wynikiem 51%.

Kasia Kubasik i Wojtek Abratkiewicz (na zdjęciu w czarnych bluzach)

Lepiej wypadliśmy w konkurencji turnieju drużyn. Drużyna o nazwie „ZUT 1" w składzie: Katarzyna Kubasik (WI) – Wojciech Abratkiewicz (WI), Przemysław Klęsk (WI) – Dominik Jarmocik (WTM) zajęła dobre 12. miejsce na 40 startujących drużyn, wygrywając 6 spośród 9 meczów.

Należy dodać, że Kasia Kubasik i Wojtek Abratkiewicz zajęli wysokie miejsca w indywidualnej klasyfikacji „Butlera", zdobywając przeciętnie +0.96 punktu meczowego na rozdanie (miejsca 19., 20. na 160 zawodników). Przemek Klęsk i Dominik Jarmocik zajęli miejsca 67., 68., zdobywając +0.31 punktu na rozdanie. Ostatecznie nasza drużyna zajęła 16. miejsce na 35 uczelni startujących w zawodach, wyprzedzając m.in. lokalną konkurencję – Uniwersytet Szczeciński (miejsce 19.).

ZUT reprezentowali także: Artur Chamier-Gliszczyński – Michał Stefanowicz, Jakub Chrzanowski – Wojciech Dębowicz.

Zapraszamy na spotkania sekcji brydżowej (kontakt: Przemysław Klęsk, pklesk@wi.zut.edu.pl), które odbywają się w środy o godz. 16.15 przy ul. Żołnierskiej 52, w nowym budynku Wydziału Informatyki.

Przemysław Klęsk
sekcja brydża sportowego ZUT

X Bałtyckie Regaty UNITY LINE wystartują z Wałów Chrobrego

O regatach organizowanych przez JK AZS i szczecińską firmę żeglugową Unity Line, obsługującą trasę do Skandynawii, pisaliśmy jeszcze w kwartalniku Politechniki Szczecińskiej „Inżynier" (nr 3(34) październik 2008, s. 32–33). Było to podsumowanie VIII Bałtyckich Regat Unity Line. Czas mija, a tu zbliżają się kolejne – tym razem jubileuszowe – dziesiąte. I tym razem nasza Alma Mater, w powiększonym składzie, już jako ZUT, będzie miała w nich swój udział. Warto przypomnieć, jak wyglądała historia Jacht Klubu AZS. Działo się to 12 listopada 1946 r., zanim jeszcze narodziła się Politechnika Szczecińska i Wyższa Szkoła Rolnicza, późniejsza Akademia Rolnicza w Szczecinie a obecnie – nasza „zielona połowica". Powstała wówczas Sekcja Żeglarska Akademickiego Związku Sportowego. Po względnym ustabilizowaniu się sytuacji politycznej w kraju (1956 r.) sekcję przekształcono w JK AZS. Na czele tego klubu stoi komandor. Na 17 komandorów przynajmniej 5 było pracownikami Politechniki Szczecińskiej. Spora część kadry byłej PS należała i należy do JK AZS, traktując przynależność nie tylko w kategoriach rozrywkowo-turystycznych ale i sportowych na najwyższym światowym poziomie. Akademia Rolnicza także była aktywna. Grupa „dowodzona" przez Piotra Stelmarczyka z AR liczyła ponad 40 osób, w dużej części jej studentów. Do JK AZS należeli znani naukowcy AR – prof. zw. Remigiusz Węgrzynowicz (rektor AR w latach 1990–1993) i dr hab. Jan Nikołajew – obecnie profesor Uniwersytetu Szczecińskiego.

A jak wyglądały regaty ubiegłoroczne?

W dniach 14–16 sierpnia 2009 r. odbyły się one na trasie Świnoujście – Kołobrzeg – Świnoujście. Na pokładach 88 jachtów płynęło 339 żeglarzy, w tym 65 kobiet. Wśród 88 jachtów było 14 niemieckich, 1 czeski i 1 duński.

Pogoda dopisała, w pierwszym dniu wiało dość silnie z zachodu i jachty szybko płynęły do Kołobrzegu. Po drodze zaprezentowały się publiczności w Międzyzdrojach i Rewalu. Publiczność była liczna, bo to wakacje i plaże zapełniły się tysiącami wczasowiczów, a widowisko przy tej liczbie jachtów i pogodzie znakomite. W drugim dniu regat również wiatr dopisał i na redzie portu w Kołobrzegu odbył się wyścig ustawiony bardzo blisko plaży od molo do jej wschodniego krańca. A na plaży red. Andrzej Gedymin z „Kuriera Szczecińskiego", kapitan jachtowy i sędzia naszych regat, relacjonował widowisko.

W trzecim dniu regat wiatr zdecydowanie osłabł i sędzia główny oraz organizator regat zdecydowali o skróceniu trasy do odcinka Kołobrzeg – Rewal. W Rewalu na plaży przy wspaniałej pogodzie tłum plażowiczów. I znakomicie widoczne jachty, które przez kilka godzin dopływały do linii mety.

W poszczególnych grupach zwyciężyli:

- w grupie żeglarzy samotnych z pomiarem KWR – Krzysztof Krygier na jachcie „Bluefin" z Pałacu Młodzieży w Szczecinie;
- w grupie żeglarzy samotnych bez pomiarów – Henryk Kałuża na jachcie „Harry" z Jacht Klubu AZS w Szczecinie Samotny żeglarz;
- w grupie jachtów z pomiarem ORC o zdecydowanie sportowym, wyczynowym charakterze I miejsce zajął jacht „Swallow" z kpt. Michałem Korneszczukiem z JK Stal Gdynia;
- w grupie jachtów dużych z pomiarem KWR – I miejsce zajął jacht „Dana" z kpt. Januszem Frączkiem z UKS Keja;
- w grupie jachtów mniejszych z pomiarem KWR – I miejsce zajął jacht „Bryza Sport" z kpt. Tomaszem Piaseckim z MKŻ Bryza Goleniów.

Na jachcie „Marimba" startował kpt. Jan Waraczewski, znany muzyk i organizator koncertów „Muzyka na Wodzie", które co roku w czerwcu przyciągają na przystań JK AZS setki melomanów.

- w grupie jachtów dużych powyżej 10,5 m długości bez pomiarów – I miejsce zajął jacht „Enjoy" z kpt. Stefanem Muschterem ze Stralsundu. W załodze „Enjoya" popłynął konsul honorowy Republiki Federalnej Niemiec w Szczecinie Bartłomiej Sochański, aktywnie uczestniczący od kilku lat w regatach.

W grupie tej startował jacht „Mist" z kpt. Joanną Pajkowską, która zakończyła niedawno samotny rejs dookoła świata bez zawijania do portów.

- w grupie jachtów o długości 8,5–10,5 m bez pomiarów – I miejsce zajął jacht „Antidotum" z kpt. Marcinem Mrówczyńskim;
- w grupie jachtów o długości 6,5–8,5 m bez pomiarów – I miejsce zajął jacht „Trochus II" z kpt. Edwardem Banaszakiem.
- Trzeci jacht w tej grupie to „Ocean 650" z kpt. Radosławem Kowalczykiem, specjalna konstrukcja budowana z zamiarem startu w regatach żeglarzy samotnych przez Atlantyk.
- w grupie jachtów oldtimerów – I miejsce zajął jacht „Bosmat" z kpt. Andrzejem Szwabą z JKMW „Kotwica" w Świnoujściu. W grupie tej stale uczestniczy najstarszy polski jacht 104-letni „Nadir" ze szczecińskiego Jacht Klubu AZS. Kapitanem i bosmanem tego jachtu jest Mikołaj Marecki. Dzięki jego zaangażowaniu ten historyczny jacht nadal pływa i jest w znakomitym stanie.

W grupie tej wystartował jacht „Szaman S" z kpt. Martą Sziłajtis-Obiegło, która zakończyła niedawno samotny rejs dookoła świata. Rejsy Joanny Pajkowskiej i Marty Sziłajtis-Obiegło zorganizował i sfinansował Andrzej Armiński, były pracownik naukowy Politechniki Szczecińskiej, znakomity żeglarz i właściciel stoczni jachtowej w Szczecinie.

W grupie jachtów wielokadłubowych – I miejsce zajął jacht „Blue Angel" z kpt. Andrzejem Kamińskim. Drugi był jacht „Cabrio" z kpt. Andrzejem Armińskim z JK AZS Szczecin. Startowały w tej grupie 2 jachty. „Cabrio" to zupełnie nowy, wyjątkowo szybki katamaran, na metę w Kołobrzegu wpłynął jako pierwszy z prędkością około 20 węzłów w obłokach wodnego pyłu. Niestety, nie mógł wziąć udziału w dalszych biegach.

Udane IX Regaty Unity Line to znakomity początek organizacji X Regat Unity Line. Rozpoczną się one 7 sierpnia 2010 r. na Wałach Chrobrego. Ta największa na polskim Bałtyku impreza żeglarska po raz pierwszy zostanie zaprezentowana szczecińskiej publiczności. A jest to impreza w pełni szczecińska – szczeciński Jacht Klub AZS i szczecińska firma żeglugowa Unity Line to jej organizatorzy, zaś znaczna część zawodników to szczecińscy żeglarze.

Bezpośrednio po wyścigu na Wałach Chrobrego odbędzie się festiwal ogni sztucznych Pyromagic 2010 oraz występy zespołów muzycznych, więc atrakcji dla szczecinian i gości, którzy odwiedzą nasze miasto, nie zabraknie.

W dniach 13–15 sierpnia 2010 roku odbędą się tradycyjne wyścigi morskie regat na trasie Świnoujście – Kołobrzeg – Świnoujście, a 28 sierpnia na przystani Jacht Klubu AZS w Szczecinie, ul. Przestrzenna 9, odbędzie się zakończenie X Regat Unity Line.

Oprócz wyścigów, odbędą się także dwa spotkania żeglarzy z publicznością – w Świnoujściu 12 sierpnia i w Kołobrzegu 14 sierpnia.

Główny temat spotkania w Świnoujściu to żegluga samotna. Regaty Unity Line skupiają najliczniejszą grupę żeglarzy samotnych na Bałtyku. W Kołobrzegu będziemy rozmawiać o propozycjach uatrakcyjnienia Regat Unity Line w latach kolejnych oraz rozwinięcia działań integracyjnych w klubach żeglarskich Polski i Niemiec

W regatach jachty popłyną podzielone na dziesięć grup: będą grupy z przelicznikami ORC i KWR o wyczynowym, sportowym charakterze, będą grupy jachtów turystycznych bez pomiarów, a także oldtimery, czyli stare jachty zbudowane przed 1980 r. oraz żeglarze samotni.

Już zgłosiło się pięć jachtów niemieckich: „Manati" z kpt. Lutzem Bramerem, „Lalelu" z kpt. Herwigiem Dresslerem, „Baumstark" z kpt. Silvio Schaffnerem, „Charloote W" z kpt. Andreasem Wittem, „Enjoy" z kpt. Stefanem Muschterem oraz polskie jachty „Bluefin" z kpt. Krzysztofem Krygierem i „Holly" z kpt. Edwardem Zającem. Silvio Schaffner, Krzysztof Krygier i Edward Zając popłyną jako żeglarze samotni, pozostałe jachty będą się ścigać w grupie jachtów bez pomiarów. Regaty Unity Line to skuteczna i sympatyczna integracja żeglarzy sąsiadujących ze sobą regionów przygranicznych. Ogółem organizatorzy regat spodziewają się, podobnej jak w ubiegłym roku, około 90 jachtów.

Zaproszenia do udziału w regatach przyjęli znakomici żeglarze: Joanna Pajkowska, Marta Sziłajtis-Obiegło, Andrzej Armiński, Uwe Rottgering, Edward Zając, Krzysztof Krygier, Henryk Kałuża, Maciej Ziemba i Andrzej Kruszczyński. Pierwsze cztery jachty niemieckie już złożyły oficjalne zgłoszenia.

Razem z żeglarzami popłyną dwie duże jednostki motorowe: statek szkolno-badawczy Akademii Morskiej w Szczecinie „Nawigator XXI" z kpt. Jarosławem Łopytą oraz „Morski Patrol" z kpt. Zbigniewem Grześkowiakiem. „Nawigator XXI" będzie pełnił funkcje ratownicze oraz będzie bazą fotografów, a „Morski Patrol" będzie statkiem komisji sędziowskiej oraz organizatorów regat i dziennikarzy.

Regaty przebiegają wzdłuż plaż naszego wybrzeża, stąd też będą znakomicie z nich widoczne. Co roku jest to coraz dłuższa kawalkada jachtów zapewniająca plażowej publiczności kilkugodzinne widowisko. W Kołobrzegu sprawozdawca sportowy, kapitan jachtowy red. Andrzej Gedymin będzie na bieżąco informował widzów o przebiegu wyścigu. 28 sierpnia na przystani Jacht Klubu AZS w Szczecinie przy ul. Przestrzennej 9, odbędzie się zakończenie X Regat Unity Line. Jest to tradycyjna duża impreza integracyjna żeglarzy polskich i niemieckich, ogólnodostępna dla szerokiej publiczności. Szczegółowe informacje o Regatach Unity Line znajdują się na stronie internetowej www.regatyunityline.pl. Polecamy również filmy z IX Regat Unity Line na youtube.

Piotr Stelmarczyk i Jacek A. Soroka
Zdjęcia: Krystyna B. Soroka

Kulturalne remanenty

Collegium Maiorum w 2009 roku

Dla postronnego obserwatora przeglądającego diariusze Collegium Maiorum z ubiegłych lat, 2009 rok, jeśli chodzi o liczbę koncertów, może wydać się skromniejszy. Nie znaczy to, że zespół pracował mniej intensywnie. Wręcz odwrotnie. Dwie duże formy wokalno-instrumentalne przygotowano od podstaw, a trzy kolejne przypomniane. W lutym, w 100. rocznicę śmierci Mieczysława Karłowicza, którego imię nosi Szczecińska Filharmonia (jako jedyna w Polsce), zespół, z towarzyszeniem orkiestry, wykonał *Harnasie* Karola Szymanowskiego pod dyrekcją Zygmunta Rycherta. Czwartą rocznicę śmierci papieża Jana Pawła II uczczono uroczystym koncertem w Filharmonii Szczecińskiej. Chór Collegium Maiorum z towarzyszeniem orkiestry, pod dyrekcją Zygmunta Rycherta, wykonał *Schicksalslied* Johannesa Brahmsa oraz *Exodus* i *Angelus* Wojciecha Kilara. Praca nad nowym dla chóru dziełem Brahmsa – *Pieśnią Przeznaczenia* (*Schicksalslied*) – i następnie jego wykonanie przyniosły zespołowi wiele satysfakcji, gdyż jest to jedna z najbardziej cenionych pozycji światowego repertuaru chóralnego. *Angelus* i *Exodus* Kilara, wykonywane już przez zespół kilka lat wcześniej, wymagały solidnego przypomnienia. Aplauz po koncercie był nagrodą za wielotygodniową pracę wszystkich członków chóru i dyrygenta Pawła Osuchowskiego.

Ubiegłoroczne wakacje były bardzo krótkie ze względu na konieczność przygotowania od podstaw nowego dzieła liturgicznego W. Kilara – *Magnificat*. Utworem tym zainaugurowano z początkiem września sezon artystyczny w Słupsku. Wykonawcami byli: Chór Collegium Maiorum i Chór Politechniki Gdańskiej, soliści Marta Boberska, Tomasz Krzysica i Przemysław Firek z towarzyszeniem orkiestry Polskiej Filharmonii *Sinfonia Baltica* pod batutą Bohdana Jarmołowicza. Owocna współpraca Collegium Maiorum z orkiestrą B. Jarmołowicza trwa już od kilku lat.

Początek października dostarczył członkom chóru Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego Collegium Maiorum wielu niezapomnianych wrażeń i refleksji, zwłaszcza tym, którzy od niedawna stali się jego członkami. Krótki, dwudniowy pobyt w Niemczech z diametralnie różniącymi się w swym charakterze koncertami był ukoronowaniem mozolnej, miesięcznej pracy podczas prób. Był to także pierwszy wyjazd zagraniczny chóru pod nową nazwą, w której nie brzmi już Politechnika Szczecińska wywołująca nostalgiczne wspomnienie większości chórzystów, jej absolwentów. Deszczowa i wietrzna październikowa pogoda, niestety, nie sprzyjała tej błyskawicznej podróży do zachodnich sąsiadów. Koncertowaliśmy w Wittenberge i w Hamburgu. Popularne wśród turystów wędrujących wzdłuż Łaby miasteczko Wittenberge, oprócz walorów turystycznych, znane jest także z bogatego życia kulturalnego. W pierwszych tygodniach października miasto obchodziło 50-lecie swojego pięknego Domu Kultury. Z tej to okazji odbył się w nim koncert muzyki Ludwiga van Beethovena. Chór Collegium Maiorum, razem z orkiestrą i chórem z Prenzlau oraz niemieckimi solistami, wziął udział w uroczystościach, wykonując *IX Symfonię* tego kompozytora. Wypełniona po brzegi sala zgotowała wykonawcom długotrwałą owację.

Następnego ranka zespół pojechał dalej, do Hamburga, gdzie w jednym z pięciu głównych kościołów tego miasta – St. Nikolai am Klosterstern – wystąpił z półtoragodzinnym koncertem a cappella. Dyrygent Paweł Osuchowski przygotował razem z chórem program pod tytułem „Chóralny portret muzyki polskiej". Zaprezentowaliśmy muzykę łączącą elementy chrześcijańskiej kultury europejskiej – sacrum z oryginalną tradycją obrzędów, śpiewów i tańców ludów mieszkających nad Wisłą – profanum. Również ten koncert spotkał się z bardzo gorącym przyjęciem.

Obydwa koncerty, poczucie dobrego wykonania i aplauz publiczności przyniosły dużą satysfakcję zespołowi. Oceniając nawet taki „Blitzbesuch", uznać można, że wspólna przygoda muzyczna integruje chórzystów nieporównywalnie bardziej niż jakiekolwiek inne działania, nadaje sens długiej, nieraz i żmudnej pracy „u podstaw". Zwłaszcza dla młodych (stażem i duchem) członków chóru są to ważne etapy w ich chóralnym „nowicjacie" – jak mawia dyrygent. Collegium Mairoum godnie zaprezentowało Szczecin i uczelnię bardzo muzykalnej niemieckiej publiczności. Nie po raz pierwszy zresztą i z pewnością nie ostatni…

Z satysfakcją można zauważyć, że dzięki informacjom umieszczonym na stronie internetowej chóru, jak i zabiegom rekrutacyjnym samych chórzystów, grono członków chóru powiększa się. Zwłaszcza członkiń. Bo jak zwykle w zespołach chóralnych bywa, potwierdza się pewna prawidłowość, że zawsze jest za mało tenorów. Panowie, zachęcamy do współpracy!

Anna Gonczaruk
Zdjęcia z archiwum chóru

Wspomnienia z wakacji

Zespół Młodych, zwany Zespołem Przygotowawczym ChAPS, zawiązał się jesienią 2008 roku. Na początku listopada odbyły się przesłuchania, w których wzięli udział wszyscy, którzy wykazali chęć śpiewania i przybyli do siedziby chóru przy ul. Wyspiańskiego 1 w Szczecinie. Przesłuchania okazały się nie takie straszne, jak się na początku wydawało, i pozwoliły na wybranie osób z doskonałym słuchem muzycznym i właściwymi warunkami głosowymi.

Niewielki chór, złożony z młodych i ambitnych ludzi, śpiewał i wspólnie pracował przez cały rok na próbach, a później szlifował formę przez dziesięć wrześniowych dni 2009 r. na obozie w Dziwnowie. Celem wyjazdu była nauka nowych utworów oraz przygotowanie się do przesłuchania do Zespołu Koncertującego ChAPS. Zajęcia z emisji prowadził mgr Adam Kuliś, z sopranami i tenorami pracowały studentki Akademii Muzycznej Katarzyna Labuhn i Olivia Ugha, z basami mgr Marek Kocięcki, natomiast alty i próby złożeniowe prowadziła dyrygent dr Iwona Charkiewicz.

Dni upływały w atmosferze twórczego wysiłku w niewielkich grupach na próbach głosowych, zaś wieczory na wspólnych próbach złożeniowych podsumowujących całodzienną pracę. Chórzyści dali niewielki koncert na obozie integracyjnym nowo przyjętych studentów w Pogorzelicy. Krótko o historii ChAPS opowiedział Adam Kuliś, a następnie zaprezentowano kilka utworów. Najpierw zabrzmiał XVI-wieczny psalm Mikołaja Gomółki do słów Jana Kochanowskiego *Nieście chwałę mocarze*, a następnie utwory spirituals i pieśni o charakterze rozrywkowym. Studenci, początkowo niezbyt zaangażowani w słuchanie psalmu, przy kolejnych utworach zaczęli się rytmicznie, choć nieśmiało kołysać w rytm muzyki i reagować uśmiechem na humorystyczne teksty utworów. Z pewnością ośmieliło ich również zachowanie rektorów, którzy stojąc w szeregach chóru nucili zasłyszane melodie i dali się porwać muzyce.

W czasie Mszy Świętej w miejscowym kościele chór zaprezentował pieśni religijne: klasyczne utwory sakralne skłaniające do refleksji i zadumy, a także pieśni czerpiące z tradycji żywiołowej interpretacji tekstów religijnych wiernych północnoamerykańskich czy nawet południowoafrykańskich. Zaprezentowany repertuar spodobał się obecnym podczas mszy parafianom i gościom, którzy oklaskami podziękowali za uświetnienie nabożeństwa.

Pod koniec obozu, zgodnie z tradycją, odbyły się autoprezentacje każdego z uczestników. Po godzinach przygotowań każdy mógł zaprezentować na co, oprócz muzykowania w chórze, poświęca swój czas i czym się pasjonuje. Specjalnie na te prezentacje przybyli członkowie Zespołu Koncertującego.

Największe brawa zebrała jednak sama kadra, przebrana za zespół z Bawarii, która uraczyła wszystkich mistrzowskim wykonaniem utworu z gatunku niemieckiej muzyki biesiadnej. Instruktorzy dobitnie udowodnili tym samym, że poczucie humoru i dystans do siebie nie są im obce.

Działalność Zespołu Przygotowawczego 2008/2009 zakończyło 21 października przesłuchanie, w wyniku którego wszyscy jego uczestnicy stali się członkami zespołu ChAPS. W ostatnich dniach października w siedzibie ChAPS odbyły się kolejne przesłuchania, które wyłoniły nowy Zespół Przygotowawczy. Pośród najmłodszych chórzystów znalazło się kilka osób, które we wrześniu przysłuchiwały się koncertowi w Pogorzelicy, i do których najwyraźniej przemówiły argumenty o świetnej atmosferze, pięknej muzyce, profesjonalnej pracy i niesamowitych wyjazdach koncertowych.

Na spotkanie ze studentami przybył rektor Włodzimierz Kiernożycki, prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni Jan B. Dawidowski, prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel i kierownik osiedla studenckiego Ryszard Jabłoński

Przemysław Ciechanowski
Marcin Czutko
Blanka Majewska

Magiczna wystawa COLD-HOT GLASS

Izabela i Jarosław Kołwzan od ponad dziesięciu lat zajmują się projektowaniem, produkcją i zdobieniem szkła użytkowego i artystycznego. Od 2001 roku prowadzą własną manufakturę Kołwzan Glass. Są autorami kilkudziesięciu realizacji na terenie Polski, Niemiec, Szwecji, Rosji – dotyczących różnorodnych form sztuki użytkowej, wzornictwa przemysłowego oraz elementów trwałej aranżacji wnętrz (kościołów, kaplic, sal bankietowych i konferencyjnych, prywatnych domów). Na wystawie w GALERII FORMA (WBiA – budynek architektury przy ul. Żołnierskiej 50) zaprezentowali prace będące efektem własnych poszukiwań twórczych oraz wynikiem współpracy z architektami.

Tytuł wystawy COLD-HOT GLASS zawiera przesłanie dotyczące tajemniczej przestrzeni poszukiwań twórczych zawartych pomiędzy możliwościami ekspresji oddziaływań szkła obrabianego na zimno, a tym kształtowanym w piecu – na gorąco.

Prezentowane na wystawie prace w większości są wykonane techniką tzw. fusingu i glumpingu, która polega na zatapianiu szkła w szkle i jego wyginaniu. Procesy te zachodzą w specjalnych wyskotemperaturowych piecach. Efekt w postaci barwnych szklanych kompozycji – tafli i plafonów – porusza wyobraźnię i przybliża techniczne i warsztatowe możliwości wykorzystania tego tworzywa np. w aranżacji wnętrz.

ZUT z Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy!

Po raz kolejny Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie włączył się w finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. 10 stycznia br. na Jasnych Błoniach w namiocie naszej uczelni częstowaliśmy gorącą herbatą oraz zapraszaliśmy do wzięcia udziału w licytacji przedmiotów wykonanych przez studentów Dziecięcego Uniwersytetu Technologicznego – „DUTKA". Bardzo dużym zainteresowaniem cieszyły się kubki ceramiczne własnoręcznie zdobione przez dzieci. Wszystkie z ponad dwustu wykonanych przez dzieci kubków znalazły swoich nabywców. Skarbonki sztabu ZUT zapełniły się po brzegi pieniędzmi, które zasiliły konto Orkiestry.

„Akcja Powiat" rozpoczęta

W listopadzie i grudniu ubiegłego roku pracownicy Biura Promocji razem z przedstawicielami wydziałów naszej uczelni zaprezentowali ofertę edukacyjną w szkołach ponadgimnazjalnych województwa zachodniopomorskiego, m.in. w powiatach: sławieńskim, koszalińskim, kołobrzeskim, białogardzkim, wałeckim, pyrzyckim oraz szczecineckim. Odbyły się także spotkania z licealistami z Gorzowa Wielkopolskiego. Natomiast w listopadzie do naszej uczelni przyjechali także maturzyści z Pyrzyc oraz Lipian, którzy zapoznali się z możliwościami studiowania na wydziałach: Nauk o Żywności i Rybactwa, Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz Elektrycznym. W wyniku przeprowadzonych spotkań z ofertą edukacyjną uczelni zapoznało się ponad 900 maturzystów. Całkowity koszt przeprowadzonych działań jest porównywalny z kosztem zamieszczenia jednego ogłoszenia w prasie lokalnej. Wyjazdy do szkół będą kontynuowane do końca kwietnia, czyli do momentu zakończenia procesu kształcenia w klasach maturalnych.

„DUTEK" na półmetku

Skończył się pierwszy semestr edukacji na Dziecięcym Uniwersytecie Technologicznym. Pięć miesięcy temu uroczyście inaugurowano rok akademicki z udziałem najmłodszych studentów. Ponad 270 dzieci rozpoczęło zajęcia w dziesięciu grupach, które odbywają się raz w miesiącu na wydziałach uczelni. Do Biura Promocji prawie codziennie dzwonią rodzice zainteresowani kontynuacją zajęć w przyszłym roku. Poniżej zamieszczamy kilka opinii o DUTKU, a zainteresowanych zapraszamy do galerii zdjęć na stronie www.dutek.pl.

- Mój syn z przyczyn losowych nie był na jednych zajęciach i cały czas prosi mnie, aby mógł na nie iść z inną grupą, mówi – pani Anna, mama Wojtka. Bardzo dobry pomysł! Gratulacje dla organizatorów i wykładowców!
- Z tym DUTKIEM to był strzał w dziesiątkę – tak zaczyna swoją wypowiedź pan Krzysztof, tata Bartka. Mój syn miał jakąś wrodzoną niechęć do wszelkiego rodzaju elektroniki. Po zajęciach na Wydziale Elektrycznym to się zmieniło.
- Brawa dla pomysłodawców! Moja córka cały czas odlicza dni do kolejnych zajęć – tak o DUTKU wyraża się pani Sylwia, mama Alicji.
- Są to zajęcia, które przynoszą dużo radości, ale również wartości naszym dzieciom… bardzo się cieszę , że udało mi się zapisać dziecko do Dutka i liczę na kolejną edycję (…)

Scirus i BASE – internetowe wyszukiwarki naukowe

Dużą popularnością wśród studentów oraz naukowców cieszą się różnego rodzaju wyszukiwarki naukowe. Część z popularnych wyszukiwarek komercyjnych dostępna jest za pośrednictwem strony domowej Biblioteki Głównej ZUT (www.bg.zut.edu.pl). Z bezpłatnych wyszukiwarek internetowych najpopularniejsza jest Google Scholar, która nie wymaga dodatkowej rekomendacji. Do mniej popularnych należą Scirus i BASE. Mogą one stanowić doskonałe źródło informacji dla studentów, dlatego warto zainteresować się możliwościami wyszukiwawczymi.

Scirus (http://www.scirus.com/), to interdyscyplinarna bezpłatna przeglądarka naukowa tworzona przez wydawnictwo Elsevier od 2001 roku. Przeszukuje ponad 485 mln stron o tematyce naukowej, informujących o najnowszych doniesieniach naukowych, recenzjach, patentach, reprintach, repozytoriach i czasopismach. Wyszukiwarka posiada specjalne filtry odrzucające treści nienaukowe. Dociera do stron zawierających w adresie: edu, org, gov. Daje możliwość wyszukiwania zaawansowanego. Interesujących nas wyrażeń lub słów możemy szukać w całym dokumencie, w tytule artykułu, w tytule czasopisma, imieniu i nazwisku autora oraz w słowach kluczowych. Istnieje możliwość zawężenia wyszukiwania do określonego typu publikacji: abstraktu, artykułu, książki, strony WWW., materiałów konferencyjnych, patentu, reprintu czy też dysertacji. Można również wybrać określony format publikacji: PDF, HTML, Word. Zamieszczona jest też informacja na jakiego typu stronach znaleziono realizację naszego zapytania, np. wersji on-line czasopisma czy z bazy danych. Wyszukiwarka jest na bieżąco wzbogacana o nowe źródła informacji i bazy. Obejmuje zakres lat od 1900 r. do chwili obecnej. Scirus umożliwia dostęp do wielu pełnych tekstów z wyszukanych dokumentów.

Za walory naukowe Scirus został nagrodzony jako „Best Specialty Search Engine" przez Web Marketing Association w 2004 r., 2005 r., 2006 r. i 2007 r.

BASE (Bielefeld Academic Search Engine) (http:// www.base-search.net/) jest tworzona przez Bibliotekę Uniwersytetu w Bielefeld od 2004 r. Jest bezpłatnym interdyscyplinarnym narzędziem wyszukiwania naukowego. Zawiera ponad 20 mln dokumentów pochodzących z 1400 źródeł, dostępnych w pełnych tekstach w formacie PDF lub HTML, wyszukiwawczy interfejs – w języku angielskim, niemieckim, polskim i hiszpańskim. Przeglądarka pozwala na wyszukiwanie według słów kluczowych w całym dokumencie, według autora lub tytułu. Automatycznie wyszukuje dokumenty zawierające inne formy danego wyrazu. Opcja Eurovoc Thesaurus pozwala na wyszukiwanie dokumentów w 21 językach w tym samym czasie, jeśli słowa kluczowe podamy w języku angielskim. Możemy określić jakiego typu dokumenty nas interesują, np. europejskie czy też z konkretnego kraju, określić przedział czasowy publikacji oraz typ dokumentu (np. książki, artykuły, wykłady, dysertacje, mapy itp.). Zalety BASE to:

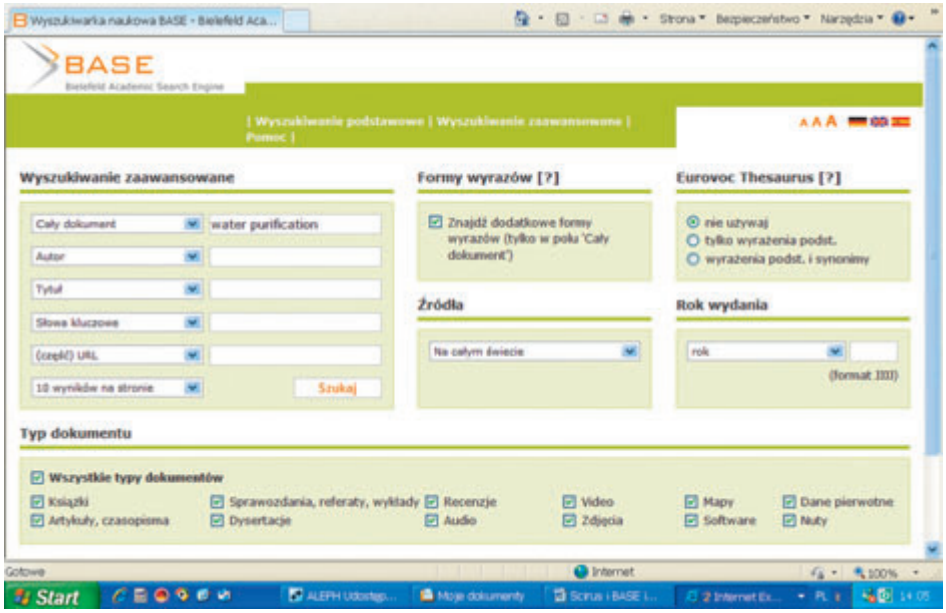

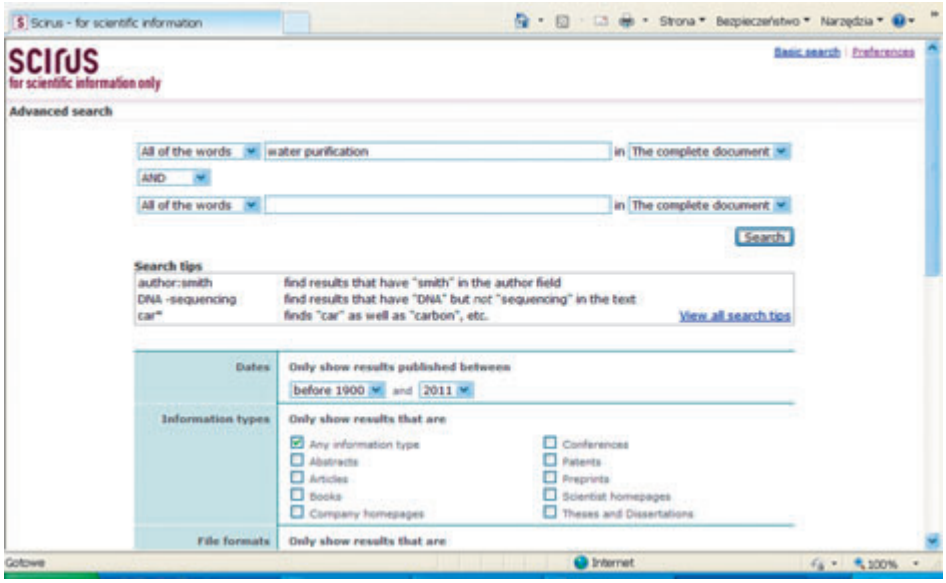

wykorzystywanie tylko naukowych źródeł, dostęp do pełnych tekstów i metadanych, cytowanie dokładnych danych bibliograficznych oraz opcje sortowania rezultatów.

Zaprezentowane przeglądarki nie zapewniają dostępu do pełnych tekstów wszystkich wyszukanych dokumentów. Dokumentów źródłowych możemy wówczas poszukać w zasobach biblioteki uczelnianej, bądź skorzystać z opcji wypożyczeń międzybibliotecznych.

Anna Gryta
Biblioteka i Ośrodek Informacji Chemicznej WTiICH ZUT

Wykorzystanie wiedzy i potencjału uczelni wyższych w działalności gospodarczej

Konfrontacja zagadnień teoretycznych, wyników prowadzonych badań i doświadczeń praktycznych, związanych z działalnością firm typu *spin off*, była celem Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wykorzystanie wiedzy i potencjału uczelni wyższych w działalności gospodarczej", która 22 października 2009 r. odbyła się na Wydziale Ekonomicznym ZUT.

Konferencja składała się z dwóch paneli. Pierwszy z nich obejmował prezentację artykułów naukowych poruszających problematykę spółek typu *spin off* oraz przedsiębiorczości akademickiej. W drugim panelu praktyczne aspekty prowadzenia działalności gospodarczej przedstawili praktycy. Podczas konferencji zaprezentowano również wyniki badań prowadzonych w trakcie projektu, obejmujące swą tematyką wykorzystanie potencjału zachodniopomorskich uczelni wyższych w działalności gospodarczej.

Na spotkaniu podsumowano projekt „Wykorzystanie wiedzy i potencjału uczelni wyższych w działalności gospodarczej – szkolenia i doradztwo dla środowisk akademickich województwa zachodniopomorskiego", współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013. Projekt realizowany był przez Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości od 1 września 2008 r. do 30 listopada 2009 r. Celem głównym projektu było stworzenie warunków stymulujących rozwój gospodarki poprzez wspieranie oraz promocję przedsiębiorczości akademickiej w województwie zachodniopomorskim.

Beata Pająk

Od 1 stycznia 2010 r. rozpoczęła się realizacja projektu:

Własna firma – Twoją przyszłością

szkolenia, doradztwo i wsparcie w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej

Do kogo kierowany jest projekt?

Projekt skierowany jest do studentów ZUT oraz do osób w wieku do 35 lat, które ukończyły ZUT, Akademię Rolniczą lub Politechnikę Szczecińską i które chcą założyć własną działalność gospodarczą i mają pomysł na własny biznes. Łącznie w projekcie udział weźmie 90 osób.

Co oferujemy?

W ramach projektu oferujemy przede wszystkim:

- bezpłatne szkolenia przygotowujące do założenia własnej firmy,
- bezpłatne indywidualne porady wysokiej klasy doradców,
- pomoc przy pisaniu biznesplanu,
- możliwość uzyskania wsparcia finansowego do 30 000 zł,
- możliwość uzyskania wsparcia w wysokości 1000 zł miesięcznie przez pierwsze 6 lub 12 miesięcy od założenia firmy.

Ponadto, wszyscy uczestnicy szkoleń otrzymają odpowiednie podręczniki, wyżywienie w trakcie zajęć oraz gadżety promocyjne w postaci notesów, długopisów, wizytowników i portfeli z logo Unii Europejskiej oraz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Jakie będą terminy szkoleń?

Przewidujemy przeprowadzenie 6 edycji szkoleń w następujących terminach: kwiecień 2010 r., czerwiec 2010 r., wrzesień 2010 r., listopad 2010 r., luty 2011 r., kwiecień 2011 r.

Więcej informacji na temat projektu udziela:

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości ZUT
71-424 Szczecin, ul. Janosika 8, pokój 103
tel. 91 449 40 61, wlasnafirma@zut.edu.pl

Energia odnawialna w każdym domu

Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie projektowania budynków, usług deweloperskich, zarządzania wspólnotami mieszkaniowymi, administracji budynków, a więc w dziedzinach, w których może być wykorzystana energia ze źródeł odnawialnych, mogą skorzystać z cyklu bezpłatnych szkoleń przygotowanych przez Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi.

Szkolenia realizowane w formie ćwiczeń, warsztatów, dyskusji oraz wykładów pozwolą uczestnikom na zdobycie wiedzy i umiejętności z zakresu: wymagań formalnoprawnych w budownictwie energooszczędnym, stosowania pomp ciepła, kolektorów słonecznych jako darmowego źródła ciepłej wody użytkowej, ogniw fotowoltaicznych, oświetlenia energooszczędnego, wentylacji i rekuperacji, źródeł i możliwości finansowania proekologicznych źródeł energii, finansowania przedsięwzięć w zakresie odnawialnych źródeł energii.

Szkolenia rozpoczynają się w styczniu i trwać będą do końca 2010 r. W ramach projektu zrealizowanych zostanie 20 trzydniowych spotkań. Więcej informacji: www.oze.szczecin.pl

Monografie naukowe Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego 2009

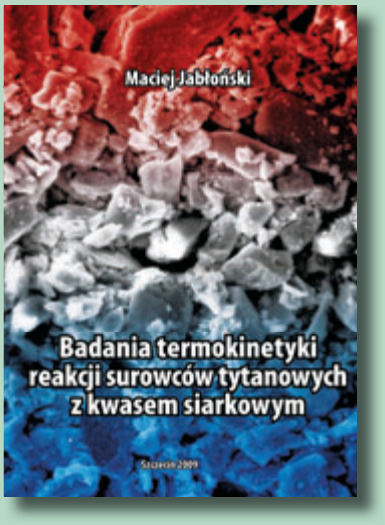

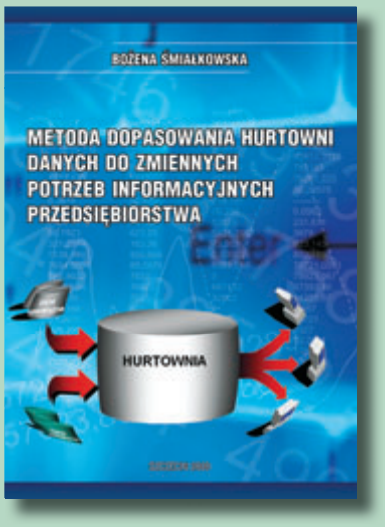

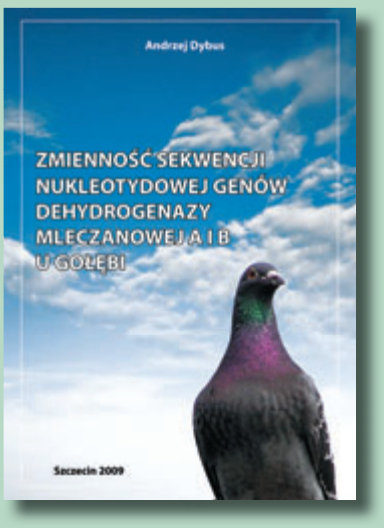

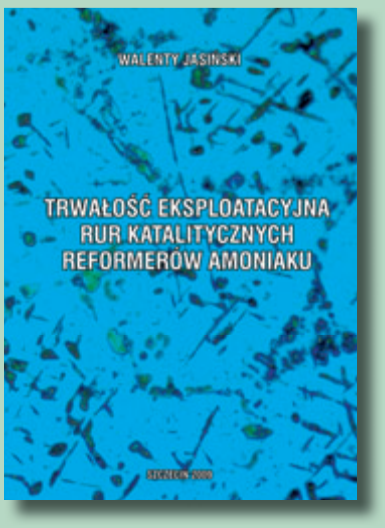

Justyna Chudecka
CHARAKTERYSTYKA SUBSTRATU GLEBOWEGO W WARSTWIE ANTROPOGENICZNEJ NAJSTARSZEJ CZĘŚCI SZCZECINA
Szczecin 2009

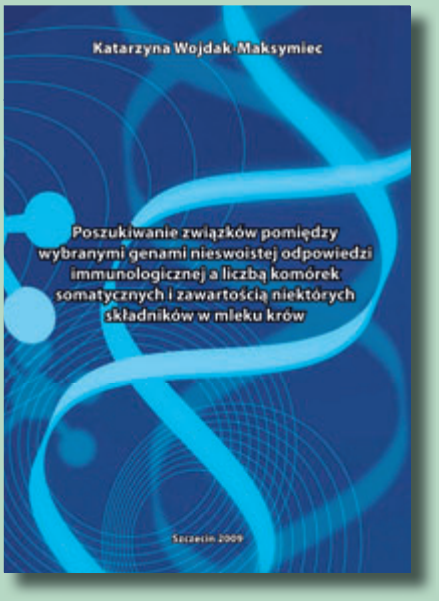
Katarzyna Wojdak-Maksymiec
Poszukiwanie związków pomiędzy wybranymi genami nieswoistej odpowiedzi immunologicznej a liczbą komórek somatycznych i zawartością niektórych składników w mleku krów
Szczecin 2009

Monika Grzeszczuk
CZYNNIKI KSZTAŁTUJĄCE JAKOŚĆ I TRWAŁOŚĆ POZBIORCZĄ OWOCÓW PATISONA
(Cucurbita pepo L. var. patissonina Greb. f. radiata Nois.)
SZCZECIN 2009

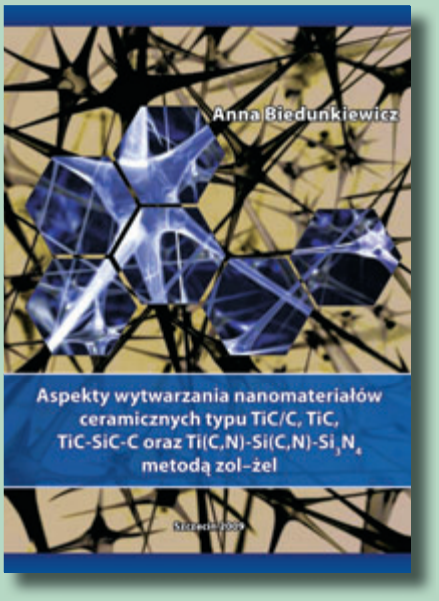
Anna Biedunkiewicz
Aspekty wytwarzania nanomateriałów ceramicznych typu TiC/C, TiC, TiC-SiC-C oraz Ti(C,N)-Si(C,N)-Si3N4 metodą zol–żel

Angelika Cieśla
ANALIZA CAŁKOWITEGO POTENCJAŁU ANTYOKSYDACYJNEGO (FRAP) KONI UŻYTKOWANYCH REKREACYJNIE W POWIĄZANIU ZE WSKAŹNIKIEM HEMATOLOGICZNYMI I STĘŻENIAMI WYBRANYCH BIOPIERWIASTKÓW W SUROWICY
SZCZECIN 2009

Ewa Krzywy-Gawrońska
Badania wpływu kompostu z komunalnego osadu ściekowego i substancji czynnej PRP Sol na żyzność i urodzajność gleby
Szczecin 2009

Anna Izewska
Przydatność kompostów z komunalnego osadu ściekowego do nawożenia miskanta cukrowego
(Miscanthus sacchariflorus (MAXIM.) HACK)
Szczecin 2009

Alina Gładzicka-Janowska
GOSPODAROWANIE ZASOBAMI CZASU W WYBRANYCH KRAJACH UNII EUROPEJSKIEJ, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM POLSKI
SZCZECIN 2009

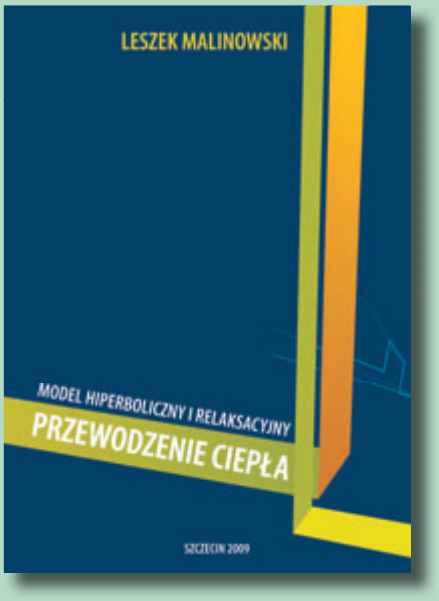
LESZEK MALINOWSKI
MODEL HIPERBOLICZNY I RELAKSACYJNY
PRZEWODZENIE CIEPŁA
SZCZECIN 2009